

11 March to 7th Dec

74

LI

ALA Debates, 1976.

11th March to 7th Dec
1976.

E,
(ISSUE)

READING ONLY INSIDE LIBRARY

OFFICIAL REPORT

FOURTEENTH SESSION OF THE ASSAM LEGIS-
LATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE
FIFTH GENERAL ELECTION UNDER SOV-
EREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN
CONSTITUTION OF INDIA.

Budget Session
Volume-14

No. 24 — 33

The 11th March, 1976

Price—14.50

27 MAR.

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY, 1976

(Budget session)

Volume—14

No.—24

Dated the 11th March, 1976.

REFERENCE,
(NOT FOR ISSUE)

Contents *READING ONLY INSIDE LIBRARY* Pages

1. Questions & Answers	1—22
2. Voting on Demands For Grants	22—77
3. Calling Attention Notice	77—78
4. Report of the Business Advisory Committee	78
5. The Assam Recovery of Loans Bill, 1976	79
6. Adjournment	79

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE

ASSEMBLY, 1970

(Winter Session)

Volume 14

Part 1

Started on 11th March, 1970

1. The Assam Legislative Assembly

1. Opening & Prayers

2. Vote on the Demand for Grants

3. Calling Attention Notice

4. Report of the Business Advisory Committee

5. The Assam Recovery of Loans Bill, 1970

6. Adjournment

Proceedings of the Fourteenth Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the fifth General Election under Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The House met in the Assembly Chamber, Dispur, Gauhati on Thursday the 11th March, 1976 with Honourable speaker in the chair, 14 (fourteen) Ministers 4 (four) Ministers of State, 1 (one) Deputy Minister 57 (fifty seven) Members present.

STARRED QUESTIONS AND ANSWERS

Date : 11th March, 1976

বিষয় : নেঘেৰিটিঙত জিৰণি ঘৰ

শ্রীনগেন বৰুৱাই সুধিছে :

*২৭৮। মাননীয় পৰ্য্যটক বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে :

(ক) ৰাজ্যপালৰ ১৯৭৩ চনৰ ভাষণত দেৰগাৱঁৰ নেঘেৰিটিং শিং দৌলত এটি পৰ্য্যটক নিবাস নিৰ্মাণৰ আঁচনি লোৱা হৈছে বুলি কোৱা সঁচানে ?

(খ) যদি সঁচা হয় এই আঁচনি কাৰ্য্যকৰী হলনে ?

ড: লুটফুৰ ৰহমান (পৰ্য্যটন বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) ৰাজ্যপালৰ ১৯৭৩ চনৰ ভাষণত নেঘেৰিটিঙত তীৰ্থ যাত্ৰীৰ কাৰণে এটি জিৰণি ঘৰ লব লাগে বুলি কোৱা হৈছে।

(খ) উক্ত আঁচনি টকাৰ অভাৱত লোৱা নহল।

শ্রীনগেন বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমি বুজা মতে যিবিলাক কথা থাকে সেই বিলাক আঁচনি আদি লোৱাৰ উল্লেখ কৰা হয় সেইবিলাক নিশ্চয়কৈ লোৱা হয় টকা আদি ঠিক কৰি দিয়াৰ পিচতহে তেনে উল্লেখ কৰা হয়। গতিকে তেনেভাৱে উল্লেখ কৰি দিয়াৰ পিচতো যে আঁচনি টকাৰ কাৰণে লোৱা কৰা নহল মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

ম: ইঞ্জিচ (মন্ত্ৰী) : লোৱা হ'ব, এই কথা আজিও আমি অস্বীকাৰ নকৰোঁ কিন্তু টকাৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই কাৰণে লোৱা নাই।

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদাৰ : প্রশ্নটোত আছে যে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত লোৱা হৈছে বুলি কোৱা সঁচানে তাত হ'ব বুলি নাছিল ?

মঃ ইন্দিচ (মন্ত্রী) : হৈছে বুলি নাছিল।

(S. Question No. 279 was not put, the member being absent)

বিষয় : ধান সংগ্ৰহ

শ্রীৰামচন্দ্র শৰ্মাই সুধিছে :

*১৮০। মাননীয় যোগান বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে :

(ক) ১৯৭৬ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী ১০ তাৰিখলৈ কিমান ধান সংগ্ৰহ হৈছে ?

(খ) মহকুমা ভিত্তিত সংগ্ৰহৰ পৰিমাণ জনাবনে ?

(গ) উক্ত সংগ্ৰহৰ ধান থবৰ বাবে চৰকাৰৰ নিজা গুদাম ঘৰ কিমান আছে আৰু ভাড়াত কিমান গুদাম ঘৰ লোৱা হৈছে ?

(ঘ) উক্ত ভাড়াত লোৱা গুদামঘৰৰ মুঠ ভাড়া মাহে কিমানকৈ দিব লাগে জনাবনে ?

শ্রীগঞ্জন তাঁতী (যোগান বিভাগৰ মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) ১৯৭৬ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী ১০ তাৰিখলৈ মুঠ ২৮,৩১,১৩১.৫০ কুইণ্টল ধান সংগ্ৰহ হৈছে।

(খ) মহকুমা ভিত্তিত ১০ ফেব্ৰুৱাৰীলৈকে সংগ্ৰহ কৰা ধানৰ তালিকা এখন সদনৰ মেজত ৰখা হৈছে।

(গ) ধান সংগ্ৰহৰ বৰ্তমান ব্যৱস্থা মতে ৰাজ্যিক ফেডাৰেচন আৰু খাত নিগমে সংগৃহীত ধান গুদামত ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰা। ফেডাৰেচন আৰু খাত নিগমৰ নিজা গুদামৰ উপৰিও চৰকাৰৰ বিভিন্ন বিভাগৰ ১৩টা গুদাম আৰু আন ভাড়া লোৱা গুদামৰ মুঠ সংখ্যা হ'ল ১১০৫ টা।

(ঘ) ভাড়াত লোৱা গুদাম ঘৰৰ বাবে সৰ্বমুঠ মাহে ৩,৮২,৩১৭.৮৫ টকা দিব লাগে।

শ্রীৰামচন্দ্র শৰ্মা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মন্ত্রী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে এই নবেম্বৰ মাহৰ ভিতৰত লোৱা ধানবিলাক গুদাম ঘৰলৈ অনা হ'লনে ?

শ্রীগঞ্জন তাঁতী (মন্ত্রী) : নবেম্বৰ আৰু ডিচেম্বৰ মাহৰ সবহ সংখ্যক ধান চাহবাগান আৰু কেন্দ্ৰীয় ভৱালত ধোৱা হৈছে।

শ্রীৰামচন্দ্র শৰ্মা : বহুত গুদামত ধান নষ্ট হৈছে তাৰ খবৰ চৰকাৰে পাইছে নে নাই আৰু যদি পাইছে তাৰ কাৰণে কি কৰিছে ?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : তেনে খবৰ পোৱা নাই। ধান থোৱা খবৰ পোৱা হৈছে।

শ্রীহুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : এই সংগৃহীত ধানখিনি সমবায় চোচাইটিৰ গুদামত থৈছে নে আৰু যদি থৈছে কিমানখন চোচাইটিৰ গুদামত থৈছে মন্ত্রী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : সেইটো প্রশ্নৰ উত্তৰ এই সদনতে দিয়া হৈছিল।

শ্রীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়া : কোনটো মহকুমাত আটাইতকৈ বেছি ধান বিশ জানুৱাৰী পধ্যস্ত সংগ্ৰহ কৰা হৈছে জনাবনে ?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : এই সম্পৰ্কত এখন তালিকা সদনৰ মেজত ৰাখি থোৱা হৈছে।

শ্রীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়া : তালিকাখন আমি পোৱা নাই এতিয়ালৈকে। গতিকে মন্ত্রী মহোদয়ে কবনে ?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : এতিয়ালৈকে আটাইতকৈ বেছি ধান সংগৃহীত হৈছে মঙ্গলদৈ মহকুমাত। তিনিলাখ আঠসত্তৰ হাজাৰ চল্লিশ কুইণ্টল।

শ্রীহুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সংগৃহীত ধানবিলাক স্কুল আদিৰ ভৰালতো থোৱা হৈছে আৰু বিভিন্ন মহকুমাৰ ভৰালত থোৱা হৈছে কিন্তু যিহেতুকে বিভিন্ন ঠাইত প্ৰয়োজন হ'ব সেই ভালনাৰেবল অৱস্থাৰ প্ৰয়োজনীয়তালৈ চাই বিভিন্ন ঠাইত সেই ধৰণে ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ কথা চৰকাৰে চিন্তা কৰিছে নে ?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : সেইটো যোৱা বছৰৰ পৰাই কৰা হৈছে। এই-বাৰো কৰা হৈছে।

শ্রীৰামচন্দ্র শৰ্মা : বিভিন্ন ঠাইৰ প্ৰয়োজনীয়তালৈ লক্ষ্য ৰাখি সংগৃহীত ধান বিভিন্ন ঠাইত ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নে ? আৰু অসমত মুঠ কিমান ধানৰ প্ৰয়োজন ?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : অসমৰ পাবলিক ডিষ্ট্ৰিবিউচনৰ কাৰণে বিশ লাখ কুইণ্টল ধানৰ প্ৰয়োজন। তাৰ বাহিৰেও ডেফিচিট এৰিয়াৰ প্ৰয়োজন মতে দিয়াৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্রীৰামচন্দ্র শৰ্মা : চাহবাগানৰ যি ধানৰ প্ৰয়োজন সেই মতে নিল নে ? যদি নিলে কিমান নিছে ?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : সঠিক হিচাবে খবৰটো নাই কিন্তু সম্পূৰ্ণ নিয়া নাই আৰু নিবলৈ বাকী আছে।

শ্রীদুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : মান স গ্ৰহণত সফল হৈছে বুলি কৈছে কিন্তু তথাপিও কিয় আমাৰ চহৰ বিলাকত প্ৰত্যেক গুৱাহাটীৰ নিচিনা চহৰতো চৰকাৰে যি পৰিমাণৰ চাউল দিয়াৰ কমিট কৰিছিল সেই পৰিমাণে দিব পৰা নাই ইয়াৰ কাৰণ কি মন্ত্রী মহোদয়ে জনাবনে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : কমিট কৰা মতে দি থকা হৈছে কিন্তু মাজে সময়ে অলপ অচৰপ অনুবিধা হয় মিলিং কৰাৰ কাৰণে।

শ্রীৰামচন্দ্ৰ শৰ্মা : আজি তিনিমাহ ধৰি কিছুমান এলেকাত সংগৃহীত ধান কিছুমান গেৰাটিৰ গুদামত পৰি আছে আৰু খেতিয়কেও বহুত ঠাইত পইচা পোৱা নাই সেইটো খবৰ চৰকাৰে জানেনে? যদি জানে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা লৈছে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : খেতিয়কসকলে টকা-পইচা পোৱা নাই বুলি কোনো খবৰ পোৱা নাই। যদি তেনে খবৰ আছে দিলে তৎক্ষণাত পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিম। ধান বাহিৰত পৰি থকাৰ খবৰ আমি পোৱা নাই।

শ্রীৰামচন্দ্ৰ শৰ্মা : বাতৰি কাকতত ওলাইছে দুশ পঞ্চাশ কুইণ্টল ধান বাহিৰতে পৰি আছে আৰু জলি নষ্ট হৈ যাব ধৰিছে।

অধ্যক্ষ : কাকতৰ তাৰিখ কি?

শ্রীৰামচন্দ্ৰ শৰ্মা : মহাজাতি কাকত, চাৰি মাৰ্চ। হেলেন সমবায় সমিতিত হৈছে। এমাহ ধৰি ধান বাহিৰতে পৰি আছে।

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : ধা জলি যোৱা খবৰ নাই; মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে দিয়া খবৰ আমি তদন্ত কৰি চাম।

শ্রীআতোৱাৰ বহমান : যিমান গুদাম ঘৰ চৰকাৰে কৰিবলৈ লৈছে আৰু কৰা হব সেই মতে কেচা ধানৰ পৰা চাউল কৰি পোৱা লাভেৰে সেই অটাইখিনি খৰচ উলিয়াব পাৰিবনে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : অটাইখিনি সম্ভৱপৰ নহব।

শ্রীগদৌশ চন্দ্ৰ দাস : গুৱাহাটীতে চাউল দিব পৰা নাই। মিলিঙৰ অনুবিধা নোহোৱা কৰিবলৈ কি কৰিছে মন্ত্রী মহোদয়ে জনাবনে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : পাণ্ডুৱাৰ বেঞ্জিনচনৰ কাৰণে এইটো হৈছে, এইটো ইতিমধ্যে পাণ্ডুৱাৰ বিভাগৰ লগত লোৱা হৈছে।

শ্রীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : পাণ্ডৱাৰ বেণ্টিকচনৰ কাৰণে অশুবিধা হৈছে বুলি কৈছে, এইটো সঁচানে যে বহুতে এই বেণ্টিকচনৰ সন্মুখীন হ'ব লগা নাই।

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : কোনো কোনো ঠাইত হ'ব পাৰে।

শ্রীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : মিলিঙৰ অশুবিধা হৈছে যদি সমস্যা মিতি সমূহৰ কাৰণে নিজাকৈ মিল দিয়াৰ কাৰণ কিবা প্ৰস্তাৱ লোৱাৰ ব্যৱস্থা লৈছে নেকি?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : কিছুমান কৰা হৈছে।

ডাঃ কোষেশ্বৰ বৰা : এইটো খবৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে পাইছে নে গুৱাহাটীত যোগান দিয়া চাউল নিম্ন স্তৰৰ আৰু গ্ৰাহকে সেই চাউল ল'ব নুখুজিলেও চাউল নানিলে চেনী দিয়া নহয় বুলি দোকানী বিলাকে কয়?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : এইটো চৰকাৰে কৰা নাই। যদি কোনো ফেৰা প্ৰাইচৰ ফালৰ পৰা কৰা হৈছে নাজানো কিন্তু চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কৰা নাই।

শ্রীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায়প্ৰধানী : ধান সংগ্ৰহ কৰাৰ পিচত গুদামলৈ অনা হ'ব কিন্তু ভৰাললৈ কেনেকৈ আনে মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : প্ৰকিউৰমেণ্টৰ এজেন্সি আছে বা এক-চি-অ বা তেওঁলোকৰ এজেন্ট বা ট্ৰেন্সপোর্ট এজেন্সি আছে সেই মতে নিজৰ ব্যৱস্থা মানি থয়।

বিষয় : অনুন্নত শ্ৰেণীভুক্ত লোকৰ কল্যাণৰ বাবে আঁচনি

শ্রীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়াই সুধিছে :

#২৮১। মাননীয় অনুন্নত শ্ৰেণীৰ কল্যাণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনু কৰি জনাবনে :

(ক) চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত অসমত অনুন্নত শ্ৰেণীভুক্ত লোকসকলৰ কল্যাণৰ বাবে কিমান টকাৰ আঁচনি লোৱা হৈছে?

(খ) প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় বাৰ্ষিক যোজনাতে (১৯৭৪-৭৫, ১৯৭৫-৭৬) কি টকাৰ আঁচনি লোৱা হৈছিল?

(গ) কিমান আঁচনি বৰ্তমানলৈ কাৰ্য্যকৰী কৰা হৈছে?

শ্রীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (সমাজ কল্যাণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী) : য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত অসমত অনুন্নত শ্ৰেণীভুক্ত লোকসকলৰ কল্যাণৰ বাবে ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত ৪,৯৫,৪৮,০০০ টকাৰ আৰু কেন্দ্ৰীয় পৰ্যায়ত ১,৭৫,৬৬,০০০ টকাৰ আঁচনি লোৱা হৈছে।

(খ) পঞ্চম-পৰিকল্পনাৰ প্ৰথম বাৰ্ষিক যোজনাৰ (১৯৭৪-৭৫) ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত ৭৬,৩৭,০০০ টকাৰ আৰু কেন্দ্ৰীয় পৰ্যায়ত ৪১,৭৭,০০০ টকাৰ আঁচনি লোৱা হৈছিল। দ্বিতীয় বাৰ্ষিক যোজনাৰ (১৯৭৫-৭৬) ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত ১,২১,১৬,০০০ টকাৰ আৰু কেন্দ্ৰীয় পৰ্যায়ত ৪৭,৪৫,০০০ টকাৰ আঁচনি লোৱা হৈছে।

(গ) ঘিৰোৰ আঁচনি প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় বাৰ্ষিক যোজনাৰ লোৱা হৈছিল তাৰ আটাইবোৰ কাৰ্য্যকৰী কৰা হৈছে।

আঁচনিবোৰৰ বিতং বিৱৰ্ত্তি সদনৰ মেজত দিয়া হ'ল।

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়া : মন্ত্ৰী মহোদয়ে আঁচনিৰ কথাও কলে আৰু টকাৰ পৰিমাণৰ হিচাপো দিলে। ইতিমধ্যে প্ৰত্যেক জিলা বা মহকুমা বিলাকত এই তিনিওটা শ্ৰেণীৰ কাৰণে ব'ৰ্ড গঠন কৰা হৈছে আৰু ৰাজ্যিক ভিত্তিত নিগম গঠন কৰা হৈছে। গতিকে এই আঁচনিবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰোঁতে ব'ৰ্ড আৰু নিগমৰ সম্পৰ্ক কি হ'ব আৰু এই আঁচনি কেনে ধৰণে কাৰ্য্যকৰী কৰিব মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : এই শিতানত বৰাদ কৰা টকাখিনি মহকুমা পৰ্যায়ত যি ব'ৰ্ড গঠন কৰা হৈছে তেওঁলোকে বিতৰণ কৰিব। আৰু বিভিন্ন ভাগৰ পৰামৰ্শ অনুসৰি কাৰ্য্যকৰী কৰিব। অনুসূচীত জাতি আৰু অনুসূচীত নজাতি আৰু দিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে ৰাজ্যিক ভিত্তিত তিনিখন নিগম গঠন কৰা হৈছে। এই নিগম বিলাকে বিশেষকৈ যিবিলাক জাতীয়কৰণ বেঙ্ক আছে আৰু সেই জাতীয়কৰণ বেঙ্কৰ পৰা জনসাধাৰণৰ উদ্দেশ্যে যি সুবিধা দিয়া হয় ই সুবিধাৰ কাৰণে বেঙ্কৰ লগত যোগাযোগ কৰি সহায় কৰি দিব। তাৰ কাৰণে নিগমক দায়িত্ব দিয়া হৈছে। আৰু মহকুমা পৰ্যায়ত যিবিলাক ব'ৰ্ড গঠন কৰা হৈছে এই ব'ৰ্ডবিলাকে তিনিখন উপদেষ্টা পৰিষদৰ এজেন্ট হিচাপে কৰিব।

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়া : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে নিগম বিলাকে বিস্তীৰ্ণ মাধ্যম বা ঋণ আদিৰ ক্ষেত্ৰতহে কাম কৰিব কিন্তু মোৰ বিশ্বাস এই ব্যৱস্থাবে মোৰ শ্ৰেণী উপকৃত হোৱা সম্ভৱ নহয়। গতিকে এই আঁচনি বিলাকৰ দায়িত্ব মোৰ বিলাকক দিবনে? নিগম যদি অকল বিত্তীয় সাহায্যত লাগি থাকে নহলে সামঞ্জস্য থাকিবনে?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : এই শিতানত যিখিনি টকা বৰাদ কৰা হয় যিখিনি কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ কাৰণে নিগমক দিয়া কথাটো বিবেচনা কৰি আছে।

কিন্তু নিগমত যিখিনি কৰ্মচাৰীৰ গ্ৰহোজ্ঞান সেইখিনি নথকা কাৰণে কাম বিলাকৰী দায়িত্ব নিগমক দিব পৰা নাই।

শ্ৰীমানবেঙ্গ শৰ্মা : মন্ত্ৰী মহোদয়ে পৰিপূৰক প্ৰশ্নৰ উত্তৰত নিগমে অকল বেঙ্কৰ লগত যোগাযোগ কৰিব বুলি কৈছে। মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰোনে? এই নিগমত কোন কোন পৰ্যায়ৰ কৰ্মচাৰী আছে আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণে কিমান টকা খৰচ কৰা হৈছে?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : নিগমত এতিয়া তিনিওটা নিগমৰ কাৰণে এজন মেনেজিং ডাইৰেক্টৰ আছে আৰু প্ৰত্যেকটো নিগমত এজনকৈ চেয়াৰমেন আছে। ব'ৰ্ড অৱ ডাইৰেক্টৰ আৰু তিনিটা নিগমত নিম্ন পৰ্যায়ৰ জনজাতি নিগম আৰু অনুসূচিত জনজাতি নিগমৰ কাৰণে কিছু কৰ্মচাৰী আছে, পিচপৰা জনজাতিৰ কাৰণে কৰ্মচাৰী দিব পৰা নাই।

শ্ৰীমানবেঙ্গ শৰ্মা : মোৰ প্ৰশ্ন হৈছে এই কৰ্মচাৰীসকলৰ কাৰণে কিমান টকা খৰচ কৰা হয়?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : সেই হিচাপ মোৰ হাতত নাই।

শ্ৰীজগদীশ চন্দ্ৰ দাস : অনুসূচিত জাতি, অনুসূচিত জনজাতি উন্নয়নৰ কাৰণে জেনেৰেল প্লেনত যি টকা ধৰা হৈছে এই টকা কোৱালিফিকেচন অনুযায়ী বিভিন্ন শ্ৰেণীৰ মাজত খৰচ কৰিবৰ কাৰণে বা আঁচনি তৈয়াৰ কৰিবৰ কাৰণে কেন্দ্ৰী চৰকাৰে দিয়া পৰামৰ্শৰ কথা সঁচা নেকি?

শ্ৰীউত্তম চন্দ্ৰ ব্ৰহ্ম (মন্ত্ৰী) : কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা অনুসূচিত জাতি আৰু অনুসূচিত জনজাতি আৰু পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে নিৰ্দেশ অহাটো সঁচা সেই মতে বিভিন্ন অঞ্চলত কোৱালিফিকেচন কৰা হৈছে আৰু সেই কথা চৰকাৰে বিবেচনা কৰি আছে। কিন্তু দেখা গৈছে এই শ্ৰেণীৰ লোকসকল কোনো এটা অঞ্চলতে সংখ্যাগৰিষ্ঠ নাই। সকলো সম্প্ৰদায়ৰ মাজত সিঁচৰিত হৈ আছে।

Shri Charan Narzary : Is it a fact that a substantial amount of the fund meant for welfare of the backward classes of people, such as, the Scheduled Castes, Schedule Tribes and O.B.C. could not be utilised fully within the 1st and 2nd years of 5th Plan period and the amount had to be surrendered, and if so, what is the amount surrendered?

Shri Uttam Chandra Brahma (Minister) : That question

seems to be irrelevant as Honourable member has mentioned that 1st and 2nd year. But of which plan?

Shri Charan Narzary : During the plan period whether there was any surrender?

Shri Uttam Chandra Brahma (Minister) : Mr. Speaker sir, for which year he wants to know?

Shri Charan Narzary : 1st and 2nd year of the 5th Plan period.

Shri Uttam Chandra Brahma (Minister) : That record is not with me, Sir.

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদার : অধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো কথা প্রশ্নটোত আছেই। তেখেতে কৈছে যে তেখেতে ইয়াৰ ইন্ডাৰ আগতে দি গৈছে। গতিকে বেকৰ্ডত নাই বুলি কোৱা কথাটোত মই আচৰিত হৈছো, এই টকাখিনি চাৰান্দাৰ কৰা হৈছে নে নাই কব নোৱাৰো বুলি কয় কৈছে কব নোৱাৰো।

শ্রীউত্তম চন্দ্র ব্রহ্ম (মন্ত্রী) : বেকৰ্ড নোচোৱাকৈ কোৱা টান।

Shri Charan Narzary ; Whether there was any surrender of the amount?

Shri Uttam Chandra Brahma (Minister) : Sir, I have already said that record is not with me.

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদার : অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৪-৭৫ চনত কি কি আঁচনি লোৱা হৈছিল সেই কথা কৈ গৈছে, মই সুধিব খুজিছো সেই আঁচনিৰ সম্পূৰ্ণ টকা খৰচ কৰা হ'ল নে নাই?

শ্রীউত্তম চন্দ্র ব্রহ্ম (মন্ত্রী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৪-৭৫ চনৰ বাবে যি টকা দিয়া হৈছিল সেইখিনি সম্পূৰ্ণ খৰচ কৰা হৈছে।

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদার : টকা চাৰান্দাৰ কৰা হৈছে নে নাই সেই কথা কব পাৰে নেকি?

শ্রীউত্তম চন্দ্র ব্রহ্ম (মন্ত্রী) : অধ্যক্ষ মহোদয় সেই খবৰ মোৰ নাই।

Shri Pitsingh Konwar ; Mr. Speaker, Sir. whether there is an amount of Rs. 9 lakhs under P.W.D heads from the Article 275 has been surrendered and the amount has been taken by the Scheduled Tribes Corporation in 1974-75?

Shri Uttam Chandra Brahma (Minister) : That is not the fact, Sir.

শ্রীজগদীশ চন্দ্র দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, নিম্নতম চাহিদা আঁচনি অনুযায়ী ১৯৭৪-৭৫ চনত এই পিচপৰা আৰু অন্যান্য শ্ৰেণীৰ কল্যাণৰ কাৰণে কিমান টকা খৰচ কৰা হৈছে ?

শ্রীউত্তম চন্দ্র ব্রহ্ম (মন্ত্রী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৪-৭৫ চনত ৭৬ লাখ ৩৬ হেজাৰ টকা খৰচ কৰা হৈছে।

শ্রীজগদীশ চন্দ্র দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, মিনিমাম কিমান টকা খৰচ কৰা হৈছে ?

শ্রীউত্তম চন্দ্র ব্রহ্ম (মন্ত্রী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, মিনিমামটো মোৰ ভাগ্য নপৰে।

শ্রীহুলাল চন্দ্র খাউণ্ড : অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য বৰা ডাঙৰীয়া প্ৰশ্নৰ উত্তৰত যিখিনি কথা বতৰা কলে সেইখিনিয়ে এটা বিপদজনক পৰিস্থিতিটো টানি নিব। গতিকে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিব পাৰো নেকি যে তেখেত সেই অৱস্থালৈ নগৈ সদনত এটা ছেটমেন্ট দিব ?

শ্রীউত্তম চন্দ্র ব্রহ্ম (মন্ত্রী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, কোনো বিপদজনক পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰা কথা মই কোৱা নাই।

বিষয় : বন্দী সকলৰ পৰিপূৰক ভাতা

শ্রীকবীৰ চন্দ্র বায় প্ৰধানীয়ে সুধিছে :

*২৮২। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে :

(ক) দেশত জৰুৰীকালীন অৱস্থা ঘোষণাৰ পিচত কিমান মানুহক জেইল আটক কৰি ৰখা হৈছে আৰু কোন কোন আইনত কিমানজন ?

(খ) আটক হৈ থকা সকলক (Compensatory allowance) দিয়া হয়নে ?

(গ) যদি দিয়া হৈছে, কাক কোন নিয়মত কিমান টকাকৈ দিয়া হয় ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) মিচাত-৩৭০, কপিপোচা-৩২, ডি, আই আৰ-১০৭ কপিপোচা মা Conservation of foreign Exchange and Prevention of Smuggling Activities. এছকিয়েল কমডিটিছ এক্ট-১৭০।

(খ) হয়, সকলোকে নহয়।

(গ) এশ টকাৰ পৰা দুশ টকালৈ।

শ্রীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : অধ্যক্ষ মহোদয়, যিসকল এই সদনৰ সদস্য আছিল বা আছে তেখেত সকলৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছে নেকি ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, পেন্সন দিয়া নহয়, কেবল তেওঁলোকৰ সংসাৰ চলাবৰ কাৰণে অলপ-অচৰপ সহায় কৰা হয়, যিসকল লোকৰ আন কোনো উপায় নাই তেওঁলোকৰ কথা বিবেচনা কৰি সহায় কৰা হয়।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : অধ্যক্ষ মহোদয়, ধৰক কোনো এজন মানুহৰ ল'ৰা-ছোৱালী হোৱেলত থাকে, কিন্তু খৰচ দিব নোৱাৰে তেনে ক্ষেত্ৰত পঢ়া-শুনা যাতে বন্ধ হৈ নাযায় তাৰ কিবা বিবেচনা কৰিছে নেকি ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, সেইবিলাক বিবেচনা কৰা নাই, কাৰণ মই আগতেই কৈছো যে পৰিয়ালটো চলিবৰ কাৰণে নিতান্তই নহলে নোহোৱাৰ ক্ষেত্ৰত হে এই ব্যৱস্থা লোৱা হয়।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজনৈতিক অপৰাধত দোষী হোৱা লোক সকলৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ বাবে কষ্ট ভোগ কৰিব আৰু শিক্ষা দীক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ব এইটোৱেই চৰকাৰৰ দৃষ্টিভঙ্গী হ'ব নেকি ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, নহয়।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী : যদি নহয়, তেন্তে ল'ৰা-ছোৱালী পঢ়ুৱাবৰ কাৰণে চৰকাৰৰ দৃষ্টিভঙ্গী সদয় হবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, চৰকাৰৰ দৃষ্টিভঙ্গী সদায় উদাৰ। ইয়াৰ বাহিৰেও আৰু বহুতো ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে কৰিবলগীয়া কাম আছে।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ : অধ্যক্ষ মহোদয়, আটক কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কিমান টকা খৰচ কৰা হৈছে।

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, সেইটো হিচাব মোৰ হাতত নাই।

মৌলানা আব্দুল জলিল চৌধুৰী : মহোদয়, এই যে সব ব্যক্তিকে আটক কৰা হয়েছে, এঁদের প্ৰত্যেককে দোষী সাব্যস্ত কৰে আটক কৰা হয়েছে। শ্বতৰাং তাঁদেরকে সাহায্য কি কাৰণে দেওয়া হয় ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : মহোদয়, যাদেৰে 'কফিপোমা'তে আটক কৰা হয় তাদেৰে কোন ভাট্টা দেওয়া হয় না। কিন্তু যাদেৰে 'মিসাতে' আটক কৰা হয় তাদেৰে যেহেতু অনেক ক্ষেত্ৰে কোন কাৰণ দৰ্শানো হয়না সেজন্য সৰকাৰ তাদেৰে কিছু ভাট্টা দেওয়াৰ প্ৰয়োজন আছে বলে বিবেচনা কৰেন।

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদাৰ : অধ্যক্ষ মহোদয়, মৌলানা জলিল চাহাবে যিটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ বিচাৰিছে সেইটোৰ উত্তৰ দিয়া হোৱা নাই, কোন আদালতে তেওঁ-লোকক দোষী সাব্যস্ত কৰিছে ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰশ্নটো ভুলে সেই কাৰণে কোৱা নাই।

শ্রীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : অৰ্থনৈতিক আৰু ৰাজনৈতিক অপৰাধ বেলেগ। অৰ্থনৈতিক অপৰাধী যেনে শ্বাগলাৰ আদিক যেতিয়া মিছা মাইনৰ গ্ৰেপ্তাৰ কৰি ৰখা হয়, সেই সকলকো এটা ভাট্টা দিব লগা হয় নেকি ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ : নহয়। যিসকলে ভাট্টা পাব পাৰে সেই সকলক ভাট্টা দিয়াৰ নিয়মৰ কথাটো উল্লেখ কৰিছে।

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদাৰ : শ্রীৰবীন কলিতা ৰাজনৈতিক বন্দী হৈ থকা অবস্থাত তেওঁৰ মৃত্যু হৈছে, আৰু মৃত্যু হোৱাৰ পিচতো তেওঁৰ হাতত হেণ্ডকাপ আছিল, এই কথাটো সচানে ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : তেনে খবৰ নাই। কিন্তু কথা হব নোৱাৰে।

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদাৰ : বন্দী হৈ থকা কিছুমান লোকে দাত, শৰীৰৰ চিকিৎসা কৰিব লগা হৈছে, আৰু চশমাও লব লগা হৈছে। এই সকলক খৰচ দিয়া হোৱা নাই এই কথাটো সচানে ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : য'ত য'ত সম্ভৱ ত'ত ত'ত দিছে। য'ত য'ত সম্ভৱ নহয় ত'ত ত'ত দিয়া নাই।

শ্রীকবীৰ চন্দ্র ৰায়প্ৰধানী : প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ ২১ দফীয়া আঁচনি সমৰ্থন কৰিবৰ কাৰণে তেনে দৃষ্টিভঙ্গী আনিছে নেকি ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্র সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : প্ৰশ্নটো আওপকীয়াভাবে কৰা হৈছে। বিশেষ কোনো অপৰাধৰ সংবাদ নাপালে পুলিচে গ্ৰেপ্তাৰ নকৰে।

(Starred question No. 283 was not put, the member being absent.)

বিষয় : পুৰণা দাহোতীয়া আলি

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰাই শ্বিছে :

*২৮৪। মাননীয় গড়কাপ্তানী বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) যোৱা ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাৰ কালছোৱাত গোলাঘাট সমষ্টিলৈ গড়কাপ্তানী

বিভাগৰ বাস্তা আৰু দলং নিৰ্মাণৰ কামত আঁচনি মতে মঞ্জুৰী টকাৰ ভিতৰৰ কিমান টকা বাহি থাকিল জনাবনে ?

(খ) এই বাহি টকাৰে গোলাঘাট সমষ্টিৰে অন্যতম আৱশ্যকীয় আলি “পুৰণা দহোতীয়া আলি” নামৰ আলি খণ্ড গড়কাপ্তানী বিভাগে লৈ কাম কৰিব লাগে আৰু উক্ত বাহি টকাৰ উক্ত আলিলৈ মঞ্জুৰী দিব লাগে বুলি প্ৰশ্নকাৰক স্থানীয় সদস্যজনে বাৰে বাৰে বিভাগক জনোৱাটো মঞ্জুৰী নিদিয়াৰ কাৰণ কি জনাবনে ?

(গ) উক্ত “পুৰণা দহোতীয়া আলি” নামৰ আলিছোৱা গড়কাপ্তানী বিভাগে ললে কিমান খৰচ পৰিব তাৰ হিচাব শুদ্ধ জোখ-মাফ কৰি স্থিৰ কৰা হৈছেনে ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (গড়কাপ্তানী বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) কোনো টকা বাহি হোৱা নাই।

(খ) মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে গোলাঘাট সমষ্টিৰ “পুৰণা দহোতীয়া আলিটো” গড়কাপ্তানী বিভাগে লবৰ কাৰণে অনুৰোধ কৰা সঁচা, কিন্তু উপৰোক্ত প্ৰশ্নোত্তৰ মতে বাস্তাৰ মঞ্জুৰী দিয়াৰ প্ৰশ্ন লুটে।

(গ) যদি বিনামূলীয়াকৈ মাটি পোৱা যায় উক্ত বাস্তা বৰ্তমান ললে আনুমানিক ৪২ হেজাৰ টকা লাগিব।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : বিনামূলীয়াকৈ মাটি দিয়াৰ স্বীকৃতি বিধান সভাত দি থৈছো, ৪২ হাজাৰ টকা যোগাৰ কৰিলে সন্তোষিত হম। ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাত গোলাঘাট সমষ্টিত যি কেইটা আলি লোৱা হৈছিল, সেই পৰিকল্পনাৰ কাল শেষ হোৱাত সেই টকাৰে কাম সম্পূৰ্ণ হৈছে নেকি ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী) : কথাটো তেখেতে ভুল বুজি আছে। পৰিকল্পনাত যিখিনি টকা ধৰা হয় সেই পৰিকল্পনাত নহলে স্পিল অভাৱ কৰি পৰবৰ্তী পৰিকল্পনাত কাম কৰা হয়। সেই হিচাবে গোলাঘাট সমষ্টিত পুলিচৰ দফিচ হেণ্ডৰা বাস্তাটো আছে আৰু ১৪ কি: মি: বাস্তা কৰিবলৈ বান্ধি আছে। পইচা আছে খৰচ কৰিব লাগিব। বাহি বুলি ভাবিলে নহব। নগৰা আলিটোত দুটা কালভাৰ্ট কৰিবলৈ আছে আৰু পাচ হাজাৰ টকা আছে। বাহি বুলি ভাবিলে নহব।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : নাগুৰা, পুলিবৰ আলি, চাউদাং পথাৰ আলি, চুতীয়া বকলাই আলি, এই কেইটাত আঁচনি মতে শেষ হৈ যোৱাৰ পিচত পইচা বাচিছে নেকি ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী) : চাউদাং পথাৰ আলিত টকা ধৰা হৈছিল এক

লাখ ৭৪ হাজাৰ টকা আৰু কাম হৈছে এক লাখ ৭৫ হাজাৰ ৬৬৩ টকাৰ।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : চুতীয়া বকলাই আলিটো সম্পূৰ্ণ হ'ল নেকি ?

শ্রীমহম্মদ ইজিচ (মন্ত্ৰী) : ১০ হাজাৰ টকা লেণ্ড একুজিচনৰ বাবে দিবলৈ বাকী আছে।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাত কাম শেষ নোহোৱাকৈ কিমান টকা বাহি হৈছে সেইটো বেলেগ কথা।

শ্রীমহম্মদ ইজিচ (মন্ত্ৰী) : মোৰ ৰেকৰ্ড মতে তিনি কিঃ মিঃ বাকী আছে। মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ অলপ পইচা আছে।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : ৰাস্তাৰ অগ্ৰাণ্য কামৰ বাবে যি টকা ধৰা হৈছিল তাৰ টকা কিমান বাচিছে ?

শ্রীমহম্মদ ইজিচ (মন্ত্ৰী) : নাই।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : সেই পইচা বাচিলে অগ্ৰাণ্য কামত লগাব নেকি ?

শ্রীমহম্মদ ইজিচ (মন্ত্ৰী) : চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত চেংচন কৰা টকা থাকিলে নিশ্চয় অগ্ৰ কামত লগাব লাগিব। কাম সম্পূৰ্ণ হলে বাহি টকা খিনি অন্য ফালে গুচি যাব।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : সেই টকাৰে পৰিকল্পনাৰ কালত কাৰ দোষত কাম নহয়।

শ্রীমহম্মদ ইজিচ (মন্ত্ৰী) : বকলা ৰাস্তাটো সম্পূৰ্ণ হৈছে।

Re : Ceiling Rent of Private Houses Hired for Ministers

Shri Balabhadra Das asked :

*285. Will the Chief Minister be pleased to state :

(a) Whether the Rules framed under the provisions of the Assam Ministers' and Deputy Ministers' Salaries and Allowances Act, 1958 provide for the ceiling of rent within which private houses can be hired for use of the Ministers ?

(b) Whether it is a fact that some of the private houses are hired at a monthly rent of Rs. 1,400 for residential accommodation of some Ministers ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

(a) No.

(b) No.

Shri Balabhadra Das : Then for the residence of a Minister, as because there is no limit, rent can be fixed at any amount ? Let this be Answered ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : I have not been able to follow, Sir.

Mr. Speaker : I also have not been able to follow.

Shri Balabhadra Das : Under the existing rules there is no limitation of amount, that is any amount may be spent towards the house rent for having a house for accommodation of a Minister of this Government ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : As the rule stands, it is so ; but then whether it is proper or not is a different question. As the rule stands, no ceiling is fixed.

Shri Manabendra Sarma : Sir, may I know from the Chief Minister when a house is hired for a Minister whether rent is fixed under the Rent Control Act or arbitrarily ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Yes Sir, rent is fixed under the Rent Control Act.

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, whether the Honourable Chief Minister will consider socialisation of the houses of the Minister ; I mean to say different Ministers are having different types and sizes of houses— this is unsocialistic. So, may I know whether the Honourable Chief Minister will consider socialisation and equalisation of the Houses ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : We want to have a uniform pattern of houses for the Ministers. But at the moment there is lack of accommodation ; therefore, we are to accommodate the Ministers wherever accommodation is available.

Shri Balabhadra Das : Can the Honourable Chief Minister deny that a particular house has been rented at Rs. 1325/0. m. or something like that ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) That is so, Sir.

শ্রীজগদীশ দাস : এতিয়া কোন কোন মন্ত্রী বাহিৰত আছে আৰু ভাড়া কিমান ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : They are : Md. Umaruddin, Minister, Agriculture ; Syed Ahmed Ali, Minister, Law ; Suranjan Nandy, Minister of State, Transport.

শ্রীনগেন্দ্র বৰুৱা : ভাড়াত কিমান টকা খৰচ হৈছে ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Md. Umaruddin-Rs.1339/- ; Syed Ahmed Ali-Rs.540/- ; Suranjan Nandy Rs. 800/ . per month.

(Starred Questions No. 286 was not a put, the member being absent)

Re : Audit of G.P. Level Samabai Samity

Shri Santosh Kumar Roy asked :

*287. Will the Minister. Co-operation be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Audit of the G.P. Level Wholesale Co-operative Societies was completed ?

(b) If so, who was entrusted to audit the accounts ?

Shri Gajen Tanti (Minister, Co-operation) replied :

(a) Audit of all the G.P. Level Samabai Samity have not yet been completed.

(b) The Departmental Auditors and firm of Chartered Accountants have been engaged by the Department.

Shri Santosh Kumar Roy : Mr. Speaker Sir, may I know why it was necessary to appoint Chartered accountant in this regard for auditing the Co-operative Societies ?

Shri Gajen Tanti (Minister) : Sir, Yesterday I have replied to it.

Shri Santosh Kumar Roy : Mr. Speaker Sir, will the Mini-

ster state how many societies were audited by the Chartered Accountants and how many by the Departmental Officers by this time ?

Shri Gajen Tanti (Minister) : Sir, till 31.1.76 the Firm completed audit of 140 Societies and the departmental Officers audited 118 Societies in the year 1973-74 and 121 Societies in 1974-75.

Shri Santosh Kumar Roy : Mr. Speaker Sir, when it is seen that departmental Officers are available for auditing the accounts of the Societies why it is necessary for appointing Chartered Accountant having involvement of expenditure from the Government ?

Shri Gajen Tanti (Minister) : Sir, the numbers of Societies are several thousands and we feel it necessary to cover auditing of all the Societies at Gaon Panchayat level.

Shri Santosh Kumar Roy : Sir, my question is to audit the G. P. level Societies and not all other Societies.

Shri Gajen Tanti (Minister) : Sir, we feel it necessary to audit the accounts of the Societies by the Chartered Accountants.

Shri Dulal Chandra Khound : Mr. Speaker Sir, may I know what is the name of the Firm and what is the amount payable to them for auditing ?

Shri Gajen Tanti (Minister) : Sir, the name of the Firm is Kumbhat and Co. and the amount of fees is 90'00 per Society,

Shri Dulal Chandra Khound : Sir, may I know who will pay that fees, whether the Co-operative Societies or the Government ?

Shri Gajen Tanti (Minister) : Sir, the Government will

জীবদন তালুকদাৰ : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে যিহেতুকে অডিটৰে কো-অপাৰেটিভ চেক্ৰেটাৰীৰ কাম কৰি আছে। গতিকে সেই সময়ত অডিট কিয় চাব নেলাগে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাৰো নে ?

শ্ৰীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : কামৰ অনুবিধা হোৱাৰ কাৰণে অডিটৰজনক চেক্ৰেটাৰীৰ কামো দিয়া হৈছিল। গতিকে সেই একে অডিটৰকে অডিট কৰিবলৈ দিয়া নহয়।

মৌলানা আব্দুল জলিল চৌধুৰী : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই যে 'চাৰ্চাৰ্ড একাউন্টেন্ট' ঠিক কৰা হয়েছে তাৰা কোন আইন অনুযায়ী 'অডিট' কৰে এবং তাৰে 'ফিস' কি ভিত্তিতে সাব্যস্ত কৰা হয়েছে ?

শ্ৰীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : এটি বিভাগে আলোচনা কৰিছে। ইয়াত কোনো কল নাই।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ বায়প্ৰধানী : এইবিলাক টেণ্ডাৰ দি কৰা হৈছে।

শ্ৰীগজেন তাঁতী (মন্ত্ৰী) : এইটো নিগোচিয়েচন কৰি দিয়া হৈছে।

বিষয় : ভূমি পৰীক্ষাগাৰ

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়াই সুধিছে :

*২৮৮। মাননীয় কৃষি বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে :

(ক) ভূমি পৰীক্ষা গবেষণাগাৰ অসমত কিমানটা আছে ?

(খ) অসমৰ সকলো অঞ্চলৰ ভূমি পৰীক্ষা কৰা হৈছেনে ?

(গ) ১৯৭৪-৭৫ আৰু ১৯৭৫-৭৬ চনৰ বিত্তীয় বছৰত কিমান ঠাইৰ ভূমি পৰীক্ষা কৰা হৈছে আৰু কিমান টকা ব্যয় হৈছে ?

শ্ৰীমহম্মদ ওমকদ্দিন (কৃষি বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) অসমত কৃষি বিভাগৰ ভূমি পৰীক্ষাগাৰ ৫টা আছে।

(খ) অসমৰ সকলো অঞ্চলৰ পৰা ভূমিৰ নমুনা আনি পৰীক্ষা কৰা হৈছে।

(গ) (১) ১৯৭৪-৭৫ চনত বিভিন্ন ব্লকৰ পৰা মুঠ ২৩,৬৭৯ টা আৰু ১৯৭৫-৭৬ চনৰ জানুৱাৰী মাহলৈকে মুঠ ২৪,৮৬৫ টা মাটিৰ নমুনা পৰীক্ষা কৰা হয়।

(২) ১৯৭৪-৭৫ চনত মুঠ খৰছ হয় ৩,৫১,১৬৮ টকা আৰু ১৯৭৫-৭৬ চনৰ (জানুৱাৰী মাহলৈকে) মুঠ খৰছ হয় ২,২৬,২৭৩ টকা।

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়া : অধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়া কৃষি ঋণ দিবৰ কাৰণে কৃষি বেংকবিলাক আগবাঢ়ি আহিছে। এতিয়া মাটি পৰীক্ষা কৰি কোন ঠাইত

কিমান সাৰ দিব লাগিব ইত্যাদি চাইহে খণ দিয়া হয়। গতিকে অসমৰ সকলো অঞ্চলৰ মাটি কৃষি খণ দিবৰ বাবে উপযুক্ত হয়নে নহয় সেইটো পৰীক্ষা কৰি চোৱা হৈছেনে? আৰু যদি হৈছে তেনেহলে ইয়াৰ ফলাফল কি?

শ্ৰীমহম্মদ ওমকদ্দিন (মন্ত্ৰী) : আমাৰ কৃষি বিভাগে মাটি পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে আঁচনি লৈছে ১৯৭১-৭২ চনৰ পৰা এই আঁচনি লোৱা হৈছে। প্ৰত্যেক ব্লকতে গ্ৰাম সেৱকে মাটিৰ নমুনা আনি ৰাখে আৰু পৰীক্ষা কৰি চোৱা হয়।

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়া : বেংকৰ খণৰ পৰা যে অসুবিধা হোৱা নাই সেইটো সচা। যেতিয়ালৈকে কৃষকজনে সাৰ প্ৰয়োগ কৰাৰ কথা নাভাবে তেতিয়া চৰকাৰে কোন মাটিত কিমান সাৰ দিব লাগিব সেই কথা চিন্তা কৰিবনে?

শ্ৰীমহম্মদ ওমকদ্দিন (মন্ত্ৰী) : এই বিষয়ে আঁচনি কৰা হৈছে আমাৰ সৰ্বমুঠ ১০৯ টি ব্লক আছে। এই সকলোবিলাক ব্লকে কাম ভালদৰে চলাই আছে।

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়া : এই আঁচনি বিস্তৃত কৰিবৰ কাৰণে কিবা যন্ত্ৰপাতি বৃদ্ধি কৰা হ'ব নেকি?

শ্ৰীমহম্মদ ওমকদ্দিন (মন্ত্ৰী) : বৰ্তমান আমাৰ ৫টা আঁচনি আছে, ইয়াৰে তিনিটা স্থায়ী আৰু দুটা ৰিমোভেল।

শ্ৰীতলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : মন্ত্ৰী মহোদয়ে (খ) প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছে যে সকলো অঞ্চলৰ মাটি আনি পৰীক্ষা কৰা হয়। কাৰণ সকলো অঞ্চল বুলিলে প্ৰত্যেক ব্লক বা প্ৰত্যেক মৌজাৰ কথা বুজাইছেনে নে অলপ কিবা বুজাইছে?

শ্ৰীমহম্মদ ওমকদ্দিন (মন্ত্ৰী) : আমাৰ জিলাবিলাকত ব্লক আছে। বছৰে বছৰে এই ব্লকৰ মাটি বিলাক পৰীক্ষা কৰা হয়।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : বিভিন্ন ব্লকৰ মাটিৰ চেম্পেল আনি পৰীক্ষা কৰা হৈছে। কিন্তু একোটা ব্লকৰ বিভিন্ন অঞ্চলত বিভিন্ন বকমৰ মাটি থাকিব পাৰে। গতিকে এটা ব্লকৰ বিশেষ এটা অংশৰ মাটি আনি পৰীক্ষা কৰি যদি গোটেই ব্লকৰ মাটি একে বুলি ধৰা হয়। এইটো এটা সাংঘাতিক ভুল কৰা নহবনে?

শ্ৰীমহম্মদ ওমকদ্দিন (মন্ত্ৰী) : ভুল কৰা নহয়। কাৰণ যিজনৰ পৰা মাটি আনে সেইজনকহে পৰামৰ্শ দিয়া হয়।

মৌলানা আব্দুল জলিল চৌধুৰী : অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰত্যেক ব্লক থেকৈ কিছু মাটি নিয়ে পৰীক্ষাৰ কথা যে মন্ত্ৰী মহোদয় বলেছেন, অধিকাংশ ক্ষেত্ৰে যে কোন একটা বিশেষ ব্লকৰ মাটি অলপ ব্লকৰ মাটি বলে পৰীক্ষা কৰে চালিয়ে দেওয়া হয় একথা মন্ত্ৰী মহোদয় কি অস্বীকাৰ কৰেন?

শ্ৰীমহম্মদ ওমকদ্দিন (মন্ত্ৰী) : আমাৰ অস্বীকাৰ কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, তবে কাছাড়ে ২টা ব্লকে এই বকম পৰীক্ষা হৈছে এবং তা ১০ বছৰ আগে যখন আই

এ-ভি-পি প্রতিষ্ঠা হয় তখন থেকে এই মাটি পৰীক্ষা কৰা সেখানে আৰম্ভ হয়েছে।

শ্রীশুভকৰ সিংহ : মন্ত্রী মহোদয় বলেছেন প্রত্যেক অঞ্চলে ভূমি পৰীক্ষা কৰা হচ্ছে। আসামে ২১ হাজাৰ ৯৯৫ টি গ্রাম আছে। প্রত্যেক গ্রামেৰ মাটি নিয়ে পৰীক্ষা হচ্ছে কি ?

শ্রীমহম্মদ ওমকদ্দিন (মন্ত্রী) : মহোদয়, গ্রামে গ্রামে গিয়ে পৰীক্ষা কৰাৰ ব্যৱস্থা নাই যেখানে চাহিদা সেখানে কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়েছে।

শ্রীশুভকৰ সিংহ : লাহৰিঘাট অঞ্চলৰ মাটি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বানপানীয়ে বালি পেলায় ৯-১০ হাত পুতি পেলায় সেই মাটি পৰীক্ষা কৰাৰ কিবা ব্যৱস্থা কৰিছে নে ?

শ্রীমহম্মদ ওমকদ্দিন (মন্ত্রী) : লাহৰিঘাটৰ অঞ্চলৰ মাটিৰ কথাও মোৰ ইয়াত আছে।

বিষয় : দহোতীয়া আলিৰ দলং

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰাই সুধিছে :

*২৮৯। মাননীয় গড়কাপ্তানী বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে :

(ক) কাকডোঙা নদীৰ মহিমাৰাী নামৰ ঠাইত গোলাঘাট আৰু যোৰহাট মহকুমা দুটাৰ জনবসতিপূৰ্ণ অঞ্চল দুটাক সংযোগ কৰা দহোতীয়া আলিৰ দলংখন ভাঙি পৰাৰ কথা চৰকাৰে জানেনে ?

(খ) যদি জানে এই দলংখন নোহোৱাত নৈৰ ছয়ো পাৰৰ ছয়োটা মহুমাব ৰাইজ বিশেষকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল স্কুল-কলেজ আদিলৈ অহা-যোৱা কৰা আৰু যান-বাহন আদি যাতায়তৰ ভীষণ অসুবিধা হোৱাৰ কথাও চৰকাৰে জানেনে ?

(গ) যদি জানে এই ঠাইত এনে এখন দলং নিৰ্মাণ কৰি অসুবিধাখিনি দূৰ কৰাৰ কথা চৰকাৰে বিবেচনা কৰিবনে ?

(ঘ) যদি বিবেচনা কৰে এই ঠাইত এখন দলং নিৰ্মাণ কৰিলে কিমান খৰছ হ'ব বুলি চৰকাৰে ভাবে ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিছ (গড়কাপ্তানী বিভাগৰ মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে :

(ক) হয়, জানে ; কিন্তু দহোতীয়া আলিটো আৰু এই দলংখন গড়কাপ্তানী বিভাগৰ অধীনত নহয়।

(খ) দলংখন নোহোৱাত ৰাইজৰ অসুবিধা হোৱাটো স্বাভাৱিক।

(গ) যিহেতু দলংখন গড়কাপ্তানী বিভাগৰ অধীনত নহয়, গতিকে এই বিভাগে দলংখন পুনৰ নিৰ্মাণ কৰাৰ প্ৰশ্ন নুঠে।

(ঘ) উপৰোক্ত (গ) প্ৰশ্নৰ উত্তৰৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত প্ৰশ্ন নুঠে। তথাপি দলং

খন Class XII Loading ৰ উপযোগী কৰি সাজিবলৈ হ'লে আনুমানিক ৬০,০০০ হেজাৰ টকা পৰিব।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, কাকদোঙা নৈ আৰু মহিমাবাৰী নৈৰ গোলাঘাট যোৰহাটৰ ত্ৰয়োপাৰে এই দলংখন দি বাইজৰ অনুবিধা দূৰ কৰিবৰ কাৰণে এনে এখন আঁচনি লোৱাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিবনে ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিছ (মন্ত্রী) : দলঙৰ আৱশ্যকতা যথেষ্ট আছে বুলি জানিছো, এই ধৰণৰ আৱশ্যকতা আৰু অনুবিধা আৰু আছে। এই গোটেই বিলাক অনুবিধা একেলগে বিবেচনা কৰিব লাগিব।

Mr. Speaker : Shri Ataur Rahman is authorised to move the starred Question No, 283.

Re : Beki Embankment.

Shrimati Pranita Talukdar asked :

*283. Will the Minister, Revenue be pleased to state :

(a) When Beki Embankment was constructed ?

(b) Whether compensation has been given to land owners whose lands were acquired for Embankment ?

Dr. Bhumidhar Barman (Minister of State, Revenue) replied :

(a) In the year 1962 and 1963.

(b) Compensation to the land owners in respect of 9 (nine) villages has already been paid.

Compensation in respect of 7 (Seven) villages is yet to be paid.

শ্রীআটাউৰ বহমান : কি কাৰণে গাওঁবিলাকত টকা ক্ষতিপূৰণ দিব পৰা নাই ?

ডা. ভূমিধৰ বৰ্মন (মন্ত্রী) : সেই বিলাকত কিবা-কিবি ভুল আছিল আৰু এতিয়া সেইবিলাক শুদ্ধ কৰা হৈছে আৰু সোনকালে সেইবিলাক দিয়া হ'ব।

শ্রীআটাউৰ বহমান : কিমান দিনৰ ভিতৰত দিয়া হ'ব ?

ডা. ভূমিধৰ বৰ্মন (মন্ত্রী) : খুব সোনকালে দিয়া হ'ব।

শ্রীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : কিমান সোনকালে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মন (মন্ত্ৰী) : যিমান সোনকালে পৰা বায় সিমান সোনকালে।

শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : জৰুৰী অৱস্থাৰ পাচত অসম চৰকাৰে তথা মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে ঘোষণা কৰিছিল যে ২৬ জানুৱাৰীৰ ভিতৰত ক্ষতিপূৰণ দি শেষ কৰা হ'ব। এইটো সচা নেকি? যদি সচা কিয় হোৱা নাই?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : এনেকুৱা ধৰণৰ ২ হাজাৰ ৩শ ১৯ টা কেচ আছে। ডিচেম্বৰ মাহৰ ১৫ তাৰিখৰ পৰা মাজত মাত্ৰ ৫শ ৬টা কেচ হৈ ডিপোজ আপ কৰিব পৰা হৈছে। এই গোটেই কথাটো যি ভাবে ভবা হৈছিল সিচত দেখা গ'ল যে নানা ৰকমৰ জটিলতা আছে। ইয়াত যিবিলাক জিৰাত অৰ্থাত গছ-গছনি আছে এনেকৈ নানা ধৰণৰ জটিলতা আছে। ১৯৬০ চনতে কৰা নিৰ্ণয় কৰিব লগা হৈছে। প্ৰতি ভাগত কিমান কিমান কেচ পৰি আছে সেইবিলাক নিৰ্ণয় কৰি দেখা গ'ল প্ৰত্যেক মহকুমাই প্ৰতি ১৫০ টাৰ ওচৰা-ওচৰি কেচ পৰি আছে। মই ক'ব খোজো যিসকল এই ক্ষেত্ৰত আগ্ৰহীল ব্যক্তি আছে যেনে, খাউণ্ড ডাঙৰীয়া, তেখেত সকলৰ সহায় লৈ মহকুমা পৰ্যায়ত ৰাজহুৱা ভাবে আলোচনা কৰি মীমাংসা কৰিব পৰা যাব। মই ভাবো ১০০ টা কেচ এই ভাবে মীমাংসা কৰা টান কথা নহ'ব। জিৰাত সম্পৰ্কীয় কথা থকাৰ বাবেই এই কেচ বিলাক সিদ্ধান্ত কৰাটো অলপ টান হৈছে আৰু সেই কাৰণে চৰকাৰে এনেধৰণৰ সিদ্ধান্ত লবৰ বাবে প্ৰতি মহকুমাই প্ৰতি এটা এটা বেচৰকাৰী কমিটী কৰি দিয়া হৈছে আৰু ইয়াত নেতৃস্থানীয় লোককো মীমাংসা কৰিবলৈ দিয়া হৈছে। গতিকে মই ভাবো এইটো কৰিলে সহজ হ'ব আৰু যদিও ডিচেম্বৰ মাহৰ ভিতৰতে কৰিব পৰা হোৱা নাই অতি সোনকালে কৰিব পৰা হ'ব। আৰু তাত কোনো সন্দেহ নাই! আৰু ভৱিষ্যতে যাতে এনে হ'ব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে আমি আগতীয়াকৈ ইয়াৰ ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ব। অফিচলৈ নহাকৈ যাতে টকা দিয়া হয় তাৰ কাৰণে ঠিক ঠাক কৰা হ'ব। নগদ টকাৰ ঠাইত টেকাৰী চেক দিয়া হ'ব আৰু সেইটো যাতে সোনকালে বেঙ্কত ভণ্ডাব পাৰে তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হ'ব। আগৰ যিবিলাক হৈছে, তাৰ কাৰণে আমাৰ ফালৰ পৰা যি প্ৰচেষ্টা চলোৱা হৈছে মই আশা কৰো তাৰ কাৰণে মাননীয় সদস্যসকলে শলাগ লব আৰু সহযোগ কৰিব।

শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে দিয়া উত্তৰত ঋণ্যবাদ জনাইছে, সেই বিষয়ে সন্দেহ নাই। এতিয়া মই জানিব খুজিছো যে, এই ক্ষেত্ৰত এটা নিৰ্দিষ্ট সীমা ৰেখা বান্ধি লব নোৱাৰিনে?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : সীমা ৰেখা অতিক্ৰম কৰা বাবেই নতুনকৈ

সীমাবেধা লোৱা নাই। কিন্তু ৭ এপ্ৰিলৰ ভিতৰত ডি, চি, ক কোৱা হৈছে যে সকলো মহকুমাতে নেতৃস্থানীয় লোকসকলৰ দ্বাৰা একোটাকৈ কমিটি কৰি স্থানীয় ভাবে মীমাংসা কৰি একোটা ৰিপোৰ্ট চৰকাৰলৈ পঠিয়ালে চৰকাৰে তাৰ ওপৰত সিদ্ধান্ত লব পৰা হ'ব। গতিকে মই মাননীয় সদস্য সকলক প্ৰতিশ্ৰুতি দিব খুজিছো যে, এই ক্ষতিপূৰণ সম্পৰ্কত অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিৰ টকা ১৯৬০ চনৰ পৰা দিবলৈ বাকী আছে কিন্তু ১৯৬০ চনত অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিৰ দাম এতিয়া ১৯৭৬ চনত যিহেতু মাটিৰ দাম আৰু বাঢ়িল এতিয়া নিৰ্ণয় কৰাতো অসুবিধা হৈছে। অৱশ্যে টকাৰ নাটনি যে হৈছে সেইটো ঠিক। গতিকে বিভিন্ন বিভাগে যিবিলাক মাটি অধিগ্ৰহণ কৰিছিল সেই মতে টকা দিবলৈ অৱশ্যে কম হ'ব। গতিকে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা সিদ্ধান্ত কৰা হৈছে যে টকাৰ নাটনি হ'লও টকা হ'বগৈ। কিন্তু হিচাব নিৰ্ণয় কৰাটোহে আচল কথা। হিচাব নিৰ্ণয় কৰিব পাৰিলে টকাৰ নাটনি নহ'ব।

Unstarred Questions and Answers.

Re : Expenditure on Vehicles engaged in fifth General Election.

Shri Abdul Muqtadir Choudhury asked :

5. Will the Chief Minister be pleased to State :

The amount spent for P.O.L. and repairing of Vehicle for conducting the general Election in 1972 (Assembly Elections in different Sub-division) in Assam ? (figure may be shown Sub-divisionwise).

The total expenditure incurred on P.O.L. and repairing charges of Vehicles engaged in the fifth General Election held in 1972 amounted to Rs. 7,70,731 (Rupees seven lakhs seventy thousand seven hundred thirty one) in the State. A statement containing the detailed sub-division wise break up of the expenditure is placed on the Table of the House.

Voting on Demands for Grants

Mr. Speaker : The question hour is over. Now, item No. 2. Grant No. 65. Are you moving all the grants at a time ?

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Sir, this is a separate grant and it relates to the planning and Development Therefore, now I beg move Grant No. 65.

Mr. Speaker : Grant No. 65 moved. There is no Cut Motion. I, therefore, put the main motion. The Motion is that a sum of Rs. 48,95,0 0 be granted to the Minister incharge to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st March, 1977, for the administration of the head. "304-other General Economic Services (I) Statistics."

The motion is passed. Grant No. 65 is passed.

Shri Chatrasing Teron (Minister) : Now, I beg to move Grants No. 79, 81, 100, 101, 102, 103, 123, 124 and 125.

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, বাজেট দাবীৰ ২য় খণ্ডৰ ৯২-০০-২২৪ পৃষ্ঠাত "৩২০ উদ্যোগ-ক-সাধাৰণ" শিতানৰ ৭৯ নম্বৰ মঞ্জুৰীৰ বাবে কৰা দাবীৰ ১৯, ৪৩, ১০০ টকা এটাকালৈ হ্ৰাস কৰা হওঁক, অৰ্থাত সমুদায় মঞ্জুৰীৰ ১৯, ৪৩, ১০০ টকা এটাকালৈ হ্ৰাস কৰা হওঁক। বাজেটৰ দাবীৰ ২য় খণ্ডৰ ৯৪১-৯৫৬ পৃষ্ঠাত "৩২১-গ্রাম আৰু ক্ষুদ্র উদ্যোগ (II) কুটিৰ শিল্প" শিতানৰ ৮১ নম্বৰ মঞ্জুৰীৰ বাবে কৰা দাবীৰ ৮৫, ৬৯, ১০০ টকা এটাকালৈ হ্ৰাস কৰা হওঁক। অৰ্থাৎ সমুদায় মঞ্জুৰীৰ ৮১.৬৯,১০০ টকা এটাকালৈ হ্ৰাস কৰা হওঁক। বাজেটৰ দাবীৰ ২য় খণ্ডৰ ১১৩৭-১১৪১ পৃষ্ঠাত "৫২৩ পেট্রোলিয়াম বনায়ন আৰু সাৰ উদ্যোগৰ বাবে মূলধনী ব্যয়" শিতানৰ ১০২ নম্বৰ মঞ্জুৰীৰ বাবে কৰা দাবীৰ ৪২,০০,০০০ টকা এটাকালৈ হ্ৰাস কৰা হওঁক অৰ্থাত সমুদায় মঞ্জুৰীৰ ৪২,০০,০০০ টকা এটাকালৈ হ্ৰাস কৰা হওঁক।

Shri Dulal Chandra Khound : Sir I beg to move the Cut Motion on Grant No. 79 that the total provision of Rs. 19,43,100, under Grant No. 79, Major Head "320-Industries-A-General," at pages 920-924 of the Budget Volume II, be reduced to Rs. 1, i. e., the amount of the whole grant of Rs. 19,43,100, do stand reduced to Rs. 1.

Then, I beg to move the Cut Motion on Grant No. 123,

that the total Provision of Rs. 16,80,000 under Grant No 123 Major Head "721-Loans for village and Small industries," at pages 1275-1280 of the Budget Volume-II, be reduced to Rs. 1, i. e., the amount of the whole grant of Rs. 16,80,000 do stands reduced to Rs. 1.

মাননীয় অধ্যক্ষ : চাবে বাবটাত শেষ কৰিবনে ?

শ্রীসোণেশ্বৰ বৰা : হয়, শেষ হব।

মাননীয় অধ্যক্ষ : মন্ত্ৰীৰ কিমান সময় লাগিব।

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্ৰী) : ২০ মিনিট সময় লাগিব পাৰে।

*শ্রীনাগেন বৰুৱা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰীয়ে যিকেইটা দাবী মঞ্জুৰী বিচাৰিছে সেই কেইটাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আমাৰ বিৰোধী দলৰ মাননীয় সদস্য সকলে উত্থাপন কৰা কৰ্তন প্ৰস্তাবকেইটা সমৰ্থন কৰি এই বিভাগৰ নীতি বিয়য়ক কেইটামান কথা আলোচনা কৰিব খুজিছো।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অৰ্থনৈতিক ভাবে আৰু উদ্যোগ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ৰাজ্যখন ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে আটাইতকৈ পিছপৰা। এইটো সৰ্বজন বিদিত কথা। কিন্তু উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত তাতোকৈও পিছপৰা। অসমত চাহ শিল্পটো নথকা হলে ভাৰতবৰ্ষৰ উদ্যোগিক মানচিত্ৰত অসমৰ স্থান নেথাকিলেহেঁতেন। মূলতঃ কৃষিজাত কেচা সামগ্ৰী চাহক 'মেক্সফেকচাৰ' কৰাৰ পিছত শিল্পৰ আকাৰ লয় কাৰণেই ইয়াক শিল্প আখ্যা দিয়া হয়। শিল্প বুলি ধৰাৰ কাৰণেই চাহৰ কাৰণে অসমে ভাৰতবৰ্ষৰ উদ্যোগিক মানচিত্ৰত স্থান পালে। তাৰ বাহিৰেও অসমৰ তেল যিটো শেহতীয়া উদ্ভাৱন, তাৰ কাৰণেও শিল্পৰ মানচিত্ৰত স্থান পাইছে। (সদনত থুলৰ আভাৱ)

তেল আৱিষ্কাৰ হোৱাৰ পিছত সেইটো পৰিশোধনৰ কাৰণে অসমৰ জন-সাধাৰণৰ দাবীত এটা শোধনাগাৰ স্থাপিত হল। কিন্তু হলেও যিমানখিনি তেল ওলাই সিমানখিনি পৰিশোধন কৰিব পৰা বৃহত আকাৰৰ তেল শোধনাগাৰ এটা অসমত স্থাপন নকৰিলে। অৰ্থাত সেই শোধনাগাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ 'মেজৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল হেডত' হল। অসমত বিভিন্ন দিশত বহু পৰিমাণৰ কৃষিজাত, খনি-জাত, বনজাত কেচা সামগ্ৰী আছে যদিও সেইবিলাক কেচা সামগ্ৰীৰ ওপৰত গঢ়ি উঠিব পৰা বিভিন্ন পৰ্যায়ৰ সৰু বৰ মডেলীয়া ধৰণৰ শিল্পবিলাক গঢ়ি উঠিল। ইয়াৰ ফলতেই আজি অসমখন অৰ্থনৈতিক দিশত একেবাৰেই পিছ-পৰি আছে। অসমৰ অৰ্থনীতি একেবাৰেই দুৰ্বল।

* Speech not corrected.

অসম চৰকাৰে নানা ৰকমৰ আঁচনি হাতত লৈছে আৰু এই আঁচনিবিলাকৰ মাধ্যমেৰে সৰু বৰ আৰু মজলীয়া যিবিলাক উদ্যোগ গঢ়িবলৈ চেষ্টা কৰিছে কিন্তু সেই ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে এই উদ্যোগবিলাক গঢ়ি উঠা নাই। ইয়াৰ কাৰণ যদি আমি ফঁহিয়াই চাও তেতিয়াহলে দেখিম যে আজি আমাৰ ৰাজ্যখনত উদ্যোগ পাতিবলৈ যিখিনি চৰকাৰৰ ব্যৱস্থা লাগে সেই ব্যৱস্থা থিনিৰ অভাৱ দেখা যায়। খেৰ সৰু সূৰা শিল্প আৰু উদ্যোগ গঢ়ি উঠিল কিন্তু সেই বিলাক আমাৰ অসমৰ থলুৱা মানুহৰ হাতত নাই অসমৰ বাহিৰৰ মানুহ আহি সেই উদ্যোগবিলাক গঢ়ি তুলিছে। অসমৰ কেঁচা সামগ্ৰীৰ ওপৰত বিভিন্ন পৰ্য্যায়ৰ উদ্যোগ গঢ়ি উঠাৰ প্ৰচুৰ সম্ভাৱনা থকা সত্ত্বেও আনুষঙ্গিক যি দুই এটা উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে তাৰ লাভালাভখিনি তেওঁলোকেই উপভোগ কৰিছে। আৰু আমাৰ অসমৰ থলুৱা মানুহ তাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। অসমৰ থলুৱা মানুহৰ ত্যাগৰ বিনিময়তে যদিও এই উদ্যোগ বিলাক গঢ়ি উঠিছে তথাপিও অসমীয়া থলুৱা মানুহক তেনে ধৰণৰ উদ্যোগ গঢ়ি তুলিবলৈ নিদিয়ৈ। তাৰ কাৰণে চৰকাৰী প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰৰ যি নীতি সিয়েই একমাত্ৰ দায়ী, এইটোৱে কথা স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। শেহতীয়া ভাবেও অসমলৈ যিসকল উদ্যোগপতি আহিছে সেই সকলেও এটা বুৰ্কেটিক মনোভাব পোষন কৰি আহিছে। আমাৰ বিভাগীয় বিষয়া আৰু কৰ্তৃপক্ষ্যও এই সকল উদ্যোগপতিৰ লগতে হাত উজান দি থলুৱা মানুহে অসমত শিল্প গঢ়াৰ অন্তৰায়ৰ সৃষ্টি কৰিছে। তেনেকুৱা উদাহৰণ আমাৰ হাতত যথেষ্ট আছে। তিনি চাৰি বছৰ ট্ৰেইনিং লোৱাৰ পিছতো সংশ্লিষ্ট বিভাগৰ পৰা কোনো সহাৰি আৰু আৰ্থিক অনুদান নোপোৱাৰ কাৰণে নিজ আঁচনি পৰিত্যাগ কৰি ঘূৰি যাবলগীয়া হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে মোৰ সমষ্টি দেৰগাৱঁতে দুজন শিক্ষিত নিবলুৱা যুৱকে অসমৰ কেঁচা সামগ্ৰীৰ পৰা 'চক মাটি আৰু প্লেট' কৰাৰ প্ৰশিক্ষণ পাইছে। তেখেত-সকলৰ সকলো 'প্লেন এণ্ড এণ্টিমেট' সম্পূৰ্ণ হৈ গল কিন্তু যেতিয়া বেংকৰ ওচৰলৈ আৰ্থিক অনুদান বিচাৰি গল তেতিয়া তেওঁলোক তাত পৰাস্ত হ'ল। তেওঁলোকৰ 'গেৰেণ্টৰ' মই আছিলো গতিকে মই সকলো কথা জানো। তেওঁলোকে যি উদ্যোগ কৰিবলৈ মনস্থ কৰিছিল অসমত সেইটোৰ প্ৰচুৰ বজাৰ আৰু সম্ভাৱনা আছিল কিন্তু ইমানখিনি তেওঁলোক আগবাঢ়া স্বত্বেও বেংকে তাত কোনো সহাৰি নিদিলে। অসমৰ বাহিৰৰ এই শিল্প তৈয়াৰ কৰাৰ কোনো উদ্যোগ প্ৰতিস্থানৰ নিজা উদ্‌পাদিত সামগ্ৰী 'ইনথিৰিয়ৰ' হয় বুলি আৰু তেওঁলোকৰ ব্যৱসায়ত আঘাত হয় বুলি তেওঁলোকেই 'ইনফ্লুয়েন্স' কৰি সেই ল'ৰা দুজনক এই উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰাৰ কাৰণে বেংকৰ পৰা আৰ্থিক সাহাৰ্য্য আগবঢ়োৱাত প্ৰতিবন্ধকতা জনালে। মই ব্যক্তিগত ভাবে অনুসন্ধান কৰি এই কথা জানিব পাৰিছো।

(ন' কুৰাম) বাহিৰৰ সেই শিল্পপতিৰ আওপকীয়া প্ৰভাৱৰ কাৰণে শেষত সেই লৰাহুজনে ইমানখিনি আগবাঢ়িও কৃতকাৰ্য্য হ'ব নোৱাৰিলে। অকল বেংকৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰাকৈয়ো অসম চৰকাৰৰ 'ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ফাইনেলিয়েল কৰ্পোৰেশ্যন' আৰু 'অসম ফাইনেলিয়েল কৰ্পোৰেশ্যন' তেওঁলোকক এই ক্ষেত্ৰত আৰ্থিক সাহায্য দিবলৈ আগবাঢ়ি আহিব পাৰিলেহেঁতেন কিন্তু তেওঁলোকেও সেই ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি নাছিল। তাৰ এটা উদাহৰণ মই দিব বিচাৰিছো। অসমতে থকা প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ কেঁচা সামগ্ৰীৰ ওপৰত গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে আমাৰ থলুৱা ডেকা আগবাঢ়ি নহা নহয়, আগবাঢ়ি আহিছে কিন্তু তেওঁলোকক যি ভাবে উৎসাহ উদ্দীপনা দিব লাগে সেই ভাবে কৰা নাই, আমাৰ উদ্যোগ বিভাগেই হওক বা অগ্ৰাণ্য বিত্তীয় বিভাগেই হওক। গোলাঘাটত ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ষ্টেটত আজি এটাও উদ্যোগ নাই বুলি কলেও হয় অথচ হাজাৰ হাজাৰ টকা খৰচ কৰি এইবিলাক গঢ়ি তুলিছে। জুই শালাৰ কাৰখানা এটা খুলিম বুলি এজন যুৱক আগবাঢ়ি আহিল কিন্তু যেতিয়া অৰ্থৰ প্ৰয়োজন হল সেইখিনি যোগাৰ উদ্যোগ বিভাগে দিব নোৱাৰিলে। ইয়াৰ অন্তৰালত সোমাই থকা কথাটো হৈছে ধুবুৰীৰ যি ষ্টেচ ফেক্টৰী আছে তাৰ আৰু অসমৰ বাহিৰৰ উদ্যোগপতি মেটচ ফেক্টৰীসকলে অসমত তেনে ধৰণৰ উদ্যোগ এটা অসমৰ থলুৱা মানুহৰ দ্বাৰা গঢ়ি উঠাতো কামনা নকৰে। প্ৰচুৰ পৰিমাণৰ কেঁচামালৰ সংস্থান থকা স্বত্বেও অসম চৰকাৰে উদ্যোগ গঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ তৎপৰতা নোলোৱাৰ কাৰণে কোনো উদ্যোগ অসমত গঢ়ি তুলিব পৰা নাই। কেইদিন মানৰ আগতে এই পবিত্ৰ সদনতে উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰীয়ে প্ৰশ্নোত্তৰত কৈছিল যে গুৱাহাটীৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ষ্টেটৰ ঘৰ ভাড়া শিতানত যিমান টকা আদায় পাব লাগিছিল সেই টকা আদায় হোৱা নাই।

সেই ধৰণে অগ্ৰাণ্য ঠাইতো যিবিলাক উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে তাৰ জবাবো যদি চৰকাৰে দিবলগীয়া হয় তেতিয়াহলে দেখা যাব যে সেই উদ্যোগ বিলাকৰো চৰকাৰে দিবলগীয়া টকাৰ সবহ অংশই পৰি আছে। আৰু সেই টকা বিলাক যিসকলে আত্মসাৎ কৰিছে সেই সকল সংশ্লিষ্ট বিষয়ববীয়া। এতিয়ালৈকে যিবিলাক শিল্প কিছু পৰিমাণে গঢ়ি উঠিছে আজি ভালকৈ পৰ্য্যবেক্ষণ কৰিলে দেখা যাব যে সেই বিলাকতো থলুৱা নিবন্ধুৱা শতকৰা ৫ অংশহে, বাকীবিলাক অসমৰ বাহিৰৰ পৰা অহা মানুহ। এই উদ্যোগ বিলাকৰ নামত নানা ঠাইত থকা পুঁজিপতিসকলে সেই টকা বিলাক আত্মসাৎ কৰি বহি আছে। তাৰ পিচত কিছুমান ঠাইত নেচনেল হাইওৱেৰ ফালে কিছুমান তথাকথিত ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ষ্টেট থকা বুলি কোৱা হয় তেতিয়াহলে মই কম যে তাত অৱশ্যে ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল

ষ্টেটৰ চাইনবোর্ড আছে কিন্তু কোনো উদ্যোগ গঢ়ি উঠাৰ চিন চাব নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে মই কওঁ যে নগাঁও পোৱাৰ আগতে এখন ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ষ্টেট পাতিছে বুলি কৈছে কিন্তু প্ৰকৃততে তাত চাইন বোর্ডহে আছে। উদ্যোগ একো গঢ়ি উঠা নাই। অত্যাশ্ৰু ঠাইৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ষ্টেট বিলাকৰ অৱস্থাও তদৰূপ। গুৱাহাটীৰ এখন ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ষ্টেট আছে তাত কিছুমান উদ্যোগপতি সংস্থাপন কৰি এখন বজাৰৰ নিচিনা কৰি দিছে তাত কিছু উদ্যোগীক কাম চলিছে যদিও অত্যাশ্ৰু ঠাইত তেনে একো হোৱা নাই। গতিকে এই বিষয়ত আমি কবলৈ বাধ্য হৈছো যে ৰাজ্যখনত উদ্যোগ গঢ়াৰ যি আঁচনি আছিল সেইবিলাক সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে। আৰু যদি সেইটোৱেই ব্যৰ্থ হৈছে তেতিয়াহলে তাৰ বিকল্প হিচাপে কি লব সেই ব্যৱস্থাও এতিয়ালৈকে হোৱা নাই। উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ নামত আজি কিছুমান উদ্যোগপতি আৰু পুঁজিপতি অসমৰ উদ্যোগ গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে সকলো সাম-সুবিধা দিয়া হৈছে। গতিকে অসমৰ উদ্যোগ স্থাপন কৰাৰ ভাৰ তেওঁলোকৰ হাতত আছে। অসমৰ উদ্যোগৰ নামত যিবিলাক কেঁচা সামগ্ৰী সংগ্ৰহ কৰা হয় সেইবিলাক তেওঁলোকৰ হাততে ৰাখে আৰু ফলত অসমৰ থলুৱা লোকে সেইবিলাক সৰু-সুৰা উদ্যোগ গঢ়ি তুলিব খোজে সেইবিলাকৰ কাৰণে তেওঁলোকে প্ৰয়োজনীয় কেঁচা সামগ্ৰী নাপায়। মই বৰ চুখেৰে সৈতে এটা উদাহৰণ দিওঁ যে আমাৰ অসমৰে সৰ্থেবাৰী অতীজৰে পৰা কাঁহ-পিতলৰ বাচন তৈয়াৰ কৰাৰ কাৰণে প্ৰসিদ্ধ। কিন্তু তেওঁলোকৰ অৱস্থা অতি শোচনীয়। বাহিৰৰ পৰা এই উদ্যোগৰ কাৰণে যিবিলাক কাঁহ-পিতল কেঁচা সামগ্ৰী এই উদ্যোগৰ কাৰণে সৰবৰাহ কৰা হয়। সেইবিলাক তেওঁলোকে পোৱা নাই। এই গুৱাহাটীৰে ইফালে-সিফালে কিছুমান বাহিৰৰ উদ্যোগপতিয়ে উদ্যোগ কৰাৰ নামত সেই কেঁচা সামগ্ৰীবিলাক আত্মসাৎ কৰিছে। আৰু ফলত সৰ্থেবাৰীৰ কাঁহ-পিতলৰ উদ্যোগটো নিছিন্ন হোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। গতিকে চাহিদা অনুসাৰে উদ্যোগ গঢ়ি তোলাত চৰকাৰ সকলো ৰকমে ব্যৰ্থ হৈছে। আমাৰ উদ্যোগৰ বিস্তৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণ কৰা বেঙ্ক বিলাকক ধাৰ দিয়া হৈছে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে প্ৰায়ে কৈ থাকে যে উদ্যোগ গঢ়াৰ কাৰণে পৰ্য্যাপ্ত পুঁজি যাতে উদ্যোগ কৰাৰ কাৰণে আমাৰ মানুহে পায় তাৰ ব্যৱস্থা আগৰ নিয়ম ব্যতিক্ৰম কৰি হলেও দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ব। সেইটো মাত্ৰ উক্ততে আৱদ্ধ থাকে এতিয়ালৈকে তাৰ কোনো কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা হোৱা নাই। বৰ্ত্তমান যি পদ্ধতিত বেঙ্কবিলাকে টকা দিয়ে সি দহ মাইল পৰিধিৰ ভিতৰত সীমিত। অৰ্থাৎ তেওঁলোকে ১০ মাইললৈকে চুপাৰভাইজ কৰিব পাৰে। তাৰ বাহিৰলৈ তেওঁলোকৰ পৰ্য্যবেক্ষণৰ ব্যৱস্থা নাই আৰু যি ঠাইত পৰ্য্যবেক্ষণৰ ব্যৱস্থা নাই সেই ঠাই বিলাকত পুঁজি সৰ-

ববাহৰো কোনো ব্যৱস্থা নাই। উদাহৰণত মই দেৰগাঁৱৰ কথাকে কওঁ দেৰ-
 গাঁৱত আমাৰ বহুতো ডেকা গাভৰুৱে উদ্যোগ কিছুমান প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ
 বিচাৰে কিন্তু যিহেতু দেৰগাঁৱত কোনো বাস্তৱিকৃত বেঙ্ক নাই আৰু যোৰহাটত
 থকা বেঙ্কেই পৰিবেশন কৰিব লাগে আৰু যিহেতু দেৰগাঁও যোৰহাটৰ পৰা
 দহ মাইল পৰিধিৰ ভিতৰত নপৰে গতিকে দেৰগাঁৱৰ ডেকা-গাভৰুসকলে সেই
 বেঙ্কৰ পৰা সাহায্য পাব নোৱাৰে গতিকে বেঙ্কৰ পৰা এই সীমিত সাহায্য লৈ
 কোনো উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব পৰা নাই। ঠিক তেনেকৈ অজ্ঞাত যিবিলাক ঠাইত
 কোনো এটা উদ্যোগ গঢ়াৰ কাৰণে যথেষ্ট কেঁচা মালৰ সুবিধা সম্ভাৱনা থকা স্বত্বেও
 পৰ্য্যাপ্ত পুঁজিৰ অভাৱত সেই উদ্যোগ গঢ়ি তুলিব পৰা নাই। অৱশ্যে ইয়াৰ
 অন্তৰালত কিছুমান দুৰ্নীতিপৰায়ণ লোক যে আছে সি ধুকপ। সেই সকলো আমাৰ
 অসমৰ উদ্যোগীকৰণৰ অন্তৰায়। অথচ বিভাগীয় সংশ্লিষ্ট বিষয়াসকলে এই দুৰ্নীতিৰ
 প্ৰতি লক্ষ্য নকৰে। এনেকি প্ৰতিৰক্ষা বিভাগৰ বন্দুকৰ কুন্দা তৈয়াৰ কৰা কাৰণে
 এটা গোলমালৰ সৃষ্টি হৈছিল আৰু সেই গোল-মাল তদন্ত কৰাৰ কাৰণে ভাটনগৰ
 কমিচন বুলি এটা কমিচনৰ ওপৰত তাৰ ভাৰ ন্যস্ত কৰা হৈছিল সেই কমিচনৰ
 যি প্ৰতিবেদন আছে তাৰ শুং-শুত্ৰ আনকি উদ্যোগ বন্ধীয়ে নাপায় বুলি প্ৰকাশ
 কৰিছে। ই বৰ পৰিতাপৰ কথা। গতিকে তেনে ধৰণৰ দুৰ্নীতিপৰায়ণ লোকসকলৰ
 বা অভিযুক্ত বিষয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে কোনো ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই। আৰু ইয়াৰ
 প্ৰতিকলমৰূপে আমি দেখিছো যে আজি প্ৰায় বিলাক মানুহে এই উদ্যোগ গঢ়া
 কামত আগবাঢ়িব পৰা নাই। বিভাগৰ তৎপৰতা নাই আৰু উদ্যোগীকৰণত
 অন্যান্য যিবিলাক অনুষ্ঠান জড়িত আছে তেওঁলোকেও হয়তো আঁচনি অনুসাৰে
 পুঁজি পোৱা নাই, মোঠৰ ওপৰত কাৰো লগত কাৰো সময়স্বয় নাই। এনে এটা
 পৰিস্থিতিত কোনো উদ্যোগে গঢ়ি নুঠে। বিশেষকৈ আমি ধৰি লব পাৰো যে
 সংশ্লিষ্ট মন্ত্ৰী আৰু বিভাগে যি ঠাইত যি কেঁচা সামগ্ৰী আছে সেইটো জানে
 আৰু পৰিবহনৰ খৰচ হ্ৰাস কৰাৰ কাৰণে তেনে ধৰণৰ উদ্যোগ তেনে ঠাইত
 পাতিব লাগে। আমাৰ বহুতো স্থানীয় উদ্যোগৰ উৎসাহী ডেকাই উদ্যোগ
 পাতিবলৈ ইচ্ছা কৰিছে হয়তো কোনোবাই পুঁজিৰ অভাৱত, কোনোবাই কেঁচা
 সামগ্ৰীৰ ওপৰত কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লব পৰা নাই অথচ আমাৰ বাহিৰৰ যি
 বিলাক মানুহ তেওঁলোকে এই উদ্যোগৰ নামত এই কেঁচা মাল আৰু পুঁজি
 নিজৰ হাতলৈ নিছে আৰু স্থানীয় ডেকাসকলক বঞ্চিত কৰিছে। অৱশ্যে বাহিৰৰ
 যিবিলাক মানুহ তেওঁলোকৰ ওপৰত মোৰ কোনো আক্ষেপ নাই। উদাহৰণত
 মই ষ্টীল ওৱাৰ্কৰ কথাকে কওঁ তেওঁলোকে গুৱাহাটী, তিনিচুকীয়া, তেজপুৰ আদি
 ঠাইত শাখা খুলিছে আৰু উদ্যোগ পতাৰ নামত বহুতো পুঁজি আৰু সামগ্ৰী

নিজৰ হাতত ৰাখিছে। বহুতো ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকে আয়কৰৰ পৰা সৰাৰ চেপ্টা কৰিছে। যিহেতু মই চৰকাৰৰ চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰোঁ যে এনে ধৰণৰ যিবিলাক উদ্যোগৰ অন্তৰ্ভাৱ হিচাপে আমাৰ মাজত থিয় হৈছে সেই সকলো বিলাক গুচোৱাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে অনতিপলমে কৰিব লাগে আৰু খিলঞ্জীয়া যিবিলাক বহুকালৰে পৰা চলি অহা অসমীয়া উদ্যোগ অনুষ্ঠান আছে সেই বিলাকক পৰ্য্যাপ্ত পৰিমাণে কেঁচা সামগ্ৰী আৰু পুঁজিৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়াৰ কাৰণে উদ্যোগত সংশ্লিষ্ট থকা সকলো বিত্তীয় অনুষ্ঠানকে সক্ৰিয় কৰি দিব লাগে। আৰু খিলঞ্জীয়া লোকসকলক উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰণে প্ৰেৰণা যোগাব লাগে। বৰ্তমান যি ধৰণেৰে কাম চলিছে সেই ধৰণে আমাৰ উদ্যোগ কেতিয়াও গঢ়ি নুঠে ইয়াৰ লগতে আমি শুনিছিলো নামৰূপ আৰু বঙাইগাওঁত একোটাকৈ পেট্ৰোকেমিকেল কমপ্লেক্স হ'ব। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে কি কৰিছে। নাহৰকটীয়া, নামৰূপ আৰু ছলীয়াজানত কি কি উদ্যোগ হৈছে এইটোও আমি নাজানো। আজি এই প্ৰস্তাৱৰ জৰিয়তে বঙাইগাওঁ আৰু নামৰূপত চৰকাৰে কি কৰিছে সেই বিষয়ে আলোচনা কৰিব খুজিছোঁ। যদি পুৰণা ব্যৱস্থাবে অসমত উদ্যোগ পতাৰ ব্যৱস্থা চলি থাকে তেনেহলে আমাৰ অসমৰ নিবন্ধুৱা সমস্যাৰ সমাধান নহব। গতিকে শিল্প, উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ কাৰ্য্যকলাপ আৰু তাৰ পদ্ধতি সম্পূৰ্ণ পৰিবৰ্তন কৰিব লাগিব। গতিকে আৰু ইয়াৰ সময় উপস্থিত। গতিকে এই কৰ্তন প্ৰস্তাৱৰ জৰিয়তে অসমত যাতে শিল্প উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠাৰ আঁচনি চৰকাৰে নিখুত ভাবে লয় আৰু শিল্প উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠানবিলাক যাতে ভালদৰে গঢ়ি উঠে তালৈ আঙুলিয়াই কৰ্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায়প্ৰধানী : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই কৰ্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি মই দুআষাৰ কথা ক'ব খুজিছোঁ। অসমত উদ্যোগীকৰণ কৰাৰ সম্পৰ্কত উদ্যোগ স্থাপনৰ পৰিবেশ আৰু উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠানকাৰীৰ মনোভাৱ ওতঃপ্ৰোত ভাৱে জড়িত। অসমত উদ্যোগ হ'ব নে নহয় এই কথা প্ৰথমতে চিন্তা কৰিব লাগিব আৰু তাৰ পিচত সেই উদ্যোগসমূহৰ কেঁচা সামগ্ৰী ইয়াত আছে নে নাই আৰু উদ্যোগ স্থাপন কৰিবলৈ ৰাইজৰ ইচ্ছা আছেনে নাই আৰু তাতকৈও অতি গুৰুতৰ কথা হৈছে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰী নীতি, এইবিলাক কণ্ঠচিন সম্পূৰ্ণ হ'ব লাগিব। ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম হলে অসমত উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব নোৱাৰিব। অসমত এইটো সকলোৰে জনাজাত যে এগ্ৰো ইণ্ডাষ্ট্ৰি, ফৰেষ্ট ইণ্ডাষ্ট্ৰি আৰু মিনাৰেল, এই বিলাকৰ বেচিচত উদ্যোগ হ'ব পাৰে। অসমত এইবিলাকৰ উৎস আছে। তথাপিও এইটো দেখা যায় যে অসমৰ মানুহবিলাক উদ্যোগৰ

কাৰণে আগ্ৰহী নহয়। কাৰণ আমাৰ বাইজৰ আৰ্থিক অৱস্থা অতিকৈ শোচনীয়। আনফালে আমাৰ ৰাজ্যখন কৃষি প্ৰধান ৰাজ্য। এই হেতুকে সীমিত মাটি আৰু সীমিত আৰ্থিক অৱস্থাৰ কাৰণে উদ্যোগৰ কথা চিন্তা কৰিব নোৱাৰে। আনফালে আকৌ আমি এইটো দেখিছো যে চৰকাৰৰ এই সম্পৰ্কীয় নীতি মানুহৰ মাজত আগ্ৰহৰ ভাৱ ফুটাই তুলিবলৈ আৰু আৰ্থিক সাহায্য দিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। ইয়াৰ ফলত অসমৰ যিবিলাক ৰিচোৰ্ট আছে সেইবিলাক প্ৰকৃতপক্ষে ৰাজ্যৰ কল্যাণৰ অৰ্থে ৰাজ্যৰ আৰ্থিক উন্নতিৰ অৰ্থে প্ৰয়োগ কৰিবলৈ চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে। অসমত উদ্যোগ পতিৰ অভাৱ। অসমৰ আৰ্থিক দুৰৱস্থা ই উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠানৰ প্ৰথম অন্তৰায়। এই অন্তৰায় দূৰ কৰি অসমত উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ কি কি পন্থা অৱলম্বন কৰিব লাগে এইটো চৰকাৰে কৰিব পৰা নাই।

Industry is the main basis.

কেৱল চৰকাৰৰ দেউলীয়া নীতিয়ে...

(কোৰাম বেল)

মি: ডেপুটি স্পীকাৰ : এইদৰে কোৰাম নাথাকিলে আলোচনা ব্যাহত হয় আৰু এই সময় বিলাক এনেয়ে যায়।

শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায়প্ৰধানী : চৰকাৰৰ দেউলীয়া নীতিৰ কাৰণে আমাৰ ইয়াত উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা হ'ব পৰা নাই। প্ৰমোচনেল বেচিচত বাইজক উৎসাহ-উদ্বীপনা দিব পৰা নাই। চৰকাৰে বহুতো মুখত বৰষা মৌ প্ৰচাৰ কৰিছে কিন্তু তাৰ কাৰণে আচল যিবিলাক ব্যৱস্থা ল'ব লাগে সৰু-বৰ উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠানৰ কাৰণে সেইবিলাক কৰিব পৰা নাই। গতিকে প্ৰথম আৰু প্ৰধান উদ্যোগীকৰণৰ মনোভাৱ অসমবাসীৰ মাজত সোমাই দিব পৰা নাই। আনহাতে ইয়াত যিবিলাক থলুৱা মানুহ আছে তেওঁলোকৰ উদ্যোগ সম্পৰ্কীয় শিক্ষা নাই বুলিলেও হয়। তেনেস্থলত অসমলৈ বাহিৰৰ উদ্যোগপতি, নিমন্ত্ৰিত কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। কিন্তু অসমত ইয়াৰ পথ বন্ধ বুলি ক'ব পাৰি। আনহাতে ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যত বিশেষকৈ বোম্বাই, মহাৰাষ্ট্ৰ, মাদ্ৰাজ আদিত ৰাজ্যৰ বাহিৰৰ উদ্যোগপতি সকলৰ কাৰণে মুক্তদ্বাৰ। গতিকে তেওঁলোকে বিভিন্ন উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান গঢ়ি তুলিব পাৰিছে। মহাৰাষ্ট্ৰই আনকি ভাৰতৰ বাহিৰৰো উদ্যোগপতি বিচাৰিছে। অৱশ্যে তেনেকৈ গঢ়ি উঠা প্ৰতিষ্ঠান বিলাকত কিছু ৰেচটিক্চন আছে। এইদৰে বোম্বাই, কেৰেলা, আদিও তেনে নীতি অনুসৰণ কৰিছে। গতিকে এনে নীতি আমাৰ অসমতো অনুসৰণ কৰা উচিত কাৰণ মই আগতেই কৈ আহিছো বহুতো শিল্প উদ্যোগৰ ৰিচোৰ্ট আমাৰ ইয়াত আছে।

Assam is rich in mineral resources, Assam is rich in agricultural products, Assam is rich in forest products. তেনেস্থলত চৰকাৰৰ দুৰ্বল নীতি দমাই বখাৰ কোঁশল অৱলম্বন কৰিছে। আজি আমাৰ শিক্ষিত ল'ৰা-ছোৱালী জেনেৰেল শিক্ষা পাইছে কিন্তু উদ্যোগ, শিল্প সম্পৰ্কীয় শিক্ষা পাবলৈ সমৰ্থ হোৱা নাই। এই শিতানত বছৰি বহু কোটিৰ টকাৰ ব্যয় কৰা হৈছে। অথচ আমাৰ উঠি অহা ল'ৰা-ছোৱালী বিলাকক টেকনিকেল এডুকেচন দি, শিল্পৰ প্ৰয়োজনীয় শিক্ষা দি শিল্প প্ৰতিষ্ঠানত বা উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠানত অৰিহনা যোগাব পৰা নাই। চৰকাৰে উদ্যোগৰ কাৰণে ঘৰ কৰি দিছে কিন্তু উদ্যোগ কৰিবলৈ মানুহ নাই। এইবিলাক কিয় হবলৈ পাইছে? ইয়াৰ কাৰণ হ'ল চৰকাৰৰ ব্যৰ্থ নীতি। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, চৰকাৰে এই নীতি অনুসৰণ কৰি আমাৰ ৰাজ্য উদ্যোগীকৰণ কৰা নহব অসমৰ বাহিৰৰ উদ্যোগ-পতি সকলক আমাৰ অসমলৈ আমন্ত্ৰিত কৰিব লাগিছিল কিন্তু এইটো হৈ উঠা নাই। অসমলৈ কিছুমান উদ্যোগ বা শিল্প সম্পৰ্কীয় শিক্ষা নথকা মানুহক চৰকাৰে অৰ্থ যোগান ধৰিছে যদিও সেই মানুহবিলাকে সেই টকা অপব্যয় কৰি অসমৰ অৰ্থনীতিৰ আঘাট হানিছে। আৰু ধ্বংসৰ পথলৈ লৈ গৈছে। আৰু বোম্বাই আদিৰ দৰে যদি ভাল বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰিলেহেঁতেন তেনেহলে আমাৰ ইয়াতো সৰু-বৰ বহুতো শিল্প-উদ্যোগ গঢ়ি উঠিলেহেঁতেন।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ ইয়াত ইণ্ডাষ্ট্ৰী কৰিবলৈ দিয়া হৈছে লাখ-পতি কোটিপতি, বিৰলা বা টাটাকহে। তাৰ পৰা বেনিফিট পাব তেওঁলোকে কিন্তু আমাৰ যিসকল শিক্ষিত নিৰম্মুৰা যুৱক আছে সেই সকলে ভবিষ্যতে কি কৰিব সেই কথা আজি কোনেও ভবা নাই। সেই মানুহ বিলাকক বেহাই দিয়া হৈছে কিন্তু তাতো শতকৰা আশী বা নব্বৈ ভাগেই বাহিৰৰ পৰা লোৱা হৈছে আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাক ঠগাবলৈ চেষ্টা কৰিছে। যদি এইবিলাক কথা চৰকাৰে ভাবি নাচায় তেনেহলে আমাৰ উদ্যোগীকৰণ প্ৰচেষ্টা ব্যৰ্থ হব। আমাৰ যি চাম নতুনকৈ আহিছে, ডেকা ল'ৰা চাম আজি স্পাইল হৈ যোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। আজি শোভাযাত্ৰা কৰি জয় গান গাব পাৰে কিন্তু কাইলৈ নিশ্চয় গালি পাৰিব, কিয়নো চাকৰি এটা কৰি এটা কিবা সংস্থান কৰিব লাগিব। তেওঁলোকে সদায় এইদৰে হৈ হাল্লা কৰি নাথাকে, ডাঙৰ হৈছে এদিন বিয়া-বাক কৰিবও লাগিব গতিকে সদায় এইদৰে হৈ-হাল্লা কৰি নাথাকে। তেতিয়া নিশ্চয় চৰকাৰক গালি দিব আৰু তেওঁবিলাক এতিয়া কাম নকৰি নষ্ট হৈ যোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। বি-এ, পাচ এম-এ পাচ কৰি তেনে বহুত ল'ৰাই

বহি আছে। আগতে হলে বি-এ পাচ কৰিলেই হাইস্কুলত মাষ্টৰ চাকৰি এটাকে পাইছিল কিন্তু আজি-কালি সেইটোও পাবলৈ নাই। গতিকে এই ল'ৰা সকলক অন্ততঃ বছৰত পাচশ কৈ হলেও বাহিৰলৈ পঠাব লাগে। তেওঁবিলাকক কোনো এংগেজমেন্ট দিব পৰা নাই। সেই হিচাবে যদি প্ৰায় দহ হাজাৰ ল'ৰাক মাদ্ৰাজ, কলিকতা, বোম্বাই বা বাঙ্গালোৰলৈ পঠিয়াই ট্ৰেনিং আদি দি আনিব পাৰে নিশ্চয় তেওঁলোকৰ এটা কিবা এংগেজমেন্ট হব আৰু তেতিয়াহে এটা লাইফ কৰিব পাৰিব। নহলে সেই ল'ৰাবিলাক এনেই নষ্ট হৈ গৈছে কেৱল আমাৰ চৰকাৰে কোনো এংগেজমেন্ট দিব নোৱাৰাৰ কাৰণে। আজি সেই ল'ৰা বিলাকৰ কাৰণে ভাবিবৰ সময় আহিছে। মাদ্ৰাজ আদি ঠাইত বোম্বে আদি ঠাইত আমি নিজে দেখি আহিছো। তাৰ সকলো বিলাক ঠাইতে ইণ্ডাষ্ট্ৰী লোৱাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছে। ডেকা ল'ৰাবিলাকে বি-ই, বি-এ পাচ ল'ৰাৰ কথাই নাই সপ্তম বা অষ্টমমানলৈ পঢ়া ল'ৰা-ছোৱালী বিলাককো আনি ফেক্টৰীত কাম কৰিবলৈ দি দিছে। আনকি ইলেকট্ৰনিক ইণ্ডাষ্ট্ৰী খোলাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা লৈছে। ইঞ্জিনিয়াৰ সকলো আগবাঢ়ি আহিছে ইণ্ডাষ্ট্ৰী খোলাৰ কাৰণে। আমাৰ ইয়াত কিন্তু ইঞ্জিনিয়াৰ সকলে পি-ডব্লিউ-ডি বা ই-এণ্ড-ডি-ত কাম এটা পালেই বৰ ভাল কাম পোৱা বুলি ভাৱে। কিন্তু মেকানিকেল কিবাৰে কাম কৰিব পাৰি ফেক্টৰী আদি খুলিব পাৰি সেই কথালৈ চিন্তা নকৰে। আজি সেই ডেকাসকলৰ এই মনোভাৱৰ কাৰণ চৰকাৰ দায়ী কিয়নো নিজকে এংগেজ কৰা আৰু তাৰ দ্বাৰা ধন উপাৰ্জন কৰিব পৰা কোনো এটা বিষয়ৰ প্ৰতি সেই ডেকা সকলৰ মন ধাৱিত কৰাব পৰা নাই। ইয়াত ইণ্ডাষ্ট্ৰীৰ কাৰণে কোনো সুবিধা কৰি দিব পৰা নাই আৰু তেনেকুৱা কোনো মনোভাৱ গঢ়ি তুলিব পৰা নাই। সিদিনা এজন ল'ৰা পালো। এম-এ পাচ, বি-এ পাচ কৰিছে অনাৰ্চ লৈ। এতিয়া ছমাহ হ'ল কাম কৰি আছে। কিন্তু গেৰেজত কাম কৰিবলৈও আমাৰ অসমীয়া ল'ৰাৰ জ্ঞান নাই, ট্ৰেইনিং নাই। এটা নাট বস্টু ঠিক কৰিবলৈ হলেও অসমীয়া ল'ৰা এটা পোৱা নাযাব। সকলো বিলাক অনা অসমীয়া। অসমত যিমান বিলাক মটৰ গেৰেজ আছে প্ৰায় নিৰানব্বৈ ভাগেই অনা অসমীয়াৰ দ্বাৰা প্ৰতিষ্ঠিত। এই ক্ষেত্ৰত অসমীয়া ল'ৰাক প্ৰশিক্ষণ দি আনি সেই বিলাক কামত লগাই দিয়াব পাৰিলেহে আচলতে নতুন ডেকা চামক এংগেজমেন্ট দিব পৰা যায়। এই বিষয়ত এতিয়ালৈকে চৰকাৰে চিন্তা নকৰাটো সঁচাকৈ দুখৰ কথা। তাৰ সলনি এতিয়া আমি দেখিছো কি আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা বছৰি বছৰি কেৱল খাৰ লৈছে আৰু সেই খাৰৰ টকা পৰিশোধ কৰিব পৰা নাই

কেৱল তাৰ সুদ দিয়াতেই বহুত টকা গৈ আছে আৰু দেউলীয়া হৈ পৰিছে। সেই ধাৰ কৰি অনা টকাও ঠিকভাৱে ইউটিলাইজ কৰিব পৰা নাই।

অধ্যক্ষ মহোদয়, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা টকা কোনো উৎপাদনমূলক কামত খৰচ কৰিব পৰা নাই। আজি আমাৰ ইয়াত কোনো চেণ্ডেল ফেক্টৰী নাই। এযোৰ চেণ্ডেল কিনিবলৈও বাটা কোম্পানী বা তেনে বাহিৰৰ কোম্পানীৰ পৰা কিনিব লাগিব। হেণ্ডলুম বা কাপোৰ কানি আদি আমাৰ অসমীয়াৰ প্ৰতি ঘৰতে আছে যদিও শতকৰা নব্বৈ ভাগ কাপোৰ-কানি বাহিৰৰ পৰা অহাটো কোনে অস্বীকাৰ কৰিব পাৰে। আমাৰ ইয়াত কি হব নোৱাৰে, কিয় আমাৰ ইয়াত কাপোৰৰ কল হব নোৱাৰে। আমাৰ ইয়াত কি হব নোৱাৰে, কিন্তু আমাৰ ইয়াত আছে কি, এটা সাধাৰণ লভ্জেন্স ফেক্টৰীও আমাৰ ইয়াত নাই। চৰকাৰে নিশ্চয় তেনে ধৰণে চিন্তা কৰা নাই। নহলে আজি ইমান দিনে আমাৰ ইয়াত সৰু-সৰু উদ্যোগবোৰ নোহোৱাকৈ নাথাকিলহেঁতেন। আমাৰ আজি আৰ্কেপ হয়, আমাৰ ছখ লাগে। মুখ্যমন্ত্ৰী যদি পাৰ্মেনেণ্ট কৰি দিয়া হয় তেতিয়াহলে কিবা হব পাৰে নেকি, লাইফ লং এজনেই মুখ্যমন্ত্ৰী থাকিলে নহলে মন্ত্ৰী সলনি হোৱাৰ লগে লগে পলিচিও চেঞ্জ হৈ থাকে আৰু ইয়াত কোনো উদ্যোগ গঢ়ি উঠিবলৈ নাপায়। আমাৰ ইয়াত সাধাৰণ এটা বেটাৰী ফেক্টৰীও নাই। টৰ্চ লাইট বা পাড়ীৰ বেটাৰীৰ সাধাৰণ ফেক্টৰী এটাও অসমত হব নোৱাৰে নে? আমাৰ আচল কথা ইণ্টাৰেষ্ট নাই। চৰকাৰৰ ইণ্টাৰেষ্ট নাই, নহলে আজি এনেকুৱা পৰম্পৰাগত অৱস্থা নহলহেঁতেন। লাখ লাখ কোটি টকাৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰি কৰা হৈছে কিন্তু কৰিছে কোনে, যাৰ টকা আছে। যি শুল্ক আদায় কৰিব পাৰে তেওঁলোকেহে চৰকাৰী টকা ৰজাঘৰীয়া টকা খাবলৈ লৈছে। সেই ঋণ পৰিশোধ হোৱা নাই। এতিয়া কোনো আগবাঢ়ি নাহে। টকা থকা সকলো আগবাঢ়ি নাহে আৰু টকা যাৰ সেই সকল আগবাঢ়ি নাহে। টকা থকা সকলো আগবাঢ়ি নাহে আৰু টকা যাৰ সেই সকল আগবাঢ়ি আহিবই নোৱাৰে। যিসকল শক্তিশালী, যাৰ টকা আছে, ধনী মানুহ, সেই সকল আহি ইণ্ডাষ্ট্ৰিৰ কাৰণে ইণ্টাৰেষ্ট নলয়। এসময়ত বি-এ পাচ কৰিলেই সংস্থান হোৱা দেখা গৈছিল কিন্তু আজি কালি আৰু সেই অৱস্থা নাই। গোটেই কথা বিলাক একোটা ৰাজনৈতিক দৃষ্টিভঙ্গী লৈ কৰিছে কাৰণেই আজি এনেকুৱা অৱস্থা হৈছে। এনেকুৱা দৃষ্টিভঙ্গীৰে কোনোদিনেই উন্নতি কামনা কৰা নাযায়।

আজি সকলোতে কামৰ সময়, কামৰ সময়হে লিখা দেখিবলৈ পাইছো কিন্তু আজিও এই জৰুৰীকালীন অৱস্থাতো এঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ

পৰা আৰম্ভ কৰি অফিচৰ এল, ডি লৈকে এটা ফাইল যাওঁতে এমাহ লাগে। কেৱল কামৰ সময় বুলি লিখি নথৈ যদি কাম কৰিলেহেঁতেন অৰ্থাত হাতে কামে কৰিলেহেঁতেন তেন্তে দেশৰ এই ছৰাৱস্থা নহয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ উদ্যোগীকৰণৰ কথাৰ্কে কওঁ এই যে চাহ খেতি উদ্যোগ। উদ্যোগ বুলিয়েই কব লাগিব, যদিও চাহ খেতিহে হয়। কিন্তু খেতিৰ পাচত যিটো হয় সেইটো আমি ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰো গতিকে উদ্যোগৰ ভিতৰতে পৰিব। কিন্তু চৰকাৰৰ হাতলৈ যোৱাৰ পাচতে ইয়াৰ উন্নতিৰ ঠাইত অধোন্নতিহে হৈছে। চৰকাৰে লাভজনক বুলি যদিও জনাইছে বা দেখুৱাইছে তথাপি আমি জনাত সেইটো লাভজনক হোৱা নাই। অৱশ্যে ব্যক্তিগত মানুহৰ হাতত থকাটো আমি নিবিচাৰো। কিন্তু চৰকাৰে যি উদ্যোগ হাতত লৈছে আজিলৈকে তাত আমি লাভৱান হব পৰা নাই। আজি ফৰেষ্টৰ কথা লৈয়ে কওঁ যে, ফৰেষ্টৰ যি ইণ্ডাষ্ট্ৰী প্লাই-উড, হাৰ্ডব'ৰ্ড এই সকলো বিলাক বিৰলা কোম্পানীৰ হাতত। তাৰ বাহিৰে আমি অলপ মানুহ দেখা নাই। ইমান দিনৰ পৰাই মৰাপাটৰ কল স্থাপন কৰাৰ সম্পৰ্কত ৰাইজৰ ফালৰ পৰা আবেদন-নিবেদন আদি হৈ আহিছে যদিও সেইটো আজিলৈকে হৈ উঠা নাই। চেনিকলৰ ক্ষেত্ৰটো সেই একেটাই হৈ আছে। যদিও আমাৰ চৰকাৰে টেক্স হিচাবে কিবা এটা পাই আছে তথাপি আমি জনাত তাৰ মূলধনৰ ওপৰত একো লাভ কৰিব পৰা নাই। কলিকতাত কেঁচামাল পঠিয়াই যিটো পইচা পোৱা যায় সেইটো আমাৰ চৰকাৰৰ কাৰণে লাভজনক নহয় বুলি মই ভাৱো। কিন্তু আমাৰ চৰকাৰে অগ্ৰাণ্ড ৰাজ্যৰ যি উদ্যোগীকৰণ ব্যৱস্থা আছে সেই সকলো বিলাক চাই সমপৰ্য্যায়ত পৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব পাৰে। মই ভাৱো সেইটো উচিত চিন্তাধাৰাৰ মাজত পৰিব। কিন্তু এইটো একো লাভৰ কথা নহয় যে, আন ৰাজ্যৰ ক্ষেত্ৰত যি কৰা হৈছে তাক অনুসৰণ কৰিলে আমাৰ আত্মসম্মানত আঘাত পৰিব। মাদ্ৰাজ, কেৰেলা আদিত যি উদ্যোগ হৈছে তাৰ আঁচনিৰ স্বৰূপ লৈ আমাৰ ৰাজ্যতো উদ্যোগীকৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা চলাব বুলি আশা ৰাখি মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছোঁ। বৰ্ত্তমান যি গৰাকী মন্ত্ৰীৰ হাতত এই বিভাগটো দিয়া হৈছে মই ভাৱো তেখেতক অতি পুৰণি আৰু অভিজ্ঞ মানুহ হিচাবে এই ভাৰ দিয়া হৈছে। এই বিভাগটোৰ বিকাশ আৰু উন্নতি হব বুলি আমি আশা ৰাখিলো। বৰ্ত্তমান যি নিবনুৱা ডেকা সকল আছে তেওঁলোকক এই উদ্যোগত সংস্থাপন কৰি দিব লাগে, নহলে হয়তো এই সকলেই অগ্ৰথা কৰিব পাৰে। আজি দেশত সাধাৰণ যিবোৰ উদ্যোগ আছে সেই সকলতো বাহিৰা মানুহেই ভৰ্তি হৈ আছে। সাধাৰণ মটৰ মেকানিক বা চাইকেল মেকানিক দেখিব বাহিৰেই মানুহ। গতিকে এই নিবনুৱা ডেকা-

সকলক সকলো ধৰণৰ ট্ৰেইনিং দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ট্ৰেইনিংৰ অভাৱতেই আমাৰ ল'ৰাই গেৰেজ এটাও খুলিব নোৱাৰে। সেই বিলাক হয়তো মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ চকুত নপৰিব পাৰে কাৰণ তেখেত সকল অহা চিন্তাতেই থাকে। কিন্তু আমাৰ চকুত সদায় পৰি থাকে। চাইকেলৰ টায়াৰ এটা ভাল কৰি ছটা টকা দি ভাবো যে, আমাৰ অসমীয়া ল'ৰা এটা হোৱা হলে এই ব্যৱসায় কৰিয়েই জীয়াই থাকিব পাৰিলেহেঁতেন। মন্ত্ৰী মহাশয়ক দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলোঁ।

গিয়াছুদ্দিন আহমেদ : কৰ্ত্তন প্ৰস্তাব সমৰ্থন কৰি দুআষাৰ কথা কব খুজিছো। উদ্যোগ বিভাগটো এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বিভাগ। ৰাজ্যখনৰ উন্নতিৰ বাবে ইয়াৰ উদ্যোগিক বিকাশ অপৰিহাৰ্য্য। যদিও আমাৰ দেশখন কৃষি প্ৰধান দেশ। এইটো কথা সঁচা যে খেতিৰ মাটিৰ ওপৰত হেঁচা বেচি হৈছে। অতিৰিক্ত জনসংখ্যাই খেতিৰ মাটিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিবলগা হোৱাত কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত গাইপতি আয় কমিছে। জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ লগে লগে এই সমস্যা আক জটিল হৈছে। পৰিয়াল পৰিকল্পনা আঁচনি থকা স্বত্বেও জনসংখ্যা বাঢ়িছে আৰু বাঢ়িয়েই থাকিব। কৃষিজীৱি মানুহৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হোৱাত ব্যাপক নিবন্ধুৱা সমস্যাৰ উদ্ভব হৈছে।

চৰকাৰী চাকৰিৰ ক্ষেত্ৰতো সীমা অতিক্ৰম কৰিছে। ইতিমধ্যে ৮০ হাজাৰ কৰ্মচাৰীয়ে কাম কৰিছে। বিভিন্ন বিভাগৰ কাম যিমান বৃদ্ধি নহওক কিয় এই সংখ্যাতকৈ অতিৰিক্ত মানুহক চৰকাৰী চাকৰীত নিয়োগ কৰিব নোৱাৰি।

আজি গাওঁ অঞ্চলত দেখিছো লাখ লাখ মানুহ ভূমিহীন খেতিয়ক। যি সকলৰ বাবে গোটেই বছৰ ধৰি কামৰ সংস্থানৰ চেষ্টা হোৱা নাই। খেতি চপোৱাৰ সময়ত বা ধান কটাৰ সময়ত তেওঁলোকৰ অলপ চলপ কাম পায়। কিন্তু বেচি ভাগ সময় তেওঁলোক নিবন্ধুৱা অৱস্থাত থাকিবলগা হয়। এওঁলোকে কোনো উদ্যোগত ঠাই পোৱা নাই বা কৃষি ক্ষেত্ৰত স্থায়ী কোনো কৰ্ম সংস্থানৰ ব্যৱস্থা এই লোক সকলৰ হোৱা নাই। এই মানুহখিনিৰ কাৰণে আমি কৰ্ম-সংস্থানৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰো একমাত্ৰ উদ্যোগত। গতিকে আজি যুদ্ধকালীন তৎপৰতাৰে এই সমস্যাটোৰ কথা চিন্তা কৰা উচিত। গতানুগতিক ভাবে যেনেকৈ কাম চলিছে ঠিক তেনেকৈ যদি কাম চলিবলৈ দিয়া হয় তেনেহলে কিছুদিনৰ আগত যেনেকৈ বহুত মানুহ অনাহাৰত মৰিছে, বিশেষকৈ নিবন্ধুৱা মানুহৰ পৰা হাজাৰ হাজাৰ মানুহ মৰিছে তেনেকুৱা আৰু বহু মানুহ মৃত্যুৰ সন্মুখীন হোৱাৰ আশংকা আছে। গতিকে মই কব খুজিছো যে উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে বিশেষ কৰি আমোলাতাত্ত্বিক মনোভাব এৰি এই কথাটোত গুৰুত্ব দিব লাগিব। ইয়াত কিছুমান নিয়ম আছে— কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ কিছুমান

উদ্যোগ লাইচেল পলিচি আছে, অসম চৰকাৰৰ নানা বৰকমৰ আমোলাতাত্ত্বিক কথা বতৰা আছে। এইবিলাক দৰকাৰ হলে সালসলনি কৰি ৰাজ্যখনত দ্ৰুত উদ্যোগীকৰণৰ ব্যৱস্থা হাতত লব লাগিব। ক'ত ক'ত কোন ধৰণৰ উদ্যোগ হ'ব এই-বিলাক কথা ভাল দৰে চিন্তা কৰিব লাগে। যত ত'ত যেই সেই ধৰণৰ উদ্যোগ কৰিলে দেশখনৰ উন্নতি নহ'ব। গতিকে সুপৰিকল্পিত ভাবে গোটেই ৰাজ্যত উদ্যোগীকৰণ কৰাৰ এটা ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। সেই উদ্যোগ ক'ত ক'ত হ'ব, আৰু কোন কোন ঠাইত হ'ব, কোন খণ্ডত হ'ব? আমি তিনিটা খণ্ডৰ কথা জানো। ৰাজহুৱা খণ্ড আছে, ব্যক্তিগত খণ্ড আছে আৰু মাজত নতুন বস্তু এটা ওলাইছে, সেইটো হল যুটীয়া খণ্ড। আমাৰ ৰাজ্যখনত কোন খণ্ডত উদ্যোগ কৰিব খুজিছে সেইটো উদ্ভাৱন কৰিব লাগিব। আমাৰ মতামত এই যে যিমানখিনি পৰা যায় ৰাজহুৱা খণ্ডৰ ওপৰত গুৰুত্ব বেচি দিয়া উচিত হ'ব। আমাৰ দেশত সমাজতন্ত্ৰৰ লক্ষ্য ৰাখি সমাজতন্ত্ৰৰ ভেটি ৰচনা কৰিবৰ কাৰণে ৰাজহুৱা খণ্ডত বেচি গুৰুত্ব দিব লাগিব। ঠিক এই মুহূৰ্তত গোটেই উদ্যোগ একেবাৰে ৰাজহুৱা খণ্ডত হয়তো সম্ভৱ নহ'ব পাৰে। সেই কাৰণে এই বৃহৎ, মজলীয়া শিল্পবিলাক ৰাজহুৱা খণ্ডত হ'ব পাৰে। কুটীৰ শিল্প বিলাকত পুৰ্জিগতি সকলে শোষণ কৰাৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। কাৰণ কাৰিকৰ সকলে এই কুটীৰ শিল্পত নিজে কাম কৰে, নিজে উৎপাদন কৰে আৰু নিজে উপাৰ্জন কৰে। এনে ধৰণৰ সৰু সৰু শিল্প বিলাক ব্যক্তিগত খণ্ডত চলিব পাৰে। গতিকে নীতিগত ভাবে চৰকাৰে এইটো গ্ৰহণ কৰি লোৱা উচিত। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ৰাজহুৱা খণ্ডত গুৰুত্ব দিব বুলি ঘোষণা কৰিছে। গতিকে ৰাজ্যিক চৰকাৰে নীতি হিচাবে ধৰি লৈ ৰাজহুৱা খণ্ডৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব লাগিব। ব্যক্তিগত খণ্ডত সৰু সৰু উদ্যোগ বিলাক চলিব পাৰে। কেনে-ধৰণৰ উদ্যোগ চলিব পাৰে সেই সম্পৰ্কে অনুসন্ধান হোৱা উচিত। উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন উদ্যোগৰ কাৰণে আমাৰ দেশত যথেষ্ট কেঁচামাল আছে সেই কথা দুনাই ক'ব নালাগে। প্ৰচুৰ কেঁচামাল আছে, বিভিন্ন ধৰণৰ উদ্যোগ হ'ব পাৰে বা কৃষিভিত্তিক উদ্যোগ হ'ব পাৰে। বনজ সম্পদৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি খনিজ সম্পদৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বহু বৰকমৰ উদ্যোগ হ'ব পাৰে। এতিয়া কথা হল আমি কোন উদ্যোগৰ ওপৰত বেচি গুৰুত্ব দিম। লাহে লাহে উদ্যোগীকৰণৰ জৰিয়তে আমাৰ দেশৰ সামাজিক আৰু অৰ্থনৈতিক অগ্ৰগতিৰ লগে লগে আমাৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ উদ্যোগ এটাৰ প্ৰয়োজন হ'ব। সেই উদ্যোগটো আমাৰ অসম ৰাজ্যত নাই। সেইটো হল মেনচিন বিল্ডিং ইণ্ডাষ্ট্ৰী। এইটোকে বেচিক ইণ্ডাষ্ট্ৰী বুলি ক'ব পাৰি। সেই উদ্যোগৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই অগ্ৰাণ্ণ উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব পাৰে। সেই ইণ্ডাষ্ট্ৰিৰ দৰকাৰ আছে। আজি আমি সাধাৰণ ধৰণৰ

মেচিন এটা বাহিৰৰ পৰা কিনি আনিব লাগে। সক সক মেচিন কিনি আনিব লাগে। সক পাৰ্টচৰ কাৰণে কলিকতা, বম্বে, দিল্লী আদি ঠাইলৈ যাব লাগে। আজি আমাৰ দেশত মেকানাইজড্ কাণ্টিভেচন হ'ব ধৰিছে। পাৱাৰ পাম্প, পাৱাৰ টিলাৰ, এনে ধৰণৰ যন্ত্ৰপাতি কৃষিৰ উন্নতিৰ কাৰণে তৈয়াৰ হ'ব ধৰিছে। এই বিলাক বস্তু আমাৰ ইয়াত উৎপাদন কৰাৰ ব্যাপক প্ৰচেষ্টা হাতত লোৱা উচিত হ'ব। পাৱাৰ টিলাৰ আমাৰ ইয়াত কিয় হ'ব নোৱাৰে বুজিব পৰা নাই। পাৱাৰ পাম্প আমাৰ ইয়াত কিয় হ'ব নোৱাৰিব বুজিব পৰা নাই। অসম চৰকাৰে দৃঢ় সংকল্প কৰিব লাগে যে কৃষিৰ কাৰণে যি যন্ত্ৰ-পাতিৰ দৰকাৰ সেই যন্ত্ৰ-পাতি আমাৰ ইয়াত উৎপাদন কৰাৰ এটা ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। চৰকাৰে উদ্যোগী-কৰণৰ নানা ধৰণৰ অনুবিধাৰ কথা ক'ব। গোটেই উত্তৰ-পূব ভাৰতত নানা ৰকমৰ মেচিনৰ যিটো চাহিদা তাক অসমে পূৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা ল'ব পাৰে। এই ক্ষেত্ৰত অসমে নেতৃত্ব গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। মই এই কথাটোত গুৰুত্ব দিছো যে মেচিন বিল্ডিং ইণ্ডাষ্ট্ৰিৰ জৰিয়তে আমাৰ ইয়াত বিভিন্ন ধৰণৰ যন্ত্ৰ-পাতি তৈয়াৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। চিলাই কল আমাৰ ইয়াত কিয় হ'ব নোৱাৰে? ইলেকট্ৰিক ফেন আমাৰ ইয়াত কিয় হ'ব নোৱাৰিব? চাইকেল ফেক্টৰী হৈছে ইয়াৰ ইতিহাস ব'ব দুখলগা। চাইকেল ফেক্টৰীটো ভালদৰে চলাবৰ কাৰণে চৰকাৰে চেষ্টা চলাইছে, সেই চেষ্টা সফল হ'ব বুলি আশা কৰিছে। উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত বৰ্তমান অৱস্থাত চৰকাৰে নানা অনুবিধাৰ কথা ক'ব। কেঁচামালৰ কথা, ফাগুৰ কথা আদি ক'ৰি বহু অনুবিধাৰ কথা ক'ব। কিছুমান ক্ষেত্ৰত একেবাৰে অসম্ভৱ এনে কথা ক'ব। মই ক'ব খুজিছোঁ যে—'অসম্ভৱ বোলা কথাটো মুখৰ অভিধানত পোৱা যায়।' অসম্ভৱ কথাটো হ'ব নোৱাৰে। বিভিন্ন দেশত হ'ব পাৰিছে যেতিয়া অসমত মেচিন বিল্ডিং ইণ্ডাষ্ট্ৰি কিয় হ'ব নোৱাৰিব, মই বুজিব নোৱাৰোঁ।

ইয়াৰ লগতে উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত বৈষম্য দূৰীকৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ যি নিবনুৱা সমস্যা সেই নিবনুৱা সমস্যা একে ঠাইতে কেন্দ্ৰীভূত হৈ থকা নাই, গুৱাহাটী বা অন্তৰ্গত ঠাইতে কেন্দ্ৰীভূত হৈ থকা নাই। অসমৰ চুকে কোনে, গাঁৱে-ভূৱে নিবনুৱা সমস্যাৰ ভয়াবহ ৰূপ দেখা পোৱা গৈছে। গতিকে অসমৰ বিভিন্ন ঠাইত এই নিবনুৱা সমস্যা দূৰ কৰিবলৈ উদ্যোগ বিকাশৰ চেষ্টা কৰিব লাগিব। এইটো ব'ব দুখৰ কথা যে স্বাধীনতাৰ ২৮ বছৰ পাচতো ধুবুৰী মহকুমাত এটা উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান নহ'ল। সেই বৃটিছৰ দিনৰে মানখাতা যুগৰ এটা দিয়া-চলাই কাৰখানা আছে। গোৱালপাৰা জিলাত অৱশ্যে আছে, যোপ্পীঘোপাত পেপাৰ মিল আছে কিন্তু দুখৰ কথা তাত ধুবুৰীৰ ল'ৰাই শ্ৰুতি নাপায়। তেওঁলোকে ১৫ মাইলৰ এটা পৰিধি বান্ধি লৈছে, এই ১৫ মাইলৰ বাহিৰৰ ল'ৰাক

তাত চাকৰি নিদিয়ৈ। হিচাব কৰিলে ধুবুৰী মহকুমাৰ শতকৰা ২-৩ জন ল'ৰাহে তাত ওলাব। বজাইগাওঁতও উদ্যোগ বিকাশ হৈছে কিন্তু ধুবুৰী মহকুমাৰ বাহিৰত। ধুবুৰী মহকুমাত এটাও ডাঙৰ উদ্যোগ হোৱা নাই। ফলত নিবনুৱা সমস্যা ই ভয়াবহ ৰূপ ধাৰন কৰিছে। ধুবুৰী মহকুমাত ভূমিহীন কৃষকৰ সংখ্যা আটাইতকৈ বেছি। ধুবুৰী মহকুমাত মাটিৰ সাৰুৱা নহয় ফলত খেতি ভাল কৰাৰ কোনো উপায় নাই। গতিকে এই মহকুমাত উদ্যোগৰ বাহিৰে কোনো উপায় নাই। গোৰীপুৰত ভাৰত চৰকাৰৰ কৰেল ইণ্ডাষ্ট্ৰিৰ প্ৰজেক্ট এটা আছে। কিন্তু ভিতৰখন একেবাৰে কেলেংকাৰী পূৰ্ণ। কৰেল ইণ্ডাষ্ট্ৰি অৰ্থাৎ গ্ৰামীন শিল্প বিকাশৰ নামত কি যে হৰিলুট চলিছে কোৱা টান। ইয়াৰ কেঁচামাল বিলাক কলিকতাৰ বজাৰতে কিনে আক হাজাৰ হাজাৰ টকা মুনাফালৈ বিক্ৰী কৰি এই কাৰবাৰ চলি আছে। অসমৰ উদ্যোগৰ কাৰণে কলিকতাত বন্ধ কিনি তাতে বিক্ৰী কৰা অৰ্থাৎ কলা বজাৰৰ কাৰবাৰ অসমৰ উদ্যোগত কি বাধা দান কৰিব পাৰে সি সহজেই অনুমেয়। আপুনি কিমান যে নতুন নতুন উদ্যোগৰ চাইনব'ৰ্ড দেখিব, এখন আছে চাপোল মেকিং ইণ্ডাষ্ট্ৰিজ। কিন্তু কামত নাই। গতিকে কেঁচামাল বিলাক কলা বজাৰত বিক্ৰী বন্ধ কৰিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আগেও কৈছিলো আজিও কওঁ অসমক উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান বেচিক ইণ্ডাষ্ট্ৰি লব লাগিব। কনজিউমাৰ গুডচ্ বাহিৰৰ পৰা যিমান বস্তু ইয়ালৈ আহে সেই বিলাকৰ অসমতে উৎপাদন কৰাৰ ব্যাপক আঁচনি হাতত লব লাগিব। ইয়াৰ ভিতৰত মই কাপোৰৰ কথা উল্লেখ কৰিছোঁ। অসমৰ তাঁত শিল্প এটা ঐতিহ্যপূৰ্ণ শিল্প আৰু তাক মৰি যাবলৈ কিয় দিম? অসমত যিমান কাপোৰৰ প্ৰয়োজন সেই গোটেইখিনি কিয় অসমতে উৎপাদন কৰিব পৰা নাযাব সেইটো মই বুজা নাই। কিয় আজি এই বস্তুবিলাক বাহিৰৰ পৰা আনিব লগা হয়। আজি এটা সামান্য ফাউণ্টেনপেন, পিন ও অসমত উৎপাদন নহয় বাহিৰৰ পৰা আমি আনিব লগা হয়। গতিকে ইয়াৰ এটা অনুসন্ধান নিশ্চয় দৰ্কাৰ আৰু তাৰ উৎপাদনৰ কাৰণে ব্যাপক আঁচনি আমি নিশ্চয় লব লাগিব। মোৰ বিশ্বাস তাৰ কাৰণে বজাৰৰ অভাৱ নিশ্চয় নহব। গোটেই পূৰ্বাঞ্চলতে কেঁচামাল সামগ্ৰীৰ বজাৰ পোৱা যাব। এই উদ্দেশ্যে অসমত আৰু বহুত উদ্যোগ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ খোলাৰ প্ৰয়োজন। এই প্ৰসঙ্গতে মই ধুবুৰীত আৰু এটা বেলেগ উদ্যোগ প্ৰশিক্ষণ স্থাপন কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰক বিনীত ভাৱে অনুৰোধ কৰিলোঁ। কিন্তু এই প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ বিলাক খোলোতে চাব লাগিব যে যি বিষয়ৰ দৰ্কাৰ সেই বিষয়ৰহে প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ খোলা হয়। অৱশ্যে কাৰণে মূলধনৰ অভাৱ হ'ব। কিন্তু এই মূলধনৰ কাৰণে দৰ্কাৰ হলে

ভাৰত চৰকাৰৰ যোগেদি বৈদেশিক সাহায্যও লব লাগিব। মোৰ কথা হৈছে অসমক উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়াবলৈ হলে অসমৰ অৰ্থনীতি পৰিবৰ্তন কৰিবলৈ হলে উদ্যোগৰ আশ্ৰয় লবই লাগিব। আৰু যদি তাৰ কাৰণে মূলধনৰ আৱশ্যক হয় ভাৰত চৰকাৰৰ জৰিয়তে বৈদেশিক মুদ্ৰাৰো সহায় লব লাগিব। আৰু এই কাম অতি সোনকালে হাতত লবলৈ কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

শ্ৰীআবুল হুচেইন মীৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, উদ্যোগ মন্ত্ৰীৰ ওপৰত বিৰোধী দলে যি কৰ্তন প্ৰস্তাৱ আনিছে সেই কৰ্তন প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধীতা কৰি ছযাবমান কব বিচাৰিছোঁ। অসম চৰকাৰৰ যি উদ্যোগ নীতি সেই নীতি মূলতঃ ভুল নাই। ভাৰত চৰকাৰৰ উদ্যোগ সম্পৰ্কীয় হাজাৰি কমিছনৰ পাচত শ্ৰীবিমল দত্ত কমিটিৰ ১৯৭০ চনত যি প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিছে সেই প্ৰতিবেদন সাপেক্ষে আজিও উদ্যোগ নীতি চলি আছে। অৱশ্যে জৰুৰী অৱস্থাত তাৰ সালসলনি ঘটিছে। অসম চৰকাৰৰ মূল উদ্যোগ নীতি কাৰ্য্যকৰী কৰা ক্ষেত্ৰত অলপ ভুল দেখা গৈছে। তাৰে দুই এটা পৰামৰ্শ আগবঢ়াব খুজিছোঁ। বিখ্যাত বিজ্ঞান অৰ্থনীতিবিদ প্ৰফেছাৰ কেইনছে কৈছিল Demand and Supply regulated employment of labour. ভাৰতত মূলধনৰ অভাৱত উদ্যোগ গঢ়ি উঠা নাই, আৰু নিবনুৱাৰ অৱস্থা বেয়া হৈছে।

অসমক উদ্যোগীকৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ অৰ্থনীতিৰ কথাও চিন্তা কৰিব লাগিব, আজি অসমত শতকৰা ৭০ জন মানুহ খেতিয়ক। কিন্তু তেওঁলোক মাটিহীন খেতিয়ক। গতিকে অসমক উদ্যোগমুখী কৰিব নোৱাৰিলে এই ৭০ জনৰ কেতিয়াও উন্নতি নহয়। উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ৰাজ্যই বাধাপ্ৰাপ্ত হৈছে মূলধনৰ কাৰণে। কিন্তু যিবিলাক উদ্যোগ অসম চৰকাৰে লৈছে যেনে প্ৰাইভেট চেক্টৰ, কো-অপাৰেটিভ চেক্টৰ আৰু ব্যক্তিগত চেক্টৰতো উদ্যোগ হ'ব পাৰে আৰু তাৰ কাৰণে প্ৰয়োজনো আছে। অসমৰ নিচিনা শিক্ষিত/অৰ্ধশিক্ষিত আৰু অশিক্ষিত নিবনুৱাই ভৰপূৰ দেশ এখনত সকলো চেক্টৰৰ উদ্যোগৰ প্ৰয়োজন হৈছে। মই ভাৱো এই ডেকাচামক যদি উদ্যোগমুখী কৰিব পৰা নহয় তেনেহলে অসমৰ উন্নতিত বাধাদান হ'ব। আমাৰ অসমত কি প্ৰাইভেট চেক্টৰ, কি জইন্ট চেক্টৰ, কি কো-অপাৰেটিভ চেক্টৰ লাইচেন্স লৈছে যদিও কাৰ্য্যকৰী ক্ষেত্ৰত ইমান লেহেম গতিৰে চলিছে যে চুবুৰীয়া ৰাজ্যৰ তুলনাত শহা পছ আৰু কাছাই দৌৰা নিচিনা হৈছে। আচলতে উদ্যোগত খুব মনোযোগ দিছে বুলি ক'লে ভুল কোৱা হ'ব। আজি কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত জলসিঞ্চনৰ যি আঁচনি লৈছে সেইটো গোৰৱৰ কথা আৰু সিয়ে দেশত সৃষ্ট বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰিব। কিন্তু উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত ইমান লেহেম গতি হৈছে যে চহৰৰ শিক্ষিত নিবনুৱা, গাঁৱৰ অশিক্ষিত

নিবন্ধুৱা তেওঁলোক আৰ্থিক ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িব নোৱাৰিব। গতিকে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আমি অগ্ৰাধিকাৰ দিয়াৰ সময় আহিছে। আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীগিয়াছুদ্দিন আহমেদ ডাঙৰীয়াই উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত “ওৱাৰ” শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰিছে। মই পিচে তেখেতৰ বক্তৃতা সমৰ্থন নকৰোঁ।

দেশত জৰুৰীকালীন অৱস্থা চলি থকা সময়তো যদি আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰে ক্ষিপ্ৰগতিত এই ক্ষেত্ৰত আগ নাবাঢ়ে তেনেহলে উদ্যোগবোৰ নবিকৰণ কৰা নহব। উদ্যোগৰ ওপৰতে নিয়োগৰ বহু কথা নিৰ্ভৰ কৰিছে। উদ্যোগবোৰ নবিকৰণ কৰা হলে আমাৰ ৰাহি যিবোৰ লেবাৰ আছে সেইবোৰ নিয়োগ কৰা হব। গতিকে তেনেকুৱা কৃষিজাত উদ্যোগৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰি অৰ্থ-নৈতিক অৱস্থাৰ পৰিবৰ্তন কৰিব লাগে। অসমত অলপ অলপকৈ যিবোৰ উদ্যোগ কৰা হৈছে মনোযোগৰ অভাৱত তাৰ পৰা বেচি লাভ কৰিব পৰা নাই। অকল অনুমোদিত পাই থাকিলেই নহয় উদ্যোগৰ কাৰণে সম্পদো আহৰণ কৰিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত ভাৰত চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ নকৰাকৈ থকাটো উচিত হোৱা নাই। কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰত চৰকাৰে ১০ কোটি ১৪ লক্ষ টকা দিব পাৰে অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ কাৰণেই এইখিনি টকা দিছে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰতো যদি আক হুই কোটি বেচিকৈ দিয়ে তেন্তে বোধকৰো একো লোকচান নহব। অগ্ৰথাই বৰ্ধিত জনসংখ্যাই এক ভয়াবহ ৰূপ ধাৰণ কৰিব। ভৱিষ্যত যি চৰকাৰ হব, তেওঁলোকে এক বিৰাট সমস্যাৰ সন্মুখীন হব। আনহাতে জৰুৰীকালীন অৱস্থাত দেশৰ আঞ্চলিক বৈষম্য দূৰ কৰাৰ কাৰণেও মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো। এই ক্ষেত্ৰত বিত্ত নিগমৰ শিঠিলতা দেখা গৈছে। বিত্ত নিগমৰ যি শাখা ও এই পূৰ্বাঞ্চলৰ জাতীয় বেংকবোৰ আছে তাৰ পৰা আমাৰ বেচি লাভ হোৱা নাই। নিবন্ধুৱা ডেকাই হাস্কিং মিলৰ বাবে ৩০/৩২ হাজাৰ টকা বিচাৰিলে, সেই ক্ষেত্ৰত মাত্ৰ ৫১৬ হাজাৰ টকা দিয়ে আৰু working কেপিটেল নাপায়। এই বেংকবোৰে আমাৰ দেশৰ পুঁজি টনকিয়াল কৰাৰ উদ্দেশ্য নেকি? এই ক্ষেত্ৰত যিবিলাক নিয়ম আছে সেই বিলাক লিবাৰেল কৰিব লাগে। নিয়মবোৰ কটকটীয়া হৈ থাকিলে আমাৰ অসমৰ লোকৰ কাম নহব। এগ্ৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰিৰ ক্ষেত্ৰত কিছুমান লাইচেন্স দিয়া হৈছিল। এই বিলাকৰ কাম কাজ ইমান লেহেম গতিৰে হৈছে যে তাৰ অগ্ৰগতি বৰ্তমান একো দেখা নাই। আমাৰ টিংৰ ওচৰত এটা সৰু সৰু হাৰ্ডৱ'ৰ্ড ইণ্ডাষ্ট্ৰি আছিল। মৰা ঠাৰি আৰু ধান খেৰৰ পৰা এই হাৰ্ডৱ'ৰ্ড কাম আৰম্ভ কৰা হৈছিল। এই হাৰ্ডৱ'ৰ্ডটো কৰিবৰ কাৰণে পাঁচ হেজাৰ বেগ চিমেণ্ট গুদামতেই ৰাখি থোৱা হ'ল। পাচত ৪৫ মাহ চিংত গুদাম ভাৰা দিয়াৰ পাচত

প্রায় ৩০,০০ হাজাৰ ঘৰ ভাড়া দিয়াৰ পাচত কাছাৰৰ চাৰগোলালৈ হস্তান্তৰ কৰা হ'ল। পেলাই থওতে থওতে পিচত এইবোৰ গৈ কামতেই নালাগিব। আনহাতে পঁচিশ কুইণ্টল লোহাও এনেই গ'ল। এইবোৰ কি অপৰিকল্পিতভাৱে কৰা হৈছিল নেকি? এনেকৈ জোৰা তাপলি মাৰি উদ্যোগ এটা হব পাৰে জানো? আজি আমাৰ টেবল চাহাব এই বিভাগৰ মন্ত্ৰী হৈ আছে তেখেত পুৰণা আৰু অভিজ্ঞ মন্ত্ৰী। তেখেতৰ দিনত কিয় এনে হবলৈ পালে? তেখেতৰ দিনতো আমি কিয় নিৰাশ হব লগা হৈছে?

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু বেচি নকওঁ, সদৌ শেষত কওঁ যে আঞ্চলিক বৈষম্যতা দূৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে যেন কাৰ্পণ্যতা নকৰে। ইয়াৰ প্ৰতি চোকা দৃষ্টি ৰাখিব বুলি আশা ৰাখি উদ্যোগৰ পিতানত দিয়া বক্তব্যৰ মই সামৰণি মাৰিলো।

অধ্যক্ষ : এই বিষয় আৰু চলিব নেকি?

(ভাইচেচ— আৰু বহুত বিষয়ত কৰ লগা আছে)

Mr. Speaker : The House stands adjourned till 2.30 P.M.

(মধ্যাহ্ন ভোজনৰ পিচত)

* শ্ৰীজগদীশ দাস : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, উদ্যোগ গ্ৰাণ্টৰ সন্দৰ্ভত বিৰোধী পক্ষৰ সদস্য সকলে যি কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো উত্থাপন কৰিছে তাৰ বিৰোধীতা কৰি মই দুআষাৰ কবলৈ বিচাৰিছো। এই সন্দৰ্ভত মাননীয় সদস্য শ্ৰীপ্ৰধানী ডাঙৰীয়াই যি কথাৰ অৱতাৰণা কৰিছে তাত তেখেতৰ লগত মই একমত হব পৰা নাই। তেখেতে বৰ দৃঢ় ভাৱে আলোচনা কৰিছে যে আমাৰ চৰকাৰে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত যি আঁচনি লৈছে সেইবিলাক সম্পূৰ্ণ ভুল আৰু যি পৰিবেশ চৰকাৰে তৈয়াৰ কৰিব লাগিছিল সেই পৰিবেশ তৈয়াৰ কৰিব পৰা নাই। তেখেতৰ এই মতৰ ওপৰত মই একমত হব পৰা নাই। কাৰণ যোৱা ১৯৬৯-৭০ চনত বা ১৯৭১ চনৰ আগতে আমাৰ যি অৱস্থা আছিল সেই অৱস্থা ১৯৭২ চনৰ পৰা এই অৱস্থাৰ বহুতো উন্নতি হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে মই কব খুজিছো যে স্মল স্কেল ইণ্ডাষ্ট্ৰিজত ১৯৬৯-৭০ চনত ১,১৫৭ টা ইউনিট আছিল। আৰু ৪ কোটি ৫৪ লাখ টকা খৰচ হৈছিল। আৰু সেই প্ৰতিষ্ঠানত ৪,৫৭৪ জন মানুহ নিয়োজিত হৈছিল। তাৰ ঠাইত ১৯৭৩-৭৪ চনত ৪,৫০২ ইউনিট, আৰু তাৰ কাৰণে ২৩ কোটি টকাৰ অৰ্থ ব্যয় হৈছে আৰু ২০,৪০০ জন মানুহ নিয়োজিত হৈছে। ইয়াৰ পৰা এইটো

পৰিলক্ষিত হৈছে যে এই অনুষ্ঠানত কাম পাঁচ গুণে বৃদ্ধি পাইছে। অৱশ্যে এইটো কথা সত্য যে আমাৰ ৰাজ্যখনত যি হিচাবে উদ্যোগ গঢ়ি উঠিব লাগিছিল সেইমতে গঢ়ি উঠিব পৰা নাই। কাৰণ আমাৰ ৰাজ্যখন কৃষি অৰ্থনীতিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে। আজি ইঠাতে আমি শত সহস্ৰ উদ্যোগ প্ৰতিস্থান গঢ়ি তুলিব নোৱাৰো। কাৰণ এই সন্দৰ্ভত আমাৰ বহুতো সামগ্ৰীৰ প্ৰয়োজন। বিশেষকৈ টকাৰ প্ৰয়োজন। ইয়াৰ লগতে মেটৰিয়েল আৰু টেকনিকেল নৌ হাউচ প্ৰয়োজন। স্বভাৱতে আমাৰ অসমীয়া মানুহ বিলাক হোজা আৰু সবল। উদ্যোগৰ কাৰণে যি কৌশলৰ প্ৰয়োজন সেইবিলাক তেওঁলোকৰ নাই। গতিকে এই কৌশল আদি আহৰণ কৰি উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সময় লাগিব। এটা কথা আছে, ৰোম মহানগৰ একে দিনতে গঢ়ি উঠা নাছিল। সেই কাৰণে মই কব খুজিছো আমাৰ ৰাজ্যখনো উদ্যোগী-কৰণ কৰিলে সময় লাগিব। এই কথাটো মাননীয় শ্ৰীপ্ৰধানী ডাঙৰীয়াই ভালকৈ ভাবি চোৱা নাই। তেখেতে কৈছে যে দিল্লী, কলিকতা, বোম্বাই আদিৰ দৰে আমাৰ ইয়াত উদ্যোগ হৈ উঠা নাই।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ অসমত নিবনুৱা ডেকাসকল উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি অহাৰ বাবে আমাৰ দেশৰ অৱস্থাও উন্নত হৈছে। আজি সকলো মানুহে বৃদ্ধি পাইছে যে উদ্যোগ কৰিলে লাভবান হব পাৰিব আৰু স্বাৱলম্বী হব পাৰিব। আজি ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ষ্টেট হিচাবে আমাৰ ৰাজ্যও বহু ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি গৈছে। আমাৰ যি বিলাক উৎপন্ন বস্তু সেই বিলাকৰ দ্বাৰা কিছু উদ্যোগ গঢ়ি তুলিবলৈ নানা ৰকমৰ আঁচনি লোৱা আমি দেখিবলৈ পাইছো। ইয়াৰ বাহিৰেও এই উদ্যোগ বিলাকত যিবিলাক নিবনুৱা ডেকা নিয়োগ কৰা হব তেওঁলোকক প্ৰপাৰ ট্ৰেইনিং দি অনাৰো ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আজি গাঁৱে-ভূঞা থকা সকলো ল'ৰা উদ্যোগত যোগ দিবৰ কাৰণে আগবাঢ়ি অহা দেখিবলৈ পোৱা গৈছে। ১৯৭১-৭২ চনত আৰু ১৯৭৫-৭৬ চনৰ ভিতৰত আমাৰ ইয়াৰ পৰা এশ পয়ত্ৰিশ জন ল'ৰা ট্ৰেইনিং দিয়াই অনা হৈছে। অৱশ্যে তেওঁলোকক মাহে ৪০ টাকাকৈ যিটো বৃত্তি দিয়া হয়, এইটো মোৰ বোধেৰে অতি কম হৈছে। গতিকে এই বৃত্তিটো বঢ়াই দিব লাগে। আমাৰ শ্ৰীপ্ৰধানী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে ৰাজ্যখনৰ উঠি অহা ল'ৰা বিলাকক উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে বিশেষভাবে ট্ৰেইনিং দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কিন্তু এই ব্যৱস্থা আমাৰ চৰকাৰে কৰিয়ে আছে। ১৯৭১-৭২ চনত আৰু ১৯৭৫-৭৬ চনত ১,৮৭১ জন ল'ৰাক ট্ৰেইনিং দিয়া হৈছে। আৰু এতিয়া শতকৰা ২৫ ভাগ ল'ৰাই ট্ৰেইনিং লৈ আহি বিভিন্ন উদ্যোগত কাম কৰি আছে। আমাৰ এই সদনতে চৰকাৰে বিল পাচ কৰিছে যে, যি বিলাক ল'ৰাই উদ্যোগ কৰিবৰ কাৰণে আগবাঢ়ি আহে তেওঁলোকক

ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ল'ন দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। সেই বাবে প্ৰত্যেক মহকুমাতে ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ব'ৰ্ড গঠন কৰি দিছে। আমাৰ সদস্য সকলো সেই ব'ৰ্ডৰ সদস্য, সেই ব'ৰ্ডৰ জৰিয়তে চৰকাৰে দিয়া টকাৰ দ্বাৰা উদ্যোগবিলাক কেনেকৈ আগবাঢ়ি যাব পাৰে। নিবন্ধন ডেকাক কেনেকৈ নিয়োগত লগাব পাৰি তাৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিব লাগে। সেই বাবেই চৰকাৰে নতুনকৈ নগাওঁ, কাছাৰ আদি জিলাত কৰেল ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল প্ৰজেক্ট কৰিছে। ইয়াত কাম কৰিবলৈ ডেৰশ-দুশ ল'ৰা আগবাঢ়ি আহিছে। কাছাৰত চৰকাৰে এই প্ৰজেক্টৰ কাৰণে ২ লাখ ৩০ হাজাৰ টকা দিছে। ১৮৩ জন ল'ৰাক ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ল'ন দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। এইদৰে নানা ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন উদ্যোগত আমাৰ চৰকাৰে যথেষ্ট সহায়তা কৰি আছে। ইয়াৰ বাহিৰেও ১৯৭৩-৭৪-৭৫ চনৰ ভিতৰত ৩৫৮ জন লোকক ১ হাজাৰ ৩শ ৭১ টকাকৈ সন্তায়া দিয়া হৈছে। উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যাবৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে প্ৰায় ১২১ টা ইউনিট গঠন কৰি ৩১ লাখ টকা খৰচ কৰিছে আৰু ৯০ খন আঁচনিৰে কাম কৰি আছে। গতিকে আমাৰ প্ৰধানী ডাঙৰীয়াৰ লগত একমত নহয়। তেখেতে বিভিন্ন ঠাইত ফুৰি চাকি একো নেদেখাকৈ এইদৰে কোৱাতো বাঞ্চনীয় নহয়। তেখেতে নিজৰ কথাতে আৱদ্ধ নাথাকি আমাৰ চৰকাৰে কি কি কৰিছে এইবিলাক অলপ চালে ভাল হয়। আজি চৰকাৰে বিভিন্ন পিচপৰা অঞ্চলত চুপাৰি তৈয়াৰ কৰা, তেল পেৰা আদি নানা ধৰণৰ আঁচনি তৈয়াৰ কৰিছে আৰু এই ক্ষুদ্ৰ আঁচনিৰ জৰিয়তে দেশখনক আগবঢ়াই নিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰা দেখা গৈছে। অৱশ্যে এই খিনিতে মই এটা কথা কব খোজো যে এই বিভিন্ন উদ্যোগ সমূহত ঋণ আদি পাবৰ কাৰণে আমাৰ দুখীয়া শ্ৰেণীৰ মানুহেও দৰ্খাস্ত দিয়ে কিন্তু তাৰ ভিতৰত যিবিলাক মানুহ অলপ চালাক-চতুৰ তেওঁলোকে যি কোনো উপায়েৰে ঋণ আদায় কৰে। আনহাতে যি সকল লোক ঘুৰা-ফুৰা কৰিব নোৱাৰে সেই সকলে দুই তিনিবাৰ অহা-যোৱা কৰাৰ পিচত আৰ্থিক সাহায্য পোৱাৰ আশা মনৰ পৰা একেবাৰে বাদ দিয়ে। গতিকে মই এই পৰিপ্ৰেক্ষিতত চৰকাৰক এটা পৰামৰ্শ দিব বিচাৰিছো যে আমাৰ অঞ্চল বিলাকত একোটাকৈ কমল চাৰ্ভিচ চেণ্টাৰ খুলিব লাগে। এই চেণ্টাৰে যি বিলাক মানুহ অনভিজ্ঞ বা কোনো কামৰে আঙ-ভাঙ নাপায় সেই সকল লোকক পথ দেখুৱাই দিব। এনে ধৰণৰ এটা কমল চাৰ্ভিচ চেণ্টাৰ সৰ্বেস্বৰ্গীত খোলাৰ কথা আমি গুনিবলৈ পাইছো। এঠাইত এটা চেণ্টাৰ খুলিলেই যে ৰাজ্য খনৰ সকলো মানুহৰ সুবিধা হ'ব সেইটো নহয়। সেই বাবে আমাৰ ৰাজ্যত সকলো বিলাক অঞ্চলতে একোটাকৈ কমল চাৰ্ভিচ চেণ্টাৰ খুলিব লাগে যাতে

আমাৰ দেশৰ দুখীয়া জনসাধাৰণে এই চাৰ্ভিচ চেণ্টাৰৰ জৰিয়তে আমাৰ দেশৰ বিভিন্ন আঁচনিৰ জৰিয়তে লোৱা বিভিন্ন উদ্যোগ সমূহত যোগ দিব পাৰে আৰু চৰকাৰে আগবঢ়োৱা বিভিন্ন উদ্যোগৰ শিতানত খণ, অনুদান আদি লৈ আমাৰ ৰাজ্যখনৰ উদ্যোগৰ বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত সহায়তা কৰিব পাৰে।

মই জনাত সৰ্থেবাৰীত তেনেকুৱা এটা আঁচনি লৈছে কিন্তু অঞ্চল সৰ্থে-বাৰীতেই তেনেকুৱা আঁচনি থাকিলে নহব সকলো ঠাইতে 'কমন চাৰ্ভিচ ক্লীম' কৰিব লাগিব। তাৰ দ্বাৰা আমাৰ দুখীয়া মানুহ বিলাক বিশেষভাবে সহায়ক হব। ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীগিয়াছুদ্দিন ডাঙৰীয়াই আমাৰ ৰাজ্যখনৰ দ্ৰুত উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। এইটো কৰিবলৈ আমাৰ কিছুমান কথাৰ দৰ্কাৰ। তাৰ ভিতৰত প্ৰথম কথা হৈছে টকা। অকল টকা থাকিলেও নহব। অলপ ঠাইৰ পৰা কেঁচামাল আনি উদ্যোগ কৰিলে তাৰ দাম আমাৰ অসমতে উৎপাদিত হোৱা বস্ত্ৰৰ দামৰ তুলনাত বেছি হয়। ফলত স্বজাতীয় বস্ত্ৰয়ে টকিব নোৱাৰে। যি কোনো খণ্ডতেই নহওঁক লাগে কুটিৰ শিল্পকে আৰম্ভ কৰি এগ্ৰোবেছদ ইণ্ডাষ্ট্ৰিজ আৰু সৰু সৰু সাধাৰণ উদ্যোগ বিলাকৰ ক্ষেত্ৰতো বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব লাগে যাতে আমাৰ সাধাৰণ মানুহ বিলাক উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত আগুৱাই যাব পাৰে। আমাৰ ৰাজ্যখনৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতি সামূহিকভাবে নিৰ্ভৰ কৰে সাধাৰণ মানুহৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ ওপৰতেই। আমাৰ দুখীয়া মানুহবিলাকক স্বাৱলম্বী কৰিব পৰাকৈ উদ্যোগ গঠন কৰিব লাগে বুলি পৰামৰ্শ আগবঢ়াই মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই চমুকৈ কেইটামান কথা কব খুজিছো। কোৱাৰ প্ৰয়োজনীয়তা আছেনে নাই মই সেইটো কব পৰা নাই কিয়নো ইতিমধ্যেই বিতৰ্কৰ উত্তৰ দিয়া যেনেই লাগিছ। বিতৰ্কৰ পিছত কোৱা যেনহে লাগিব। তথাপিও দুআৰাৰ মান কথা কব খুজিছো। প্ৰশ্নটো এইটো নহয় যে, অসম ৰাজ্যখন উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত একেবাৰেই আগুৱাই যোৱা নাই। সেইটো কেতিয়াও নহয়। কিবা কিবি নিশ্চয় হৈছে। কোনো এখন সমাজ থিৰেৰ কেতিয়াও নেথাকে। কিছুমান কাম চৰকাৰ নেথাবিলেও হব চৰকাৰেও যে একেবাৰেই কৰা নাই সেইটোও মই কব খোজা নাই। কিছু কাম নিশ্চয় হৈছে আৰু কৰিছে। কিন্তু কিছুমান কথা আলোচনা কৰিবলৈ গলে বা আলোচনা কৰিবলগীয়া হলে বিশেষ এটা পৰিপ্ৰেক্ষিতত সেইটো বিচাৰ কৰি চোৱা ভাল। মাননীয় সদস্য এজনে এটা কথা কৈছে যে বৃহৎ উদ্যোগৰ পৰিবৰ্তে গাৱলীয়া ক্ষুদ্ৰ গাৱলীয়া উদ্যোগৰ ওপৰতহে বেজীভূত কৰিব লাগে। সেই কাৰণেই গাঁৱলীয়া উদ্যোগৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিব লাগে। মঁচা কথা কিন্তু এটা

‘ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল বেছ’ তৈয়াৰ নকৰাকৈ অৰ্থনীতিৰ কিবা এটা পৰিবৰ্ত্তন কৰিব পাৰি জানো? কেতিয়াও নোৱাৰি। পৃথিৱীৰ কতো সম্ভৱপৰ নহয়। ভাৰতবৰ্ষতো সম্ভৱপৰ নহয় আৰু অসমতো সম্ভৱপৰ নহয়। প্ৰশ্ন হৈছে যে কৃষি আৰু শিল্প এই দুয়োটাৰে সমন্বয় ৰক্ষা কৰি অৰ্থনৈতিক উন্নতি সাধন কৰা আৰু তাৰ কাৰণেই ‘ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল বেছ’ তৈয়াৰ কৰা। প্ৰশ্নটো এই পৰিপ্ৰেক্ষিততে আহিছে। গতিকে আমাৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতি কৰিবলগীয়া হলে কৃষি অৰ্থনীতি পৰিবৰ্ত্তন কৰিব নোৱাৰি যদি আমাৰ শিল্প গঢ়ি উঠে। এই কথাটো আমি আজি চিন্তা কৰি চাবলগীয়া হৈছে। কিবা কিবি হলেও আমাৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ লগত সামঞ্জস্য ৰক্ষা কৰি, সম্ভাৱনীয়তাৰ লগত সামঞ্জস্য ৰক্ষা কৰি এই পৰিবৰ্ত্তনৰ অগ্ৰগতি হৈছেনে নাই সেইটো বিচাৰ কৰা আমাৰ একান্তই প্ৰয়োজনীয়। দুই এজন মাননীয় সদস্যই বিশেষকৈ এজন মাননীয় সদস্যই কিছুমান কথা কৈছে। মই নাম কবলৈ নিবিছাৰো। এটা কথা আমি চিন্তা কৰা উচিত যে, শিল্পোন্নয়নৰ আকাৰত জাতীয়তাবাদী প্ৰচাৰৰ কাৰণেও এটা চেষ্টা চলিছে। এই কথাটোৰ লগত মই একমত নহয়। মই তাৰ ঘোৰ বিৰোধীতা কৰিছো। তাৰ দ্বাৰা আমাৰ কোনো সমস্যা সমাধান নহব। আমাৰ অসম ৰাজ্যখন মূলতঃ ব্যক্তিগত খণ্ডৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিয়েই চলি আছে। কিন্তু অসম ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে অৰ্থাৎ গোটেই উত্তৰ-পূব অঞ্চলটোৱেই অতিকৈ পিছ পৰা অঞ্চল। আজি আমি সমাজতন্ত্ৰৰ কথা কৈছো। সমাজতন্ত্ৰটো কেৱল জনসাধাৰণৰ জীৱন নিৰ্বাহৰ মানৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ নকৰে। আঞ্চলিক বৈষম্য দূৰীকৰণ সমাজতন্ত্ৰৰ ভিতৰুৱা কথা। কিন্তু আজি এই আঞ্চলিক বৈষম্যতা দূৰীকৰণৰ কাৰণে আমি কি চিন্তা কৰিছো? এই অঞ্চলত স্থানীয় পুঁজি বিকাশৰ পৰিমাণ অত্যন্ত কম। এই স্থানীয় পুঁজি বিকাশৰ পৰিমাণ নিতান্তই কম হোৱাৰ কাৰণেই এই উত্তৰ-পূব অঞ্চলটো একচেতিয়া পুঁজিপতিৰ অধাৰিত অঞ্চলত পৰিণত হৈ পৰিছে। গতিকে এই পৰিপ্ৰেক্ষিততে প্ৰশ্ন হৈ পৰিছে যে আমি সমাজতন্ত্ৰৰ প্ৰসাৰৰ কাৰণে বৃহৎ পুঁজিপতিয়ে উদ্যোগ বিকাশ বৰাৰ ওপৰত হৰত দিম নে ৰাজহুৱা, সমবায় বা অন্যান্য ক্ষেত্ৰত উদ্যোগ পতাৰ পৃষ্ঠপোষকতা কৰিম? সেইটোৱেই হৈছে প্ৰশ্ন আৰু সেই পৰিপ্ৰেক্ষিততেই ৰাজহুৱা আৰু সমবায় খণ্ডত উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবৰ কাৰণে আমি অধিক গুৰুত্ব দিবলগীয়া হৈছে। সম্ভাৱনীয়তাৰ লগত সামঞ্জস্য ৰাখি আমি চলিব পাৰিছোনে নাই সেইটোও আমি চাবলগীয়া হৈছে। সম্ভাৱনীয়তাৰ মই এটা উদাহৰণ দিছো। শিল্পৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা লাখ লাখ, কোটি কোটি টকাৰ গেছ প্ৰতিদিনে শেষ কৰি দিব লাগিছো। পৃথিৱীৰ কোনো দেশতে প্ৰাকৃতিক গেছ এনেকৈ শেষ কৰি দিয়া হোৱা নাই।

সম্ভাৱনীয়তাৰ লগত তাল বাখিব নোৱাৰাৰ কাৰণেই এইটো হৈছে। সেইদৰে যি উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰতো যিবিলাক সৰু সূৰা যন্ত্ৰপাতি আদি নহলে কাম কৰিব নোৱাৰি সেইবিলাক যন্ত্ৰপাতিও আঞ্চলিক ভাবে তৈয়াৰ কৰাৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা হোৱা নাই। প্ৰয়োজনীয়তা বা সম্ভাৱনীয়তাৰ লগত খাপ খুৱাই যিখিনি কৰিছে সেইখিনি একেবাৰেই কম। শিল্পৰ কাৰণ চৰকাৰৰ অবহেলাই বেছি। শিল্পৰ শিতানত বেছি টকা ধৰিছে বুলি আমি আপত্তি কৰা নাই। ঋণ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰতো মাননীয় সদস্যই কৈছে। সেই ক্ষেত্ৰত মই কওঁ যে, ঋণ দিয়া কমিটি এখনৰ সদস্য হোৱাৰ দুৰ্ভাগ্য মাৰো হৈছিল। দুৰ্ভাগ্য হৈছিল বুলি এই কাৰণেই কৈছো যে এজন শিক্ষিত কাৰিকৰী যুৱকক চাৰে সাত হেজাৰ টকা ঋণ দিব লাগে কিন্তু তাৰ ঠাইত গোটেই মহকুমা এটাক দিবৰ কাৰণে মাত্ৰ ৬ হেজাৰ টকাহে আহিছিল। যি স্থলত একোজন শিক্ষিত কাৰিকৰী যুৱকক চাৰে সাত হাজাৰ টকা দিবৰ কাৰণে নিৰ্দেশ আছিল সেই সময়ত গোটেই মহকুমাটোৰ কাৰণে মাত্ৰ ছয় হেজাৰ টকাহে আহিছিল ব'ৰ্ডলৈ। এনেকুৱা এটা অৱস্থাত পৰিবলগীয়া হোৱাৰ কাৰণেই এই ঋণ দিয়াৰ ব'ৰ্ডখনৰ সদস্য হোৱাৰ কাৰণে মোৰ দুৰ্ভাগ্য হৈছিল বুলি কৈছিলো।

ঋণ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত আৰু কিছুমান সমস্যাৰ উদ্ভৱ হৈছে, কিয়নো বহু সময়ত দেখা যায় যে এই যুৱক সকলে উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ ঋণ লোৱাৰ পিচত নানা ধৰণৰ সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'ব লগীয়া হয়। প্ৰথমতেই এই যুৱক সকলৰ আগলৈ সমস্যা আহি পৰে কেঁচামাল লৈ, তাৰ পিচত আহি পৰে কাৰিকৰী জ্ঞান আৰু প্ৰশিক্ষণৰ অভাৱ একেবাৰে শেষত আহি পৰে তেওঁলোকে উৎপাদন কৰা বস্তু খিনিৰ বিক্ৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত এটা ডাঙৰ সমস্যাই দেখা দিছে আৰু এনেবিলাক কাৰণতেই বহু সময়ত আমাৰ যুৱক সকলে আৰম্ভ কৰা উদ্যোগবোৰ বন্ধ কৰি দিব লগীয়া হয়। মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে আৰু আগৰ উদ্যোগ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াইয়ো যোৰহাটৰ উদ্যোগ পাম খনলৈ গৈছিল আৰু সেইখনেই ভাল ধৰণে চলি আছে বুলি কৈছে। কিন্তু সেই যোৰহাটৰ পামতো দেখিছো যে কেঁচামাল আৰু বজাৰৰ অভাৱত উদ্যোগটো বন্ধ হোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। ঋণ দিয়াৰ ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা 'ফলো অব একশ্বন' নাই কাৰণেই যি পাৰপাচত টকাখিনি দিয়া হৈছে সেই পাৰপাচত ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে নে নাই তাক চাবলৈ কোনো ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই ফলত বহু ক্ষেত্ৰত এই ধৰণে লোৱা টকা-পইচা যিটোৰ বাবত লোৱা হৈছিল সেই খিনি টকা পোৱাৰ পিচত তাক ভাল ভাবে খৰচ কৰা হোৱা নাই। দ্বিতীয়তে যিখিনি বস্তু তৈয়াৰ কৰা হয় সেই খিনি বিক্ৰী কৰাৰ কাৰণে কোনো ভাল ব্যৱস্থা নাই। যোৰহাটৰ

উদ্যোগ পামতে বং তৈয়াৰ হৈছিল, কিন্তু আজি দুবছৰ ধৰি এই ল'ৰা কেইজনে ঘূৰি ঘূৰি হাইবান হবলগীয়া হ'ল, তেওঁলোকে বাৰ্ণিচ তৈয়াৰ কৰে কিন্তু সেই বং আমাৰ গড়কাপ্তানী বা ইণ্ডাষ্ট্ৰি বিভাগে কিনিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ নকৰে অথচ তেওঁলোকে জন'চন্ নিক'লচন্ কোম্পানীৰ পৰা কিনি বা বাহিৰৰ পৰা কিনিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰে গতিকে এই বং তৈয়াৰ কৰি তেওঁলোকে বিক্ৰী কৰিবলৈ বজাৰ নোপোৱাৰ কাৰণে বহু সময়ত নিকংসাহ হব লগীয়া হৈছে। ২ বছৰ মান ঘূৰাৰ পাছতহে তেওঁ দুটামান অৰ্ডাৰ পাইছে। তাৰ পিছত আমাৰ ল'ৰা বিলাকৰ টেকনিকেল ন'হাউ নথকাৰ কাৰণে এই উদ্যোগ ইত্যাদিৰ ক্ষেত্ৰত আভ্যন্তৰীণ আহি পৰে। তাৰ পিছত দেখা যায় আমাৰ চৰকাৰে কিছুমান মজলীয়া ধৰণৰ উদ্যোগ প্ৰতিস্থানক লাখ লাখ টকা দিছে আৰু সেই অনুস্থান বিলাকক মাটি দিছে, টকাও দিছে কিন্তু সেই উদ্যোগবোৰৰ অৱস্থা কি হ'ল? উদাহৰণ স্বৰূপে এচ'চিয়েটেদ ইণ্ডাষ্ট্ৰি, হাৰ্ডব'ৰ্ড আৰু এভাৰেষ্ট চাইকেল, এইবিলাক উদ্যোগ-অনুস্থানক যথেষ্ট মাটি দিয়া হৈছে, টকা দিছে কিন্তু এই উদ্যোগো দেখা গ'ল ইয়াৰ কাৰখানা বন্ধ হৈ গ'ল আৰু ইয়াত থকা শ্ৰমিক সকলক তাৰ পৰা চাতাই কৰিব লগীয়া হ'ল, অকল সেইটোৱেই নহয় এই উদ্যোগ বিলাকে ইনকাম টেক্স দিয়া নাই আৰু প্ৰভিডেণ্ট ফাণ্ডৰ টকাও দিয়া নাই। আৰু বহু ক্ষেত্ৰত দেখিছো এই উদ্যোগবিলাকে উদ্যোগৰ নামত টকা খণ লৈ তাৰ পৰা যিখিনি মুনাফা পাই তাৰে অইন উদ্যোগত বে-নামী ভাবে লগাই, কিন্তু আজি পৰ্য্যন্ত এই বিলাক বিষয়ৰ প্ৰতি কোনো দৃষ্টি দিয়া দেখা পোৱা নাই। উপাধ্যক্ষ মহোদয় মই আৰু বেচি দীঘলীয়া নকৰো, আজি আমাৰ ৰাজ্যত যিবিলাক উদ্যোগ স্থাপন কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে সেইবিলাক 'মেচিভ্ প্ৰ'গ্ৰেমত' কৰিব লাগিব, অৰ্থাৎ জনসাধাৰণৰ সামগ্ৰীক উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত যিবিলাক উদ্যোগ আৱশ্যক আৰু যিবিলাক গাৱলীয়া উদ্যোগ আছে বা পাম আছে আৰু ট্ৰেণ্ডিংনেল যিবিলাক উদ্যোগ আছে সেইবিলাক উন্নতি কৰাৰ কাৰণে অৰ্থনৈতিকভাবে তাক উন্নত কৰি অধিক আধুনিকভাবে চলোৱাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা, তাৰ লগে লগে ৰাজ্যখনত এটা ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল বেচ্ তৈয়াৰ কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে উপযুক্ত ব্যৱস্থা লব লাগে। তাৰোপৰি আজি এই অৱস্থাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আমাৰ নিচিনা এখন দুখীয়া ৰাজ্যৰ কাৰণে উদ্যোগ গঢ়াত আমাৰ চৰকাৰেই প্ৰধান ভূমিকা লব লাগিব। উদ্যোগ গঢ়াৰ নামত ভাৰতবৰ্ষৰ বা বিদেশৰ আৰু অসমৰ বাহিৰৰ একচেতিয়া ব্যৱসায়ীক অসমখন তেওঁলোকৰ লীলাভূমি হিচাবে এৰি দিব নোৱাৰি। গতিকে আমাৰ খনৰ আজি যিটো লক্ষ্য সেইটো ৰাজহুৱা খণ্ড বা সমবায় খণ্ডৰ জৰিয়তে পূৰণ

কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে আৰু সেই ধৰণৰ কাৰ্য্যপন্থা হাতত লোৱাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এই খিনি কথাৰূপে কৈ মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো।

শ্ৰীসানেশ্বৰ বৰা : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, উদ্যোগ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই উত্থাপন কৰা মঞ্জুৰীৰ ওপৰত আমাৰ যি কেইজন মাননীয় সদস্যই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিছে সেই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱ ছুট। মই সমৰ্থন কৰিছো। আমাৰ ৰাজ্যখনত উদ্যোগ যে একেবাৰে হোৱা নাই, এই কথাষাৰো মই কব খোজা নাই কিন্তু এইটো ঠিক যে ইংৰাজ সকলৰ দিনতেই বা ইংৰাজ সকল আমাৰ দেশলৈ অহাৰ আগতেও কিছুমান উদ্যোগ আমাৰ দেশত আছিল আৰু আমাৰ ৰাজ্যতো আছিল।

মাননীয় উপাধ্যক্ষ : আপুনি এই কাৰ্টমোশনটো মোভ্ কৰিছিল নে নাই আৰু এই বিষয়ত কিবা বক্তৃতা দিলে নেকি ? নাই দিয়া।

শ্ৰীসানেশ্বৰ বৰা : আমাৰ দেশলৈ বা আমাৰ ৰাজ্যলৈ বুঢ়িছ সকল অহাৰ আগতেও আমাৰ এইখন ৰাজ্যত উদ্যোগ আছিল। ইতিহাসতো এইবিলাক কাহিনী আছে— একে ৰাতিতে সূতা কাটি কাপোৰ বৈ যুদ্ধলৈ যুদ্ধৰ সেনাপতিক কবচ পিন্ধাই পঠোৱা কাহিনী এইখন অসম ৰাজ্যতে আছে। উদ্যোগ যে কংগ্ৰেছৰ শাসনৰ দিনৰ পৰাই হৈছে সেইটো নহয়, সৃষ্টিৰ দিনৰে পৰা, সভ্যতাৰ আবহমান কালৰে পৰা মানুহে খাবলৈ পিন্ধিবলৈ নিজৰ যাৱতীয়খিনি যোগাৰ কৰি আহিছে আৰু তাৰ লগে লগে বোৱা-কটা কৰা আৰু খোৱা বাচন ইত্যাদি তৈয়াৰ কৰাৰ কাৰণে কিছুমান সৰু সৰু উদ্যোগৰ নিচিনা গোট গঢ়ি উঠিছে। তেতিয়া তেওঁলোকে মাটিৰ বাচনত বান্ধিছিল আৰু মাটিৰ বাচন বহু ক্ষেত্ৰত ব্যৱহাৰ কৰিছিল কিন্তু ক্ৰমান্বয়ে যেতিয়া লোহা, এলুমিনিয়াম, প্লাষ্টিক ইত্যাদিৰ আৱিষ্কাৰ হ'ল তেতিয়াৰ পৰা উদ্যোগৰো ক্ৰমে পৰিবৰ্ত্তন হৈ আহিছে। কিন্তু উদ্যোগ কোনে প্ৰতিস্থা কৰিছিল সেই বিষয়ে কোনো বিচাৰ হোৱা নাই। সেই বিষয়ে মই চুৰাচমান কব বিচাৰিছো। পুঁজিবাদী দেশ সমূহে বৃহৎ পুঁজিৰ জৰিয়তে বৃহৎ উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰি নিজৰ উৎপাদিত সম্পদৰাজি নিজৰ দেশত ব্যৱহাৰ কৰাৰ উপৰিও অন্যান্য দেশলৈ ব্যৱসায় ভিত্তিত পঠিয়াই টকা-পইচা আনি নিজৰ দেশ চলোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে। অৰ্থনীতিৰ পুঁজিবাদী আৰু ৰাজনীতিৰ পুঁজিবাদী দুইবিধে এই কাম কৰে। এই খন ৰাজ্যতে, এই খন দেশতে ; পৃথিৱীত অন্যান্য দেশত পাব পৰা প্ৰায় সকলো বস্তুয়েই আমাৰ দেশত আছে। এতিয়া কথা হ'ল আমি সকলো উৎপাদিত বস্তুৰ কাৰণে বৃহৎ উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰিম নে ? সমাজতন্ত্ৰৰ পথ গ্ৰহণ কৰাৰ কথা আমাৰ দেশত কোৱা হয়। আমাৰ

দেশখনৰ আৰু ৰাজ্যখনৰ অপৰিহাৰ্য্য যিকৈউটা বস্তুৰ কাৰণে কেঁচা সামগ্ৰী যতে ততে নেপায় বা কোনো কেন্দ্ৰীয় ঠাইতে মাত্ৰ পায় তেনে উৎপাদন সামগ্ৰীৰ উদ্যোগ বৃহৎ উদ্যোগ বা কেন্দ্ৰীভূত উদ্যোগ হ'ব পাৰে। নীতিগত ভাবে সেই নীতি মানি লওঁ।

উদ্যোগীকৰণৰ কথাটো নীতিগত ভাৱে মন কৰিব লাগে বুলি মই ভাবোঁ। আমি উদ্যোগ নীতিক দুটা ভাগত ভগাব পাৰোঁ। প্ৰথম বিধ হ'ল বৃহৎ উদ্যোগ আৰু দ্বিতীয় বিধ হ'ল ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ। যেনে— চিমেন্টৰ কাৰখানা য'তে ত'তে হ'ব নোৱাৰে। কাৰণ ই বৃহৎ উদ্যোগৰ শ্ৰেণীত পৰে। ঠিক তেনেকৈ টিনপাতৰ কাৰখানা এটা য'তে ত'তে প্ৰতিস্থা কৰিব নোৱাৰি। কাৰণ এই বিধৰ উদ্যোগৰ কাৰণে যিখিনি কেঁচা সামগ্ৰীৰ প্ৰয়োজন সেই বিলাক যতে ততে পোৱা নাযায়। সেই কাৰণে এই বিলাক উদ্যোগ কেন্দ্ৰীভূত ভাৱে এঠাইতহে হ'ব পাৰে। কিন্তু যিবিলাক উদ্যোগৰ কেঁচা সামগ্ৰী যতে ততে পোৱা যায় সেই বিলাক উদ্যোগ কেন্দ্ৰীভূত কৰি প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ আৱশ্যক নাই। যেনেকৈ এই কথা কাৰো অবিদিত নহয় যে অসমৰ যতে ততে প্ৰচুৰ পৰিমাণে কুঁহিয়াৰ খেতি হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে। গতিকে সৰ্ব প্ৰথম চেনিকলটো যদিও দেৰগাঁৱত প্ৰতিষ্ঠা কৰা হৈছে। বৰ্তমানে কামৰূপৰ নলবাৰীত, কামপুৰ আৰু মিকিৰ হিল আদিত ৭টা মান নতুন চেনি কল প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ কথা চলিছে। যিহেতু কেঁচামাল অৰ্থাৎ কুঁহিয়াৰ অসমৰ প্ৰায় সকলো ঠাইতে প্ৰচুৰ পৰিমাণে উৎপাদন হয় তেনে স্থলত যতে ততে চেনিকল প্ৰতিষ্ঠা কৰাত বাধা নাই। আৰু এই বিলাক উদ্যোগ বৃহৎ উদ্যোগ বুলি আখ্যা দি কেন্দ্ৰীভূত কৰাৰো কোনো অৰ্থ নাই। যেতিয়া কেন্দ্ৰীভূত কোনো বৃহৎ উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয় সেই উদ্দেশ্যে তাৰ প্ৰয়োজনীয় কেঁচা সামগ্ৰী বিলাক ছৰৰ নানা ঠাইৰ পৰা আনিব লগীয়া হয় আৰু তাৰ ফলত এই বৃহৎ উদ্যোগৰ পৰা লোকচানো আছে। একোটা বৃহৎ উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ বহুত মূলধনৰ দৰ্কাৰ হয় ডাঙৰ ধনী মানুহৰ হাতত সপি দিব লগা হয়। আৰু বহুত সময়ত কেন্দ্ৰৰ পৰা বৃহৎ পৰিমাণৰ মূলধন আনিব লগা হয় কেঁচা সামগ্ৰী অত্যন্ত ছৰ ঠাইৰ পৰা আনিব লাগে। তেনেকৈ বিক্ৰিৰ বজাৰ দূৰত কৰিব লগা হয়। এই বিলাক কাৰণত বহু সময়ত চোৰাং বজাৰৰ সৃষ্টি হয় আৰু নানা ধৰণৰ দুৰ্নীতি শিপাই পৰে। কিন্তু আনহাতে বিকেন্দ্ৰীয় ভাৱে যদি স্থানীয় আৰু ৰাজ্যৰ কেঁচা সামগ্ৰী লৈ সৰু সৰু উদ্যোগ স্থাপন কৰা হয় তাৰ সফল স্থানীয় জনসাধাৰণে সোনকালে ভোগ কৰিব পাৰে। এনে ধৰণৰ উদ্যোগত তাকৰ মূলধনৰ আৱশ্যক হয়।

এতিয়ালৈকে মই দেখিছো যে আমাৰ চৰকাৰে আমাৰ ৰাজ্যৰ উদ্যোগীকৰণৰ ক্ষেত্ৰত নীতিগত ভাৱে এটা উদ্যোগ নীতি গ্ৰহণ কৰা নাই। সমাজতান্ত্ৰিক হিচাপে যদি আমি নীতি গ্ৰহণ কৰো আৰু সমাজতান্ত্ৰিক ব্যৱস্থাবে যেতিয়া সমাজ গঠন কৰিবলৈ আগবাঢ়িছো বুলি কোৱা হয় গতিকে সমাজতান্ত্ৰিক অৰ্থনীতি আৰু উদ্যোগ নীতি আমি মানি লব লাগিব। আৰু সমাজতান্ত্ৰিক নীতিত সৰ্বসাধাৰণৰ সুবিধাৰ্থে সাম্ভাৱ্য সকলক উদ্যোগ আমি প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগিব। সকলক উদ্যোগ কৰিলে বহু পৰিমাণে নিবন্ধৰ সমস্যা সমাধান হ'ব। কিন্তু কেন্দ্ৰীভূত বৃহৎ উদ্যোগ স্থাপন কৰিলে কম্পিউটাৰ আৰু অটোমেচিনৰ দ্বাৰা কাম কৰিব লগা হয় গতিকে যন্ত্ৰেৰে পৰিচালিত উদ্যোগৰ উৎকৰ্ষসাধন হলেও মানুহৰ শ্ৰম দানৰ পৰিমাণ বহুখিনি হ্ৰাস হয়। গতিকে দেখাত ৰাজ্যত নিবন্ধৰ সমস্যা হ্ৰাস হোৱাৰ পৰিবৰ্তে বৃদ্ধি হয়। তাৰ দ্বাৰা জনসাধাৰণৰ কৰ্মসংস্থান নাবাঢ়ে। সেই কাৰণে সাধাৰণ উদ্যোগ নীতি হিচাপে সমাজতান্ত্ৰিক নীতি লৈ আঞ্চলিক ভিত্তিত উৎপাদিত কেঁচা সামগ্ৰী লৈয়ে যিবিলাক ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ হব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাকে কৰিলে স্থানীয় খেতিয়কসকলক উৎসাহিত কৰা হব আৰু উৎপাদন বৃদ্ধিতে সহায় হব। গতিকে চৰকাৰে এই কথাটো নীতিগত ভাৱে গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। কিন্তু বৰ্তমানলৈকে মই যি দেখিছো এনে এটা নীতি চৰকাৰৰ কাৰ্য্য পদ্ধতিত পৰিলক্ষিত হোৱা নাই। হয়তো মন্ত্ৰীয়ে উদ্ভৱ দিব যে আমি তেনেকৈয়ে ভাবিছো। কিন্তু আজি ৩০ বছৰে এনেকৈয়ে আছে। পূৰ্বৰে পৰা সোণৰ অলঙ্কাৰ কৰা উদ্যোগটো অসমীয়া মানুহেই কৰিছিল। কিন্তু ইতিমধ্যে বাৰসায়ী সকলে বাহিৰৰ কিছুমান দেখনিয়াৰ অলঙ্কাৰৰ সৰবৰাহ অসমত কৰিলে আৰু ফলত বাগিৰাৰ স্বৰ্ণকাৰ সকলৰ প্ৰাচুৰ্য্যৰ বাঢ়ি গল। ফলত অসমীয়া সোণাৰী সকলৰ পুৰণি কলীয়া যি কাৰবাৰ আছিল সেই শিল্পটো মৰি গ'ল। তেনেদৰে অসম চৰকাৰৰ কৰ্তব্য অসমৰ সোণাৰী সকলক অগ্ৰ ঠাইৰ এই আধুনিক অলঙ্কাৰ বিলাক যাতে নিৰ্মাণ কৰিব পাৰে তাৰ প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ কাপোৰ সম্বন্ধে আজি বহুতো নেতা আৰু নেত্ৰীয়ে মহিলা সমিতি আদিত বক্তৃতা দিয়ে। আমাৰ সদস্য সকলৰো বহুতো মহিলা সমিতিৰ খাদী উদ্যোগৰ সভাত বক্তৃতা দিয়ে। কিন্তু নিজে খাদী তৈয়াৰ নকৰে। বহু সময়ত নিজে নিপিন্ধে আৰু অসমৰ বোৱন শিল্পটো মৃতপ্ৰায় আৰু মৃদুৰ মাদ্ৰাজ বা অগ্ৰ দেশৰ খাদী শিল্পই ইয়াত আধিপত্য বিস্তাৰ কৰিছে। আমাৰ দেশত কথা কোৱা মানুহ বেছি কাম কৰা মানুহ কম। এতিয়া যেনেকৈ দেশৰ

পাত দিমান ব্যৱহাৰ হয় অথচ কোনো বাজাৰত দিমান ব্যৱহাৰ নাই। অৱশ্যে অসমত লোৰ খনি নাই। কিন্তু এইটো ঠিক যে অসমত টিনপাতৰ বজাৰ আছে। টিনপাতৰ এটা উদ্যোগ অসমৰ কাৰণে নিতান্ত প্ৰয়োজন। এইটো বৃহৎ উদ্যোগ হ'লেও অসম চৰকাৰে কেন্দ্ৰীভূত ভাৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰে। যেনেকৈ আজি অসমৰ পৰা থাকুৱা তেল নি অন্যান্য ৰাজ্যত বৃহৎ তেল শোধনাগাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে ঠিক তেনেকৈয়ে আমাৰ ইয়াত অন্যান্য ঠাইৰ পৰা কেঁচা লোহা বা লো পাৰ্ট সংগ্ৰহ কৰি আমাৰ ইয়াতে এই বৃহৎ বজাৰ খনৰ চাহিদা যোগাবলৈ টিনপাতৰ কাৰখানা এটা প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগে। মহোদয় গুৱাহাটীৰ এজনে এটা টিনপাতৰ কাৰখানা কৰিবলৈ লৈ চৰকাৰৰ পৰা সহায় নোপোৱা কাৰণে সেই কাৰখানা বন্ধ হৈ গ'ল। এইটো বৰ দুখৰ কথা। আজি কোৱা হয় অসমৰ শতকৰা ৮০ ভাগ মানুহেই খেতিয়ক। অসমত ট্ৰেক্টৰ নিৰ্মাণৰ কথা বাদ দিলেও এতিয়ালৈকে ব্যৱহাৰ হৈ থকা অসমীয়া ৰাইজে লব পৰা উন্নত যান্ত্ৰিক বা লোৰ নাঙল এটি নিৰ্মাণ কৰাৰ কাৰখানা এটা আজিলৈকে কৰিব নোৱাৰিলে। আমাৰ অসমত প্ৰায় ৫ লাখ চাহ বনুৱা আছে আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেককেই চাহৰ কলম দিয়াৰ কাৰণে কলম কাৰী এখন ব্যৱহাৰ কৰে। এই বনুৱা সকলক হাতে হাতে লগা কলম কাৰী কেইখন দিব পৰাকৈ এটা কটাৰী নিৰ্মাণ উদ্যোগ আজিলৈকে অসমত প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পৰা নহ'ল। যদিও যোৰহাটৰ কৰঙাত অসমীয়া মানুহে এই কলম কটাৰী তৈয়াৰ কৰিছিল সিও বাহিৰৰ উদ্যোগে যোগান ধৰা কটাৰীৰ ব্যৱসায়ীৰ প্ৰকোপত অসমত তৈয়াৰ হোৱা কলম কটাৰী চাহ বাগিচাৰ মালিক সকলে নিকিনা হ'ল। অথচ অসম চৰকাৰে অসমতে প্ৰস্তুত হোৱা কলম কটাৰী অসমৰ চাহবাগানে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে বুলি বাধা কৰিব নোৱাৰিলে। আৰু সেই ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগটো মৰহি যোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। এনে ধৰণে অসমত বহুতো বস্তু বনাব পৰা হয়। যেনে গজাল, বস্তু বনাবলৈ অসমৰ মানুহেও পাৰে। তাৰ কাৰণে তেওঁলোকক চৰকাৰে কেঁচা সামগ্ৰীৰ যোগান ধৰিব লাগে। এই কেঁচা সামগ্ৰীৰ অভাৱতে তেনে ধৰণৰ বহুতো কাৰখানা বন্ধ হৈছে। তেনেকৈ কৃষিৰ উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰতো তদৰূপ অৱস্থা। চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা কোনো উৎসাহ উদ্দীপনা নাই। কিছুদিন আগতে আমাৰ বৰপথাৰৰে শ্ৰীআজুহাৰ ভূচেইন হাজৰিকাই বিশ্ব মেলাত সোণৰ পদক পাইছিল আনাৰসৰ প্ৰদৰ্শন কৰি। কিন্তু সময়ত সংৰক্ষণ আৰু বজাৰৰ অভাৱত সেই খেতি এৰি দিব লগীয়া হ'ল। আজি শিক্ষিতা গাভৰু সকলে পথাৰত ভুই ৰোৱাতো লাভ পোৱা হ'ল। আৰু শিক্ষিত

সকলক চৰকাৰী থাকি পোছাকটো পিন্ধালে তেতিয়া কি হৈছে জানে? এনেকৈ খেতি এৰি চাকৰি কৰা ডেকাক বিয়া কৰোৱা গাভৰুৱে যেতিয়া স্বামীৰ চাকৰিটো কিমানৰ বৃদ্ধি পালে তেতিয়া দুই চাৰি গৰাকী মানে হেনো ৰাজধানীতে স্বামী ভাগ কৰিছে। আগতে ভাবিছিল পোছাকে-পৰিচ্ছদে দেখোন ভাল ডেকা। ডাঙৰ ৰাজধানীৰ চাকৰি কৰে ইত্যাদি।

এতিয়া কৈছে যে এই পোছাক পিন্ধালৈ মই নাহিলোহঁতেন। চাকৰিৰ নামত এইটোহে। হালোৱালৈকে গলোহঁতেন। চাকৰিৰ মোহ এনেকৈয়ে হৈছে। যদি শিক্ষিত মানুহ চামত উঠি অহা চামক লৈ কৃষি কৰিবলগীয়া হয় তেতিয়া হলে কৃষি ভিত্তিক উদ্যোগ স্থাপন কৰিব লাগিব। অসমত তাঁতশাল সাত লাখ নে পাঁচ লাখ কিবা এটা আছে বুলি সিদিনা কাগজত ওলাইছে। মন্ত্ৰী মহোদয়েও হিচাব দিছে। কিন্তু অসমৰ তাঁতশালৰ কাৰণে যিমানখিনি সূতাৰ প্ৰয়োজন সেইখিনি সূতা মাছৰাই বা তেনে মিলৰ পৰা নাছিলে আমাৰ ইয়াত থকা চন্দ্ৰপুৰৰ মিলৰ সূতাই সেই চাহিদা পূৰণ কৰিব নোৱাৰে। তেনেকুৱা চন্দ্ৰপুৰৰ দৰে বহুকেইটা সূতা কলৰ প্ৰয়োজন আছে, গোটেই অসমৰে চাহিদা পূৰাবলৈ। কিন্তু কিয় বেছি কৰিবপৰা নাই। আচলতে কিয় কৰা নাই সেই ক্ষেত্ৰত আমাৰ লগত অমিল হয়। উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কিয় চৰকাৰৰ লগত অলপ অমিল হয় নাজানো কিন্তু এইটো ঠিক যে উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ হলে টকা লাগিব। ডাঙৰ উদ্যোগ কৰিলে বেছি টকা লাগিব, কিন্তু সৰু সৰু উদ্যোগ কৰিবলৈ হলে দুখীয়া মানুহ লগ লাগি নিজৰ নিজৰ ধনেৰে উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰিবপৰা যায়। সৰু সূতা হিচাবে চেনী কল এটা স্থাপন কৰাৰ কাৰণে চাৰি পাঁচ লাখ টকাৰ প্ৰয়োজন হ'ব তাত প্ৰায় দিনে এহাজাৰ মোন কুঁহিয়াৰ পেৰিব পৰা হ'ব। তেনেকৈ দিনে পঞ্চাশ হাজাৰ মোন কুঁহিয়াৰ পেৰিবলৈ হলে চাৰি পাঁচ কোটি টকাৰ উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰিব লাগিব। সৰু সৰু মানুহৰ কাৰণে মূলধনৰ অভাৱ আৰু যাৰ টকা আছে তেনে মানুহ আগবাঢ়ি আহিব নুখোজে। ধনী মানুহৰ ব্যৱসায় ধৰে। গতিকে আগবাঢ়ি অহাৰ কোনো ভাব নাই। চৰকাৰী ভাবে ইন্টাৰেষ্ট লোৱা নাই। আচলতে নেতৃত্বৰ অভাৱ। যদি ইয়াৰ কাৰণে বিকল্প কিবা ব্যৱস্থা ল'ব নোৱাৰে তেনেহলে মানুহক উদ্যোগ মুখী কৰিব নোৱাৰে মানুহে চৰকাৰী টকা ধাবলৈ লবলৈ খুজিলেও ঠিকমতে নাপায়। আমাৰ অসমত মা-মচলা, কাপোৰ-চেনী-সূতা আদি নানান ধৰণৰ ইণ্ডাষ্ট্ৰি খোলাৰ চাহিদা আছে। আমাৰ ইয়াত প্ৰচুৰ কেঁচা হালধি উৎপন্ন হয় কিন্তু আমাৰ ইয়াৰ কোনো ঠাইতেই এটা মা-মচলা তৈয়াৰ কৰা অনুষ্ঠান

পিল এটা তৈয়াৰ কৰাৰ কাৰখানা সহজে কৰিব পাৰি। এই পিল ধনী মানুহ-বিলাকে চাহবাগানৰ মালিক সকলে ব্যৱহাৰ কৰিবই। আৰু এয়াৰ জাৰ্ণি কৰিলে তাত চাহৰ লগত দিয়ে। এইটো যাৰ যিমান খুচি বা মিঠাইৰ আৱশ্যক সেই-মতে খাব পাৰে। কচি অনুযায়ী চেনী দি খাব পৰা এই পিলটো সৰু সৰু পইচাৰ চাইজৰ কৰা হয়। জোনকুৱা দেখাৰ উদ্যোগ কৰিব পাৰি। কিন্তু আমাৰ ইয়াত কোনো উদ্যোগ প্ৰতিস্থা আজিলৈকে হোৱা নাই। তাৰ কাৰণে আৱশ্যকীয় জ্ঞানপিনিও আমাৰ ইয়াত দিয়াৰ ব্যৱস্থা হোৱা নাই। নিজৰ ধন থকা কিছুমান ধনী মানুহেও চৰকাৰৰ পৰা টকা ধাৰ লৈ কেতিয়াবা কোনো ব্যৱসায় কৰা দেখা যায়। ইয়াৰ কাৰণ লৈয়ে নিজৰ ধনৰ সংখ্যাটো চৰকাৰক নতুনোৱা ব্যৱস্থা। তাৰ দ্বাৰা ইনকম টেক্স ফাকি দি চলি আহিছে। ইনকম টেক্স বেহাই পোৱাৰ কাৰণেই ধাৰ লয়। মোৰ তাত ফৰকাটিংৰ ওচৰত বকুৱা বামুন গাওঁ চেনীকলৰ পৰা সোতৰ মাইল দূৰ হয় তাত খান্দচাৰী চেনী কল স্থাপন কৰাৰ কাৰণে কিমান দিন চৰকাৰক জনোৱা হল তাৰ ঠিক নাই। তিনিজন ইণ্ডাষ্ট্ৰী মিনিষ্টাৰ পাৰ হৈ গ'ল। কিন্তু তাৰ ৰাইজৰ ইচ্ছা তাত এটা চেনী কল স্থাপন কৰিব লাগে, কিন্তু আজিলৈকে সেইটো নহল। তেনেকৈ বৰ-পথাৰতো এটা চেনী কল লাগে। এইটো অৱশ্যে বৃহৎ ধৰণৰ চেনী কল লাগে বুলি ৰাইজে আপত্তি কৰিছে। বৰ পথাৰত খান্দচাৰী চেনীকল এটা চৰকাৰে মন কৰিলেই অৱশ্যে পাতিব পাৰে। তাত বহু পৰিমাণৰ কুঁহিয়াৰ হয়। মিকিৰ পাহাৰত নিশ্চয় সৰু সৰু চেনীকল স্থাপন কৰিব পৰা যায়। মই ভাবো গোটেই অসমতে প্ৰায় এহাজাৰ চেনীকল পাতিব পৰা যায়। যিমান কুঁহিয়াৰ আছে সেই কুঁহিয়াৰেৰে এহাজাৰটা চেনীকল চলে। দিনে এহাজাৰ এহাজাৰ মোন কুঁহিয়াৰ পেৰিব পৰাকৈ সৰু সৰু চেনীকল পাতিলে এই ঠাইত পাতিব পাৰি। তাৰ দ্বাৰা কুঁহিয়াৰ খেতি কৰিবলৈ খেতিয়ক সকলক উৎসাহ যোগোৱাও হব। সমাজবাদৰ কথা এনেই কলেই নহব। উদ্যোগ নীতি লৈ সমাজবাদ থাকিব লাগিব। আমেৰিকা, ৰাচিয়াৰ দৰে বৃহৎ উদ্যোগ প্ৰতিস্থা কৰি নিজ দেশৰ প্ৰজাক নিজ স্বত্বাধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰি কেৱল লেবাৰ বা বহুৱা সৃষ্টি কৰিব আমাৰ দেশত নেলাগে। ভাৰতবৰ্ষক ৰাচিয়া, আমেৰিকা সাজিবৰ দৰকাৰ নপৰে। নিজে উপাৰ্জন কৰা বস্তুৰ ভোগ নিজে কৰিবলৈ পোৱা নীতিহে প্ৰকৃত সমাজবাদী নীতি হব। ভাৰতৰ সমাজবাদ তেনেকৈয়ে প্ৰতিস্থা হব লাগে। এই থিনিকে কৈ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

ourable Members have participated in the discussion for grants relating to my department. The department is thankful because of reminding the department of its responsibility, particularly in the matter of industrialisation of the State. Sir, I quite agree with the approach and views of several Members who have taken part in the debate that our efforts for industrialisation is mainly with the objective of optimum utilisation of our State's industrial potential, human and financial resources and at the same time maximization of generation of employment, production and income. Sir, with regard to this objective of industrialisation, naturally our strategy in spite of going ahead with the programme of industrialisation, is that we can use the maximum of the raw materials agricultural, mineral and forest which are available in our State and which have also been referred to by many Hon'ble Members. Another Honourable Member has also stated that it was necessary to give more emphasis on the need based industries. We feel that the difficulties in respect of transport, as the Honourable Members are aware of, and our dependence on outside market together with high freight rate of transport, carriage are obstructing the industrial development. Maximum employment per unit of capital investment also needs to be taken into consideration and the steps that are required to be taken for the maximum capital formation and incremental rates of growth are other objectives which are to be taken into consideration in this respect. I am thankful to the Honourable Members for what they have said and I have no hesitation in agreeing with what they have observed in respect of industrial development of the State. Sir, I may put it in this way that what the Honourable Members have

poverty in affluence, it may be a more appropriate terms phraseology to review the present position of the industrial development of our State. There are various factors which govern the overall growth of the industry. Sir, it is true that so far as the development of the industries are concerned, since after independence considerable progress has taken place, and, I would like to apprise the Honourable Members that against the number of 700 small scale units in the State, to-day in 1975, we have got as many as 5340 small scale industrial units, and the output or the production value of these units are in between 35 to 40 crores and as many as about 23,000 people as workers are employed in these different units. Sir, various points have been raised in course of the discussion. But I would only like to pin-point something which basicall govern the problems of industrial development of our State. It has been said in the House on earlier occasion also and I think that though repetation, it is none the less essential that in the interest of knowing the problems of the industrial development of the State we should re-discuss and try to solve our problem. Sir, in the interest of inflow of raw materials as well as for outflow of the finished products, the transport system is very much essential. But unfortunately there are various short comings in that respect. For this reason, Sir, many of the industries though they come up, ultimately they suffered because of the problem of transport. Over and above that, the question of internal communication is also very important because the linkage between the raw materials market and also the industries which envisaged that there should be adequate facilities for transport internally also. Sir, to oviate all these difficulties and

been enunciated by the Government of India which have been implemented since few years back. This scheme is known as the transport subsidy scheme, for the raw materials that is coming to our State as well as for the outgoing finished products, that is going outside the State. According to this scheme an industry is given 50% of the transport cost as subsidy from Siliguri Railway station in North Bengal to and from where the industry is located within the State both in respect of raw materials and finished products. We have allowed transport subsidy amounting to about Rs. 1,74,000. Such subsidy is wholly borne by Government of India. Another important problem that has been mentioned by the Honourable Members is the problem of marketing the finished products. That is a very serious problem no doubt and because of transport bottleneck the marketing of our finished products of the medium or large scale industries are very much suffering. That is rather a very difficult problem for the industries to compete outside the State. Sir, to assist industries in marketing their products to whatever extent possible, Government under store purchase rules have registered 74 small scale units and last year have purchased goods worth 4 crore 50 lakhs from these small scale units. In addition that transport subsidy is also admissible to them. The question of power is also another important problem for which the Honourable Members have amply discussed. I need not go into details on this point. It is a fact that there is shortage of power for which also our industries are equally suffering, but I am expecting that we shall be able to adjust ourselves the power shortage. Another defect that has been pointed out is about non-availability of technical know how in this State, and so far

as the Industries Department is concerned, steps of different kinds have been taken on this, that is, training of personnel in different trades and subjects. In the small scale sectors as many as 130 persons have been trained and in other sector as many as 202 persons have been trained out of which a large number of them have been employed. Another point has been made by my friend Shri Das that so far as the training is concerned, the stipend that is paid to the trainees is meagre; for his information I can say that we have a proposal for enhancing it since alongwith the increase in the cost of living, there is a need for increasing the amount of stipends to the trainees who are undergoing training in different industries. Sir also the problem of the deficiencies of capital has been raised. It is true that investment from the private capital in the past were negligible and therefore in the State sector we had to go in a big way for the purpose of establishing industries, and for that purpose the Assam Industrial Development Corporation had been set up. Assam Industrial Development Corporation is setting up Assam petro-chemicals at Namrup. It is likely to come into production by the end of May. The Cachar Sugar Mill at Chargola is expected to come into production by November, 1976. The Fertilchem producing granulated fertilizer has already come into production. Rice bran oil mill at Rowta that is also expected to come into production by the end of April. Sir, in addition to that, in the small scale sector, for industries set-up by the entrepreneurs, steps have also been taken to help them partially with finance so that the dearth of capital does not stand on the way of the industrial development of the State. Sir there is a provision for offering seed money so that they

can with the seed money approach the bank for finance. Uptill now 54 units have been given Rs. 5 Lakhs in order to avail 31 Lakhs from the banks for their finance. Sir, in addition to that in order to encourage industries to come up in the State, considering Assam as a backward State, Government of India has also offered capital subsidy, and an industry with a capital investment of Rs. 1 crore would be eligible to get to the extent of 15% or Rs. 15 lakhs as capital subsidy; Sir, in this way last year and this year to 17 units Rs. 81 lakhs and odd has been given as capital subsidy. In addition to that, in order to facilitate the working and coming up of the industries we are providing machinery on hire purchase system, and since 1972-73 till today as many as 121 units have been provided with hire purchase machinery amounting to about Rs. 31 lakhs, and out of these 121 units 90 units are going into production and they are employing about 600 persons. Sir, in addition to that there is also a provision for share participation in different units that may be coming up. Sir, the honourable member from Bilasipara and other honourable members have raised a basic issue regarding the approach that is to be taken in respect of the industries of the State. It has been alleged that Government is not taking a firm decision whether priority is to be given to public sector or private sector or cooperative sector or joint sector. Sir, you are aware that private capital has been shy to come here in the past and the position has not vitally changed even today. Lately we have noticed an inclination on the part of the private capital to come for investing in new industries to be set up in our State ; this is an welcome sign. Sir, our basic approach is like this. So far as industries based on agricultural products are concerned, to the extent it is possible it should be in the

public sector or under the management of the State. Why we have been taking this line is- (1) that this is directly related to the economy of our poor peasants and therefore, under no circumstance we can allow any private party or we can afford a situation to go on by which a private entrepreneur may have a handle to exploit our poor cultivators. Therefore, so far as the agrobased industries are concerned, we would like as far as possible, to be under the State sector ; but so far as the other industries are concerned, based on mineral resources or forest based industries I think if industries come up and at the same time they guarantee to employ our indigenous people in that case we have got no hesitation in allowing them to set up industries here. The Assam Industrial Development Corporation has been getting licences for several industries particularly based on coal or gas etc. or based on the by products from the Bongaigaon refinery. Sir, if any private party is interested in coming we would not be hesitant to allow such parties even though the licence has been obtained by the Assam Industrial Development Corporation. The basic reason for this is that today we have got difficulties in respect of having appropriately qualified persons to man sophisticated industries like carbon black, high density polythene pipe from gas and the like. Therefore we would like to have private entrepreneurs who have got the know how and ability and if they set up industries they will naturally be welcome. We will not hesitate to accomodate them within our State. That being the basic approach I feel that private enterprise who were so long shy to come, will be interested to come to our State more and more. Sir, one thing is said regarding consumer based industries. It is true that we should go in a big way for consumer based industries so that whatever items are required

for consumption in our State and the north eastern region, can be produced here. This is the suggestion honourable members have put of ; but at the same time they stand the danger of facing competition from outside manufacturers which our small scale industries are facing today and even in the past they were facing it. Of course nothing can be predicted about the future. At the same time the question of marketing is surely to be considered very seriously because without marketing even if you set up industry it will simply suffer loss. Therefore, we would like that whatever consumer goods are required in this north eastern region are produced here. Even by importing raw materials or taking raw materials from outside also it may be possible for an industry to thrive basing on the local market. But I do not know how it will be possible for us or the State Government to prevent altogether the incoming of goods from manufacturers who are located outside the State. This is a very big and serious problem no doubt. I do not know whether we can find out any other way by which we can put a restriction for incoming goods just in order to protect the industries that may come up in the consumer item sector in the State. Sir, honourable member Shri Bora from Golaghat has raised the issue as to why the Government is not taking the policy of decentralisation of industries, particularly he was mentioning about this sugar industry and he feels we can have more sugar industries. We have no difference with him to encourage sugar industries in small scale sector also. Assam Hills Small Development Corporation, has set up a Khansari in Mikir Hills and if more come up we shall not hesitate to extend possible help. He has suggested for setting up of a Khansari Mill in his area which is within the oper-

ation area of Dergaon co-operative sugar Mill at Baruabamungaon. Its daily crushing capacity is about where there is already a large scale 1000 tons per day. Sir, to my information the mill is handicapped to utilise its full crushing capacity due to shortage of raw materials. Sir, if this mill is struggling for raw materials and if we encourage more mills to start there, both will have to suffer. This is a crucial issue before us. Therefore, we shall have to plan in such a way that setting up of an industry does not kill another. We agree to his approach that agro-based industries should be decentralised. But none-the-less it is to the interest of the existing industry that all connected issues are adequately consinered. Sir, another Honourable Member from Dergaon has raised few points. He was referring to one particular entrepreneur from Dergaon who had been refused a loan from Bank. Of course, there is no Unit of Bank near Dergaon and probably he could not get the loan. But it has been referred to the Assam Financial Corporation and probably they will look into it. We will also see that something is done in this regard. He has also referred about the artisans in Sarthebari, who are stated to be suffering from raw materials and from other facilities. I am glad to inform the Honourable member that so far Sarthebari artisans are concerned, we have set up a common service centre and that will be operating very soon and I hope this arrangement will help the artisan there effectively.

Sir, Honourable Member Shri Roy Pradhani has mentioned about apathetic attitude of our people towards industrialisation. Sir, I do not know whether I can fully agree with him. It is true that while there is an urge for industrialisation, at the same time the ways in which they are to approach the whole issue are not very clear. In this case they have not been able to push ahead with as much speed as it ought

to have been done. But, none-the-less, Government will offer help to the entrepreneurs in this respect as it may be possible for the Government. Sir, Honourable Member Mr. Roy has made an allegation that even a good industry like tea, whenever it is taken up by the Government becomes bad or a losing concern. Sir, I would like to apprise the member about the working of the Assam Tea Corporation I will deal with only a few salient points. Sir, the Assam Tea Corporation has been managing 17 gardens of which 8 are owned by them and 3 they are yet to be owed and 6 sick gardens they are managing the total tea area of the Corporation owned gardens is 3168 hectares, and area of sick gardens 1836.5 hectares. The Honourable Member may be aware that sick gardens, management of which were taken over by the corporation were closed and were in a very bad shape before the Tea Corporation took over. These sick gardens taken for management by the Tea Corporation are Letekujan, Missamara, Negheriting, Rongamati, Bidyanagar and Mandakata. So far as the working result of the last year is concerned, all these 6 gardens have shown profits. Letekujan Tea Garden showed a profit of Rs. 39,000, Missamara Rs. 1,25,000, Negheriting Rs. 192,000 Rongamati Rs. 39,682 and Bidyanagar about Rs. 39,439, Mandakata Rs. 28,37, and in overall the Tea Corporation earned a profit of Rs. 73 lakhs before deduction of income tax, agriculture tax etc. in 1974 from the tea gardens they managed, and during the current year including the new gardens purchased the Corporation's profit will be about Rs. 74 lakhs. This, I may say, is a good performance of the Assam Tea Corporation. Therefore, I cannot agree with the contention of the Honourable Member that whenever the Government takes over anything it goes sick and management becomes bad and goes worst. I am afraid that

cannot be accepted. I have already indicated by figures of profit and the position of the sick gardens which have in the meantime much improved. Sir, there are other units that are managed by the Assam Industrial Development Corporation which were closed. We hope by the passage of time we shall be able to re-establish them fully, Sir, Honourable Member from Bilasipara has suggested for machine building industry and in this I have no hesitation in agreeing with him. As is known to the Honourable member so far as machine building industry is concerned, it is a heavy capital intensive industry.

Never-the-less we are in touch with the Hindusthan Machine Tools Ltd. to come and set up industries in our State also. Honourable Member from Dhing who has also participated in the discussion has spoken about the rigidity of the banks in helping local entrepreneurs. Sir, I do not hold a different view, but one thing is to be appreciated that till the other day before the Banks were nationalised these were managed by private concerns on commercial line. After nationalisation their role has changed. Though the Banks have been nationalised, the personnel who were managing the Banks before nationalisation have not changed and they have not been able to overcome the legacy of their commercial attitude which they had in the past. Honourable Member, Shri Khound, has also raised certain important issues. Sir, I quite agree with him that only by going for rural industries the economy of the State can be changed. He has also very seriously referred to the fact that in the name of industrialisation some people want to exploit the people with a chauvanistic attitude, and that such attitudes are to be completely discarded. Sir, this attitude should not be encouraged at all. If such attitude prevails capital investment from out-

side the State would be shy to come, at the same time technical personnel and technical know-how which we are thinking of obtaining from outside will be shy to come. Sir, I have already enunciated the approach we are taking in respect of industrialisation of our State. It is to be a mixed one. We cannot say that it will be wholly in the public sector or wholly in the private sector. So far as industries which consume raw materials produced by our poor peasants, we would naturally like to take them up in the public sector. So far as other industries are concerned, we have no hesitation in leaving them to the private sector. I do not say that the private sector will be completely eliminated in agro-based industries. That is not our idea, but as far as possible we would like to retain it in the public sector. This has become necessary because on the one hand we want the pace of industrialisation to be quicker, and on the other hand we are suffering a great deal from dearth of finance. Though we have several industries in the public sector for which Letter of Intent and licences have been received, because of the dearth of finance it has not been possible for us to go ahead. The approach we have taken is that where ever we have invested substantial amounts, they must go into production as soon as possible so that the money invested could be fruitfully utilised and bring results quickly. As regards the industries for which we have received Letter of Intent and licences and for which we have already applied to financial institutions for finance we will naturally have to wait because if we scatter whatever finance is available in all the industries for which licences have been received we will be simply scattering money and will not achieve any positive result as we cannot bring them to the production. Therefore, in view of the financial position, we

have to adjust the finance according to the urgent need of some on-going industries.

Sir, it will not be possible for me to cover all the points that have been raised by the Honourable Members, but I would like to reply to a few. Sir, in respect of development of industries, our emphasis is mainly in the small scale sector. Why we should go for small scale industries in a big way and why it is necessary, such things have been enumerated by Honourable Members. The advantages of small scale industries are—it is labour intensive, relatively simple techniques and relatively small investment. Sir, we have been exactly following this in our approach. Sir, I have already stated that in an industry a basic issue is the saleability of the products ; if the products cannot be sold the industry cannot survive. Therefore, we have lately adopted a policy of establishing ancillary industries to big industries so that a ready market can be assured. For that purpose we have constituted Ancillary Committees of bigger units, viz. with Fertiliser Corporation at Namrup, O.N.G.C. etc. These Committees will find out what ancillary industries could be located near about ; and young entrepreneurs would be induced to set up industries near about so that they can have a ready market. Similarly in consultation with the Railways, since railways require huge quantities of spares, we are trying to set up ancillary industries. That is the approach we have taken in respect of establishing ancillary industries tagged with the mother units. Sir, we hope that with this approach of ours, we shall be able to do some justice in respect of encouraging the new industries in our State both medium and large scale. Sir, I have already stated in course of my reply that main hurdle in respect of setting up of both medium and large scale industries in the State on important reason is the transport bottleneck. It is

difficult to bring the raw-materials at economic cost from outside because of the transport bottleneck. For the same reason it is also difficult for our finished goods to compete the market outside the state. Therefore, our produces should be based on locally available raw-materials. If we cannot compete the market because of all these difficulties, then it will be of no use to set up such industries. So we are now encouraging more to set up industries mainly based on the raw-materials available in the State. Probably, the Honourable Members know that so far as the Plywood Industry is concerned, our State occupies an unique position compared to the other parts of the country. Sir, our Plywood Industry is based on the raw-materials available in our State. Therefore, our finished products can very well compete the markets outside the State. We all know the fact that our State produces about 65% of India's total plywood production and it not only caters to the need of the different parts of our country—but it also caters the need in the foreign market. It is being exported to Middle East, America, Eastern European countries and Canada also. If we can produce goods based on our locally available raw-materials, then we shall be able to compete the markets outside the State very easily. We can also compete the foreign markets very well. Now, we are examining the feasibility to set up electronic industries through small scale entrepreneurs. For that we are in close contact with the Electronic Commissioner of India. We have decided to include the top man of this unit to our Committee for advice. He is agreeable to our proposal. Now, Sir, with the expert advice we shall decide as to what kind of products we should go for manufacturing in respect of Electronic components. Sir, I hope it will also give some employment opportunity to our young

people in future. Over and above this, we have encouraged entrepreneurs to set up industries based on urea formaldehyde moulding powder that will be produced by Namrup Petro Chemical Complex. Items like electrical switches and other electrical accessories, saucers and utensils may be some such products they may be produced by such industries. Managing Director of A.S.I.D.C. has been sent to visit industries of this nature and has been selecting entrepreneurs for arranging training for them. 16 entrepreneurs have been selected for this purpose and we have also decided to give them training. We hope we shall be able to help them with necessary machineries provided they are serious in setting up such industries in the State. Sir, Honourable Members have also mentioned very seriously about the industrialisation of the State. It is not only a question of capital or technical-knowhow. But it is something more. It is not only one man's task or the task of the department alone. The problem of people's attitude and leadership is equally important. Sir, the leaders in the field have to play an important role in the industrialisation of our State. Unfortunately we do not have adequately enough selected lands to make readily available lands to willing entrepreneur for setting up of industries. To partially meet this situation we are endeavouring to acquire lands in almost all the important places of the State so that when any industrialist approaches for setting up of any industry, we are able to provide them the lands and other necessary infra-structure. We have decided this just to attract the industrialists to set up industries in our State. In this way, Sir, we are trying to industrialise our State. Now, it is not possible for me to reply to all the points raised in the House in connection with these grants. Therefore, Sir, with these words I will request the Honourable Members to withdraw the Cut Motions.

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিব খুজিছো। মন্ত্ৰী মহোদয়ে কলে যে ৰুগ চাহবাগিচা বিলাকত চৰকাৰৰ পৰিচালনা ভুল হোৱা নাই বা লাভো হৈছে। সেই কথা মানি লৈ আমি মেম্বাৰসকল এই কাৰণেই উদ্ভিগ্নতা হৈছো যে মৰুচৰ বা পৰিশ্ৰমৰ পৰা যিখিনি উৎপাদন হৈছিল সেইখিনি মালিক সকলে খালে। আৰু তেখেত সকলে এই চাহ বাগিচা বিলাকৰ উৎপাদন কৰা কাৰ্যকালত দেউলীয়া হোৱা নাছিল। আৰু এনেকুৱা ৰুগ বাগিচাকে আমি মূল্য দি কিনিব লগা হ'ল। লাভ হোৱাৰ সম্ভাৱনা থকা সত্ত্বেও তেওঁলোকে কিয় নচলালে? গতিকে এইটো এটা অৰ্থনৈতিক বা ৰাজনৈতিক বিষয়বস্তুৰ কথা এই বিষয় আমাৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ সিদ্ধান্ত কি জনাব লাগে?

শ্রীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায়প্ৰধানী : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে প্ৰায় ৪২ লাখ টকা লাভ হব। মই কব খুজিছো যে এই ৰুগ চাহবাগিচা বিলাকত কিমান টকা ইষ্টাৰিচমেণ্টত বা ঘৰ আদি বন্ধাত খৰচ হ'ল? এই কথা চিন্তা কৰি লাভটো উলিওৱা হৈছে নে কেনেকৈ উলিয়াইছে। কাৰণ ৰুগ বাগান বেডিমেত অৱস্থাতে কিনা হৈছে?

শ্রীনগেন বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা কেইটামান উত্তৰ পালো যদিও দুটামান পোৱা নাই। এইটো হৈছে গুৱাহাটী ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ষ্টেটত দুবছৰ মান আগতে বন্ধুক নিৰ্মাণৰ ক্ষেত্ৰত কিবা এটা কেলেংকাৰী হৈছিল আৰু এই কথাটো কাগজে পত্ৰই উঠিছিল। ইয়াৰ ফলাফল কি হ'ল এইটো কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে কোৱা নাই। আৰু এটা কথা হৈছে ষ্টীল ওৱাৰ্থ কোম্পানী সম্পৰ্কত মই কব খোজো যে এই বস্তু বিলাক গুৱাহাটী আৰু তিনিচুকীয়াও বেলেগে বেলেগে নিৰ্মান কৰিছে এতিয়া ডাঙৰ ডাঙৰ পুঁজিপতি সকলৰ লাজ ভাঙিছে। তেওঁলোক আনাৰ ইয়ালৈ আহিবলৈ বিচাৰিছে। গতিকে তেওঁলোক অসমলৈ আহিবলৈ কিবা লাইচেন্স দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি?

শ্রীআবুল হুচেইন : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মূলধন যোগাৰ কৰাৰ সম্পৰ্কত আৰু আমাৰ নগৰৰ বিঙত যিটো 'গাৰ্ডবৰ্ড' ফেক্টৰী স্থাপন হোৱাৰ কথা আছিল সেইটো কেতিয়া শেষ কৰিব?

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ (মন্ত্ৰী) : মাননীয় সদস্য দুগৰাকীয়ে 'চিক টি গাৰ্ডেন' সম্পৰ্কে যি কথা তুলিছে সেই সম্পৰ্কত কওঁ যে, এই বাগিছা বিলাকৰ মালিক আছে আৰু যিহেতুকে এই বিলাক অচল হৈ আছে সেইকাৰণেই 'টি কৰ্প'ৰেশ্বন'ক এই বিলাক চলাবলৈ দিছে। যিহেতু শ্ৰমিক সকলৰো অহায়ে চৈছে গতিকেই এইবিলাক চলোৱাৰ দায়িত্ব দিছে। সকলক নিয়োগ কৰা হব। সেই কাৰণেই বাগিছা বিলাক চলোৱাৰ দায়িত্ব দিছে।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : মালিক সকলে কমিশ্বন পাবনে নেপায়?

শ্রীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : মেনেজমেণ্টৰ খৰছ পাতি ভাগ কৰি যদি লাভ-লাভ কিছু থাকে তেতিয়াহলে, যিটো পাব লাগে সেইটো পাব। তাৰ পিছত বন্দুকৰ কোণ্ডাৰ সম্পৰ্কীয় কথাটো অনুসন্ধানত আছে। সোনকালেই তাৰ ব্যৱস্থা লম। 'ষ্টীলছ ওৱাৰ্থ কোম্পানী'ৰ বিভিন্ন ব্ৰান্স তিনিচুকীয়া, গুৱাহাটী আৰু তেজপুৰত আছে।

শ্রীনগেন বৰুৱা : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বেলেগ বেলেগ মানুহৰ নামত থকাটো জানেনে?

শ্রীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : সেইটো নেজানো। একেটা নামতে কাম কৰি আছে। মই সেইটো জানো। তাৰ পিছত লাইচেন্স পোৱাৰ ক্ষেত্ৰত যিটো কৈছে সেই সম্পৰ্কে শেহতীয়া খবৰ মোৰ হাতত নাই—লাইচেন্স পোৱা নোপোৱাৰ ক্ষেত্ৰত। তাৰ পিছত বজাইগাওঁ বিফাইনেৰিৰ সংক্ৰান্তত উদ্যোগ কৰাৰ কাৰণে 'এপ্লাই' কৰা কথাবোৰো মই জানো। গোটেই কথা বিলাক বিশেষকৈ টকা যোগাৰ কৰাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব। তাৰ পিছত উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ আচল উদ্দেশ্য হৈছে বিনিয়োগ কৰা টকাখিনিৰ পৰা যাতে সোনকালে উৎপাদিত বস্তু পাই তাৰ জৰিয়তে সেই টকাৰ মুম্বাফা বাহিৰ কৰিব পাৰোঁ। নহলে বহুদিন ধৰি যদি টকাকেই খটুৱাই থকা হয় তেতিয়াহলে, গছতকৈ গজালি ডাঙৰ হব। তাৰ পিছত অৰ্থনৈতিক দিশৰ পৰা টকা-পইছা কেনেকৈ যোগাৰ হব সেইটো কোৱাটো টান। তথাপিও চেষ্টাত আছে।

Mr. Deputy Speaker ; I put the cut motions. There are three cut motions relating to Grant No. 79,81 and 102 moved by Shri Soneswar Bora.

(to Shri Soneswar Bora) Do you like to withdraw the cut motions ?

Shri Soneswar Bora : No.

Mr. Deputy Speaker : I put the cut motions to vote cut motions are lost. There are two cut motions relating to Grant No. 79 and 103 moved by Shri Dulal Chandra Khound. As the Honourable Member is absent the cut motions are deemed to be withdrawn.

Now I put the Grant Nos. 79, 81, 100, 101, 102, 103, 123, 124 and 125. (Grants were passed)

Shri Sarat Chandra Sinha, (Chief Minister) : Sir, I beg to

move the Grant Nos. 15, 16, 24, 28, 33, 34, 68, 93, 1 and 2.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani : I move the cut motions. That the total provision of Rs. 1,39,28,000 under Grant No. 16, Major head "253-District Administration," at pages 122-129 of the Budget Volume I, be reduced to Re. 1, that is the amount of the whole grant of Rs. 1,39,28,000, do stand reduced to Re. 1.

Grant No. 24 : That the total provision of Rs. 1,03,000, under Grant No. 24, Major head "265-Other Administrative Services (1) Vigilance and Special Commission of Enquiry," at pages 219-221 of the Budget Volume I, be reduced to Re. 1, that is, the amount of the whole grant of Rs. 1,03,000, do stand reduced to Re. 1.

Shri Giasuddin Ahmed : Sir, some members have struck off 'to' and some members have struck off 'by'.

Shri Mohammed Umaruddin (Minister) : The meaning of sentence is different.

Mr. Deputy Speaker : It is given in our Rules and procedure.

Shri Kabir Chandra Roy Pradhani : That the total provision of Rs. 3,62,800, under Grant No. 93, Major head "484-Capital outlay on Urban Development-G-Assam Capital Construction" at pages 1089-1095 of the Budget, Volume II be reduced to Re. 1, that is, the amount of the whole grant of Rs. 3,62,800, do stand reduced to Re. 1.

শ্রীসোণেশ্বৰ বৰা : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বাজেটৰ দাবীৰ প্ৰথম খণ্ডৰ ১০-১৪ পৃষ্ঠাত ১১৩ মন্ত্ৰী পৰিষদ শিতানৰ দুই নম্বৰ মঞ্জুৰীৰ বাবে কৰা দাবীৰ ১৬,৮১,৫০০ টকা ৬০০০০০ টকাৰে হ্ৰাস কৰা হওঁক অৰ্থাত্‌ সমুদায় মঞ্জুৰীৰ ১৬,৮১,৫০০ টকা ৬০০০০০ টকাৰে হ্ৰাস কৰা হওঁক।

Deputy Speaker : All the cut Motions were moved.

শ্রীকবির চন্দ্ৰ বায় প্রধানী : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই জিলা

প্রশাসনৰ হিচাবত যি টকা ধৰা হৈছে, সেই মঞ্জুৰীৰ ওপৰত অহা কৰ্ত্তন প্রস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি কৰ্ত্তন প্রস্তাৱটোৰ পক্ষে মই কবলৈ বিচাৰিছোঁ যে আজি এই জিলা প্রশাসন কাৰ ওপৰত প্রশাসন কৰা হ'ব, জিলা বাসীৰ ওপৰতেহে। আজি জিলা প্রশাসনৰ নামত যে ইমান বিলাক বিভাগ আছে সেইবিলাকৰ লাইন ধৰিলে কেতিয়াও শেষ নহ'ব। আগতে জিলা প্রশাসন আছিল বেলেগ কথা আৰু তেতিয়া এই জিলা বিলাকৰ পৰিসৰ সৰু আছিল কিন্তু আজি একোখন জিলাৰ পৰিসৰ ইমান বাঢ়িলে যে ভাবিব নোৱাৰি আনহাতেদি প্ৰতিখন জিলাতে যি ভাবে জনসংখ্যা বাঢ়িব লাগিছে তালৈ চাই মাত্ৰ এজন উপায়ুক্তৰ কাৰণে ইমান বিলাক কথাৰ প্ৰতি ধ্যান ৰখাতো প্ৰকৃততেই অসম্ভৱ হৈ পৰিছে। গতিকে আজি এই জিলা বাসীৰ যদি প্ৰকৃততেই কিছুমান কল্যাণমূলক কাম কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে তেতিয়াহলে ইয়াৰ পৰিসৰ নিশ্চয় কমাব লাগিব। আজি চাওক কেৱল কামৰূপ জিলাতেই প্ৰায় ২৮ লাখ লোকে বসবাস কৰিছে আৰু গোৱালপাৰা জিলাত ২২ লাখ ঠিক তেনেদৰে আন আন জিলাতো যথেষ্ট সংখ্যক লোক আছে গতিকে তেনে ক্ষেত্ৰত এজন উপায়ুক্তই এই জিলা বিলাকৰ বিভিন্ন সমস্যালৈ চাই জিলা প্রশাসনৰ তলতীয়া কৰ্মচাৰী, চাৰ্কোল অফিচাৰ, এচ, ডি, চি সকলোকে চুপাৰভাইজ কৰাতো সম্ভৱপৰ নহয়। গতিকেই এনেবিলাক ক্ষেত্ৰত তলতীয়া কৰ্মচাৰী সকলৰ মাজত নানা ধৰণৰ খেলিমেলি হোৱা দেখা যায়। আজি গাঁৱৰ প্ৰত্যেকজন মানুহে তেওঁলোকৰ বেদনাৰ কথা উপায়ুক্তক কবলৈ কোনো সন্দিগ্ধ নাই। আজি ৰাজহৰ ক্ষেত্ৰতেই চাওক এনেকুৱা এখন জিলা নাই য'ত এই চাৰ্কোল অফিচাৰ বা এচ, ডি, চিয়ে খেলিমেলি কৰা নাই। অসমত এনে এটা চাৰ্কোল নাই য'ত টকাৰ গোলমাল হোৱা নাই, বহু ক্ষেত্ৰত দেখা যায় চাৰ্কোলত টকা দিছে কিন্তু সেই টকা য'ত জমা হ'ব লাগে তাত হোৱা নাই, সেই টকা-পইচাবোৰ ট্ৰেজাৰীত জমা নহয়। ইয়াৰ ফলত আমাৰ দুখীয়া ৰাইজে ভুগিব লগীয়া হৈছে। সাধাৰণতে দুখীয়া মানুহবোৰে টকা-পইচা যিবিলাক ৰাজহৰ নামত দিব লগীয়া হয় সেইবিলাক থিক মতেই দিয়ে কিন্তু সেই টকা য'ত জমা হ'ব লাগে তাত জমা নহয়, সেই টকা আন কোনোবাই আত্মসাত কৰি ৰহি থাকে। কিন্তু সেইবিলাক বিষয়ে তদাৰক ততালিকে নকৰাৰ কাৰণে কেচবোৰ পুৰণা হৈ যায় আৰু কোনো সময়ত ধৰা পৰিলেও সেই টকা খোৱা মানুহজনে আত্মহত্যা কৰে ফলত সেই টকা খিনি আৰু পোৱা নাযায়। সেইকাৰণে আজি জিলা বিলাকৰ প্রশাসনৰ পৰিসৰ ইমান বাঢ়িছে যে আমাৰ যিবিলাক মহকুমা আছে সেইবিলাকৰ প্ৰতি খন মহকুমাকে এখন জিলালৈ ৰূপান্তৰ কৰিব লাগে। তেতিয়া আমাৰ প্রশাসন বিশেষকৈ জিলা

ভিত্তিত কিছু নিকা হব। তাৰোপৰি আজি উপায়ুক্তজনৰ তলতেই চাপলাই আৰু 'এলোটেমেন্ট' ইত্যাদি বিষয়ে তদাৰক কৰিব লগীয়া হয়। পৰিবহনৰ গাড়ী বিলাকো অহা যোৱা কৰা ইত্যাদি কথাবিলাকো উপায়ুক্তৰ তলতেই চলে, এজন এক্সিকিউটিভ মেজিষ্ট্ৰেটৰ তলতেই এই গাড়ী বিলাক ভাল ধৰণে চলা ফিৰা কৰা হৈছে নে নাই বা লাইচেন্স ইত্যাদি থিক মতে মেইনটেইন কৰা হৈছে নে নাই সেইবিলাক চোৱা হয়, তেখেতেও অইন দিনা সুবিধা নোহোৱাৰ কাৰণে বৰিবাবেহে এই কামত হাত দিয়ে, গতিকে বৰিবাবৰ বাদে বা শনিবাবৰ আবেলি বাদে যিমান বিলাক অপকৰ্ম কৰিব লাগে সেইবিলাক ড্ৰাইভাৰ বা মালিক বিলাকে কৰে। সেইকাৰণে দেখা যায় এই প্ৰশাসন যন্ত্ৰটোৱে থিক মতে কাম বিলাক কৰিব পৰা নাই, গতিকে প্ৰতি দিনেই যদি এই জিলা প্ৰশাসনৰ ওপৰত চুপাৰভাইচ কৰিবলৈ সুবিধা হ'লহেঁতেন হেতিয়াহলে তাত শৃংখলা লাগিলেহেঁতেন আৰু কামৰো একিচেলনী বাঢ়িলেহেঁতেন। এজন ক'অপাৰেটিভ চেক্ৰেটাৰীয়ে ২৭ হাজাৰ টকাৰ দিফালকেশ্বন কেচত পৰাৰ ভয়ত তেওঁ আত্মহত্যা কৰিলে, অথচ তাৰ আগতে আন এজনে চহী কৰি সকলো কাগজ-পত্ৰ লৈ ললে, কিন্তু তাৰ কোনো একাউণ্ট পত্ৰ থিক নাছিল। এজন ভাল এম, এ পাচ কৰা লৰাই এনেবিলাক কাৰণতে আত্মহত্যা কৰিলে, এইবিলাক কিয় হৈছে, জিলাধিপতিৰ পৰা ভাল ধৰণে এইবিলাক বিষয়ত চুপাৰভাইচ কৰা হোৱা নাই। গতিকে আজি জিলা প্ৰশাসনতো নিকা কৰাতো অত্যন্ত আৱশ্যক হৈ পৰিছে।

সেই কাৰণে অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি দেখা যায় যে জিলা প্ৰশাসনৰ ক্ষেত্ৰত এজন মাত্ৰ ডি-চি আছে যদিও সকলো বিলাক ক্ষেত্ৰতে নজৰ দিবলগীয়া হয়। ছাত্ৰৰ বৃত্তিৰ ফালেও চাব লাগিব। বেভিনিউ বিভাগৰ কাম-কাজ বিলাকো চাব লাগিব, আন আন বিভাগ সমূহৰ কাম কাজো চাব লাগিব। বাইশ পঁচিশ লাখ মানুহৰ সমষ্ট দায়িত্ব তেওঁৰ ওপৰত থকাৰ উপৰিও বিভিন্ন বিভাগ সমূহৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব জিলা পৰ্যায়ত কেৱল ডি-চি জনৰ ওপৰতেই হস্ত আছে। আচলতে সুশাসন পাবলৈ হলে জনসংখ্যা আৰু এৰিয়া কমাই দিয়া উচিত হব। তেতিয়াহলে জিলাধিপতিৰ দায়িত্ব কিছু কমিব আৰু দুৰ্নীতি হবলৈ বেছি সুযোগ নাপাব। জিলা-ধিপতিয়েই জুডিচিয়েল মেজিষ্ট্ৰেট হোৱা কাৰণে বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা বাইজ আহে কিন্তু কোৰ্টলৈ আহি অনাথ লোকৰ দৰে ঘূৰি ফুৰিব লাগে। কিয়নো এজন মাত্ৰ মানুহ কেতিয়া ক'ত বাস্তৱ থাকে তাৰ কোনো ইয়ত্তা নাই। ফলত দিন দিয়া স্বত্বেও ঠিক মতে আহিব নোৱাৰে আৰু ফলত বাইজে দুৰ্ভোগ ভুগিবলগীয়া হয়। কেতিয়াবা কেতিয়াবা এক্সিকিউটিভ মেজিষ্ট্ৰেট পঠিয়াই দিয়ে যদিও সেই সময়ত বাইজ অহাৰ

সুবিধা নাই। এনে অৱস্থাত বহুত বিলাক কেচ পৰি আছে। ক'ত মানকাচাৰ, ক'ত ধুবুৰী, ক'ত বিজনী আৰু ক'ত দুখনৈ আছে, এই বিলাক কাৰণেই বহুত অসুবিধা হৈছে। গতিকে এইবিলাক কথালৈ লক্ষ্য কৰি প্ৰশাসনীয় ইউনিট বিলাক জিলা গোটতকৈ আৰু সৰু কৰা উচিত। আগতে অৱশ্যে উন্নয়নৰ কাম কিছু কম আছিল। সেয়েহে আগৰ জিলা বিলাকৰ কেৱল প্ৰশাসনীয় কাম বিলাক ডি-চি জনেই চলাব পাৰিছিল কিন্তু এতিয়া ডেভেলাপমেণ্টৰ কাম বেছি হল আৰু ফলত এজন মাত্ৰ জিলাধিপতিয়ে গোটেই জিলাখনৰ প্ৰশাসনীয় কামৰ উপৰিও ডেভেলাপমেণ্টৰ কাম বিলাক সূচাৰুৰূপে চম্ভালিব পৰা নাই। এতিয়া চাৰিওফালে বিভাগ হৈছে আৰু সেই বিভাগ বিলাকৰ নানান উন্নয়নৰ কামত ডি চি জন ব্যস্ত থাকিব লগীয়া হয়। আয় ব্যয়ৰ উপৰিও বাজহ বিভাগৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আটাইবোৰ চৰকাৰী বিভাগৰ কামবিলাক পৰ্য্যবেক্ষণ কৰিবলগীয়া হোৱা কাৰণে নিশ্চয় চোকা নজৰ ৰাখিব নোৱাৰে কাৰণেই দুৰ্নীতি সোমোৱাতো স্বাভাৱিক। গতিকে প্ৰশাসনীয় জিলা গোটৰ আকাৰ কিছু কমাই অথবা বিভিন্ন বিভাগৰ দায়িত্বৰ পৰা ডি-চি জনক কিছু সকাহ দি যাতে অভাৱ বাৰ্ডেন হব নালাগে তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি এই বিষয়ত চিন্তা কৰিবলৈ চৰকাৰৰ ওচৰত পৰামৰ্শ আগবঢ়াই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, জিলা প্ৰশাসনৰ সম্পৰ্কে মাননীয় সদস্য শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী ডাঙৰীয়াই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰি যি কেইটা কথা কলে সেই কথা কেইটা অলপ প্ৰনিধানযোগা বুলি মোৰো মনে ধৰে। আজি জিলাখনৰ জনসংখ্যা যি দৰে বৃদ্ধি হব ধৰিছে সেই ফালৰ পৰা চালে দেখা যায় আগতে কম জনসংখ্যা থকাত জিলা এখনৰ কাম কাজ এজন ডি-চিয়ে চোৱা চিন্তা কৰাত বিশেষ এটা অসুবিধা হোৱা নাছিল। তেতিয়া ডি-চি সকলে সামান্য কেইটামান কথাৰ প্ৰতি কেৱল চকু দিব লগীয়া হৈছিল। কিন্তু আজি কল্যাণকামী ৰাষ্ট্ৰ এখনৰ তেনেকুৱা উন্নয়নমূলক আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ যাওঁতে বহুত বৰকমৰ দায়িত্ব আজিৰ ডি-চি সকলে লবলগীয়া হৈছে। তেওঁ অকল ডি-চিয়েই নহয় তেওঁ ডিষ্ট্ৰিক্ট মেজিষ্ট্ৰেটো, ইফালে কালেক্টৰ, ইফালে ডি-চি আনহাতে আকৌ ডি-চি হিচাবে কৃষি বিভাগ, বাজহ বিভাগ, ভেটেৰিনাৰী বিভাগ এই সকলো বিলাক বিভাগ চোৱাৰ উপৰিও ৰিলিফৰ সকলো কামৰ দায়িত্ব তেওঁৰ ওপৰতেই অৰ্পিত হয়। বাজহ বিভাগৰ কথা বতৰা বিলাক চাব-লগীয়া হয়, এনেকুৱা এটা কামৰ বাৰ্ডেন পৰে কেতিয়াবা কেতিয়াবা চম্ভালিবলৈ টান হৈ পৰে। সকলো বিলাক কামৰ কাৰণে ঠিক মতে চকু দিয়া আৰু সূচাৰুৰূপে

সকলো বিলাক কাম পৰিচালনা আৰু পৰ্য্যবেক্ষণ কৰা নিতান্তই দূৰূহ হৈ পৰে। গতিকে সেই ফালৰ পৰা চালে এৰিয়া বিলাক কিছু সৰু কৰি দিয়া নিতান্ত প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। অৱশ্যে চৰকাৰে এটা পুনৰ গঠন কমিচন জিলা আৰু মহকুমা বিলাকৰ ক্ষেত্ৰত নিযুক্তি দিছিল আৰু সেই কমিচনে ৰিপোৰ্ট যিমানদূৰ সম্ভৱ দিয়া নাই আৰু ৰিপোৰ্ট দিয়াৰ পিচত চৰকাৰে সেই ৰিপোৰ্টৰ ওপৰত কিবা ব্যৱস্থা লব কিন্তু সেই সময়লৈ অপেক্ষা নকৰি ইতিমধ্যে কিবা এটা ব্যৱস্থা কৰিলে ভাল হ'ব বুলি আমি অনুভৱ কৰো। আজি চৰকাৰে কৃষিদফতীয়া আঁচনি হাতত লৈছে তাৰ বাবে ভূমি সংস্কাৰ কৰাই আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। এনেবোৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা আছে যদিও জিলা পৰ্যায়ত যিটাইত প্ৰথম এই আঁচনিৰ প্ৰথম পদক্ষেপ, য'ত এই সকলো বিলাকৰ আৰম্ভণী সেই ঠাইতেই পলম গতিত কাম চলিলে এই আঁচনি কিমানদূৰ কৃতকাৰ্য্য কৰিব পৰা যায় সেইটো বিচাৰ্য্য বিষয়। এতিয়া ডি-চি জন ৰাজহ বিভাগৰ কাম কাজ চোৱাৰ উপৰিও হাজাৰ হাজাৰ কামৰ প্ৰতি নজৰ দিবলগীয়া হয়। হাজাৰ হাজাৰ ৰেভিনিউ কেচ পেণ্ডিং হৈ প্ৰত্যেক জিলাতে পৰি আছে। অৱশ্যে ডি-চিয়ে যদিও নিজে ৰেভিনিউ কেচ বিলাক নাচায় আৰু এ-ডি-চিয়ে সেই বিলাক চায়, তাৰোপৰি নানান ধৰণৰ আইন শৃংখলা ৰক্ষাৰ কামো ডি-চি ভৰ্ত্তাই কৰিব লগীয়া হয়। এই বিলাক কথাৰ কাৰণে ভূমি সংস্কাৰৰ দৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ কাম বিলাকত ডি-চিয়ে পাৰচনেল ইণ্টাৰেণ্ট দিব নোৱাৰে আৰু সেইটো স্বাভাৱিক কথা। তাৰ ফলত ৰাজহ বিভাগৰ কাম কাজ বিলাক সুকলমে চলা নাই। চাৰ্কোলা অফিচৰ অথবা এচ-ডি-চিয়ে কেনেকৈ কাম বিলাক কৰিছে সেইটো চুপাৰভিচন ঠিকমতে হোৱা নাই। দৈনন্দিন কামৰ ইমান বেছি ভীৰ যে সেইবিলাক পৰ্য্যবেক্ষণ কৰিবলৈ নিতান্তই সময় নহয়। আচলতে কবলৈ হলে এচ-ডি-চিচ্ আৰু ডি-মনাৰ্ক অৱ অল ডিচ্ চাৰ্ভিচ্ আৰু তাৰ ফলত চৰকাৰী ৰাজহো ঘাটি হৈছে। কাৰ মাটি কলৈ গৈছে তাৰ কোনো ইয়দা নাই। যত্নৰ মাটি মধুক দিছে, মধুৰ মাটি শ্যামক, শ্যামৰ মাটি ৰামক, ৰামৰ মাটি যত্নৰ নামত দি দিছে। ইয়াৰ ফলত বিৰাট এক খেলিমেলিৰ সৃষ্টি হৈছে।

এনেকুৱা বহুতো খাচ মাটি আছে যাৰ টকা পইচা আছে তেওঁ এচ, ডি, চিক টকা পইচা দি নিজৰ নামত কৰি লৈছে। এনেকৈ ১০ বিঘা ৫ বিঘা ৰেকৰ্ড কৰি লৈছে। আন্দোলন হল, চৰকাৰৰ ওচৰত আবেদন নিবেদন কৰা হল, কাৰণ গোৱালপাৰা প্ৰজা-স্বহ আইনত এই ব্যৱস্থা নাই। চৰকাৰে এটা এজুকেটিভ অৰ্ডাৰ দিলে যে মিচচিলিনাচ পিটিচন কৰক এই বেমেজালি বিলাক সংশোধন কৰিবৰ

কাৰণে। এই কথাত মোৰ মতা-মত নাছিল আৰু প্ৰতিবাদ কৰিছিলো। কিন্তু কোনে শুনে? এই বেমেজালি বিলাক দূৰ কৰা কাৰণে মিচচিলিনাচ পিটিচনৰ ব্যৱস্থা কৰিলে যিটো কথা গোৱালপাৰা প্ৰজাস্বত্ব আইনত কতো লিখা নাই। তাৰ পাচত সেই মিচচিলিনাচ পিটিচনৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই বহুত মাটি বেলেগৰ নামত খাচ ৰেকৰ্ড হৈ গল। অতি পৰিতাপৰ কথা যাৰ ৫০ বিঘা মাটি নিজৰ নামত আছিল তেওঁ মণ্ডল কাননগুইক টকা পইচা দি আকৌ নিজৰ নামত মিচচিলিনাচ পিটিচনৰ সুযোগ লৈ ৰেকৰ্ড কৰি লৈছে। মণ্ডলক টকা পইচা দি হাত কৰি লৈছে আৰু মণ্ডলে কৈছে আমুক মাটি খিনি এওৰ তৌজীৰ মাটি বা খতিয়ানৰ মাটি আৰু সেই ৰিপোৰ্টৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই যিহেতু এচ, ডি, চি জনৰো ইয়াত ভাগ আছে তেওঁ কলে যে আমুক বিঘা মাটি যোৱা জৰীপৰ সময়ত ভুলক্ৰমে এখেতৰ নামত ৰেকৰ্ড হোৱা নাছিল গতিকে এতিয়া এখেতৰ নামত ৰেকৰ্ড হব লাগে। এই ধৰণে বহুতো খণ্ডৰ মাটি এই মিচচিলিনাচ পিটিচনৰ সুযোগ লৈ মণ্ডল কাননগু, এচ, ডি, চি টকা পইচা দি হাত কৰি নিজৰ নামত খাচ মাটি বুলি ৰেকৰ্ড কৰি লৈছে। মই বিলাসীপাৰা চাৰ্কলৰ কথাকে কৈছো শশ বিঘা মাটি চৰ অঞ্চলৰ মাটি এই ধৰণে আনৰ নামত ৰেকৰ্ড হৈ গল। কিন্তু তাৰ তদন্ত কোনে কৰিব? আমি মন্ত্ৰী মহোদয় সকলক কওঁ তেখেত সকলেও শুনে আৰু জিলাৰ উপায়ুক্তক তদন্ত কৰিবলৈ আদেশ দিয়ে। কিন্তু জিলাৰ উপায়ুক্তৰ হেজাৰ হেজাৰ কামৰ বোজা তেওঁ গুৰুত্ব সহকাৰে তদন্ত কৰিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে মই পৰামৰ্শ দিব খুজিছো যে বিশেষ কৈ ২০ দফীয়া আঁচনি কাৰ্য্যকৰি কৰা ক্ষেত্ৰত ভূমি সংস্কাৰৰ বিষয়ে বিশেষকৈ চাবৰ কাৰণে সুকীয়া এজন অফিচাৰ জিলা পৰ্যায়ত দিব লাগে। সেই অফিচাৰ জনে দৰ্কাৰ হলে প্ৰত্যেক সপ্তাহতে চাৰ্কলে চাৰ্কলে গৈ তদন্ত কৰিব। মই ভাবো এই ব্যৱস্থা কৰিলে উপায়ুক্ত জনৰ কামৰ বাৰ্ডেন কিছু কমিব আৰু ভূমি সংস্কাৰৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট লাভবান হব।

সেইকাৰণে কৈছো জিলাৰ প্ৰশাসন তনকিয়াল কৰিবলৈ হলে ইটো এটা তাৎপৰ্য্যপূৰ্ণ বিষয় বুলি ধৰি লব লাগিব। ইয়াৰ লগতে সচিবালয় পৰ্যায়ত আমি দেখিছো নানা ৰকমৰ বেমেজালি হৈছে। জৰুৰি অৱস্থাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত এইটো সচা যে বিষয়া সকল ১০ বজাত আহে আৰু চাৰি বজাত যায়। কিন্তু লক্ষ্য কৰা গৈছে আগতে যি উত্তমেষে বিষয়া সকলে কাম কৰিছিল জৰুৰি অৱস্থাৰ নামত লাহে লাহে সেই মনোভাব বিষয়া সকলৰ নোহোৱা হৈছে বুলি অনুমান হয়। আৰু উচ্চ পদস্থ বিষয়া সকলে চু নিদিয়া যেন অনুমান হয়। উদাহৰণ স্বৰূপে মই এটা কথা দাঙি ধৰিব খুজিছো, মোৰ ওচৰলৈ এজন মানুহ ক্ষতি-

পূৰ্ণৰ কাৰণে সদায় আহে তেওঁ বহুত বছৰ ধৰি ক্ষতিপূৰণ পোৱা নাই। অৱশেষত তেওঁ দিচপুৰলৈ আহিব লগীয়া হ'ল আৰু মইও মন্ত্ৰী মহোদয়লৈ লিখি দিলো। টেলিফোনতো কলো। মন্ত্ৰী মহোদয়ে সিদিনাই উপ-সচিবলৈ নিৰ্দেশ দি পঠিয়াই দিলে। কেবা মাহো হ'ল কিন্তু এতিয়ালৈকে একো হোৱা নাই। সিদিনা আকৌ মানুহজন আহিছে মই তেতিয়া কলো, যে মইটো মন্ত্ৰীলৈ লিখি দিছো গতিকে আপোনাৰ কাম হৈ গৈছে। তেওঁ তেতিয়া অক্ষিত গৈ খবৰ কৰিলে। অক্ষিত কেৰানীয়ে কলে যে আগতে ড্ৰাফ্ট ছেটমেন্ট চাৰি হাজাৰ টকা আছিল এতিয়া ১৩ হাজাৰ কেনেকৈ হ'ল তাৰ কাৰণে উপায়ুক্তলৈ লিখিব লাগিব। অথচ এই কেচটো পুৰা টকা আদায়ৰ কাৰণে উপায়ুক্তই পৰিষ্কাৰ আদেশ দিছে শুনানিও হৈ গৈছে তেতিয়া একো কোৱা নাই। কেৰানীয়ে মানুহ জনক কলে যে আপুনি ষাণ্ডক আমি উপায়ুক্তৰ পৰা জবাব আনিব লাগিব। মানুহ জনে পুনৰ মোক লগ কৰিলে। মই তেতিয়া উপ সচিবলৈ টেলিফোন কৰিলো। অৱশ্যে উপ সচিব জন ভাল মানুহ, তেওঁ তেতিয়া লগে লগে ফাইল সহ কেৰানীক মাতি আনিলে আৰু দেখিলে যে এইটো এটা পৰিষ্কাৰ কেচ তাৰ কাৰণে মানুহ জনক হায়বান কৰা দৰ্কাৰ নাই, টকা পইচা দিব বুলি আশ্বাস দি ঘূৰাই পঠিয়াইছে। তেনেহলে চাওক প্ৰতিটো কথাতে যদি এম, এল, এসকলে হস্তক্ষেপ কৰিব লগা হয় এইটো লাজ আৰু ছখৰ কথা নহয়নে? আজি চাওক সাধাৰণ কথা বিলাকতো বেকিং। ল'ৰা এজনে চাকৰি ইন্টাৰভিউ দিয়েই এম, এল, এৰ ওচৰলৈ আহে আৰু কয় আপুনি অলপ কৈ দিয়ক। আমি যদি কও যে কিয় তুমিতো ইন্টাৰভিউ দিছিল? তেওঁলোকে কয় চাব আজি কালি ইন্টাৰভিউ ফ'ৰ চো-বেকিং নহলে চাকৰি পোৱা মিছা। তাৰ পাচত কথাটো দেখিলো মিছা নহয়। আমি দেখিলো যি বিভাগে বেজাৰ কোৰ্চৰ কাৰণে প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষা ললে, কিন্তু আচৰিত কথা ৩৫ নম্বৰ অঙ্কত পোৱা ল'ৰায়ে চিট পালে আৰু ৮০ নম্বৰ পোৱায়ে চিলেক্ট নহ'ল। এইটো ছখৰ আৰু লাজৰ কথা নহ'ল নে? আজি জনসাধাৰণৰ প্ৰতিনিধি হৈ য'ত ততে বিষয়া সকলৰ পাচে পাচে পিয়নৰ চাকৰিৰ কাৰণে ঘূৰি ফুৰিব লগা হৈছে। এইটোৱেই ৰাইজৰ প্ৰতিনিধি হিচাবে আমাৰ সন্মানত লাঘব হৈছে। কিন্তু হ'লেও এই অৱস্থালৈ লক্ষ্য কৰি আমি বাধ্য হৈ বিষয়া বা মন্ত্ৰী সকলক ক'ব লগীয়া হৈছে। কিন্তু এই অৱস্থাটো আজি কিয় হ'বলৈ পালে আজি চাওক পৰিবহন বিভাগৰ কণ্ট্ৰাক্টৰ চাকৰিৰ কাৰণে সকলো এলেকাৰে ল'ৰা লম বুলি কলে কিন্তু মোৰ এলেকাত নপৰিল। ল'ৰা বিলাকে আহি মোক ধৰিছে আৰু মইও লাজত পৰি বাধ্য হৈ পৰিবহন মন্ত্ৰী, প্ৰধান পৰিচালকক ফোন কৰিছো আৰু

নিজৰ সন্মান বহাৰৰ কাৰণে কেবানীৰ ওচৰত ঘূৰি ফুৰিছো। যদি আমি এই-বোৰেই কৰিব লাগে তেনেহলে চৰকাৰ কিয় আছে আৰু জনসাধাৰণৰ কল্যানকাৰী বাষ্ট্ৰ বুলি কিয় কোৱা হয়? এই কথা বিলাক নিশ্চয় চাব লাগিব।

গতিকে প্ৰশাসনৰ অৱস্থাটো টনকীয়াল কৰিবলৈ জীম লাইন কৰিব নোৱাৰিলে ২০ দফীয়া অৰ্থনৈতিক কাৰ্য্যসূচীত বাধাপ্ৰাপ্ত হব আৰু সেই দিনলৈ নিশ্চয় চোকা দৃষ্টি দিব লাগিব। এইখিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Calling Attention Notice

Mr. Speaker : Now item No. 3.

Shri Abdul Hannan Choudhury : Sir, I beg to call the attention of the Chief Minister under Rule 54 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly to the news item appearing in the 'Dainik Asom', dated 27th February, 1976 under the caption "মুখ্যমন্ত্ৰীৰ লগত সাক্ষাৎ"

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Mr. Speaker Sir, it is very unfortunate that a seriously objectionable matter has been published in an annual magazine of a school hurting the sentiment of a community. The annual magazine entitled Chandrama published in the year 1974-75 by Barr bari High School contained a serious objectionable matter.

Immediately after the receipt of the information the Police instituted an enquiry. The Assistant Inspector of Schools, Kamrup District Circle, Gauhati also enquired in to the matter. Later a deputation consisting of Shri Abdul Kasem, MLA and others also met the Chief Minister towards the end of the last month and pointed out the same. The Chief Minister assured that action would be taken against persons responsible for publishing such objectoable matters.

Both the enquiry reports have been received. Government have now decided to proscribe all copies of the magazine.

In the meantime an unconditional apology regretting the publication published in the 'Dainik Asom' on March, 6, 1976 has been brought to the notice of the Government.

All other actions are being taken.

Report of the Business Advisory Committee

Mr. Speaker : Now before we go to item No. 4 let me announce the report of Business Advisory Committee. Under Rule 230 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly, I called a meeting of the Business Advisory Committee at 12-30 P.M. to-day in my Chamber at Dispur. The Committee after discussion decided to extend the current Session upto 27th March, 1976, 20th March, 1976 which was a working day as per the previous programme will be a recess day, being a Saturday.

Of the extra working days from 23rd to 27th March, 1976, three days will be devoted for Government Business and two days for Private Members Business. On 27th March, 1976 after transacting Government Business, Private Members Business will be taken up if time permits.

I hope this has the approval of the House.

(Voice— Yes, Yes.)

Now item No. 4.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Mr. Speaker Sir, I beg leave to introduce the Assam Recovery of Loans Bill, 1976.

Mr. Speaker : Has the Chief Minister leave of the House to introduce the Bill ?

(Voice— Yes, Yes.)

Mr. Speaker : Leave is granted to Introduce the bill.
(Secretary read out the title of the bill.)

Mr. Speaker : We will fix up a date for discussion.
The House stands adjourned till 9 a. m. to-morrow.

Adjournment

The House then rose and stood adjourned till to-morrow the 12th March, 1976.

Dispur :
The 11th March, 1976.

P.D. Barua
Secretary
Assam Legislative Assembly